

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
96/C 112/01	E-184/95 af Jean-Pierre Raffarin til Rådet Om: Bekæmpelse af svig	1
96/C 112/02	E-1517/95 af Nuala Ahern til Kommissionen Om: Statusændringer for genoparbejdningsanlægget i Sellafield	2
96/C 112/03	E-2713/95 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Ændringer i Sellafield-oparbejdningsanlæggets status	2
	Samlet supplerende svar på skriftlig forespørgsel E-1517/95 og E-2713/95	2
96/C 112/04	E-1926/95 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Rådet Om: Kontrol med overholdelsen af EF-direktiver til beskyttelse af brugsdyr	2
96/C 112/05	E-2475/95 af Gerhard Botz til Kommissionen Om: Oplysninger vedrørende det antal tjenestemænd, der i Kommissionen er beskæftiget med strukturfondsinterventioner i målområderne	4
96/C 112/06	E-2512/95 af Amedeo Amadeo til Rådet Om: Vold mod mindreårige	4
96/C 112/07	E-2589/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Forskningsaktiviteter (Supplerende svar)	5
96/C 112/08	E-2686/95 af Alexandros Alavanos til Rådet Om: EU's rolle i den seneste udvikling i Bosnien	6
96/C 112/09	E-2701/95 af Alexandros Alavanos til Rådet Om: Menneskerettighederne i Peru	6

DA

Pris: 19,50 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 112/10	E-2726/95 af Christoph Konrad til Rådet Om: Ændring af Rådets direktiv 93/89/EØF af 25. oktober 1993 om vejafgifter	7
96/C 112/11	E-2805/95 af Jesús Cabezón Alonso til Rådet Om: Stillinger i Regionsudvalget	7
96/C 112/12	E-2834/95 af Martina Gredler til Rådet Om: Tre millioner Hongkong-kinesere, der i 1996 mister deres indrejsetilladelse til Storbritan- nien	8
96/C 112/13	E-2918/95 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Lufttransport af nukleart brændsel (Supplerende svar)	8
96/C 112/14	E-2930/95 af Jessica Larive til Kommissionen Om: Bevillinger til GUTENBERG-programmet til fremme af bøger og læsestof	9
96/C 112/15	E-2937/95 af Jesús Cabezón Alonso til Rådet Om: Regionsudvalget	10
96/C 112/16	E-2939/95 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Naturkatastrofer og fællesskabsstøtte	10
96/C 112/17	E-2946/95 af Christine Crawley til Rådet Om: Sarah Balabagan	11
96/C 112/18	E-2958/95 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Samhørighedsfonden	11
96/C 112/19	E-3008/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Pesticider i landbruget (Supplerende svar)	12
96/C 112/20	E-3014/95 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: EU-normer vedrørende emissioner fra motorkøretøjer — niveau 2000	13
96/C 112/21	P-3294/95 af Bernd Lange til Kommissionen Om: Fremtidig og nødvendig europæisk lovgivning om foranstaltninger mod luftforurenende emissioner fra motorkøretøjer — fase 2000	13
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-3014/95 og P-3294/95	14
96/C 112/22	E-3015/95 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Termonuklear fusion og vedvarende energi	14
96/C 112/23	E-3017/95 af Carlos Robles Piquer til Rådet Om: Tjetjenien og præsident Nasarbajevs eventuelle mæglerrolle	15
96/C 112/24	E-3026/95 af Martin Schulz til Rådet Om: Aboul-Kata	16
96/C 112/25	E-3029/95 af Wolfgang Nußbaumer til Kommissionen Om: Infrastruktur for udøvelse af sport	16
96/C 112/26	E-3034/95 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: ICRP-60 strålebeskyttelsesnorm — grundlæggende normer inden for Euratom	17
96/C 112/27	E-3041/95 af Gerardo Fernández-Albor til Rådet Om: Følgerne af embargoen mod Irak for landets befolkning	18

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 112/28	E-3047/95 af Gianni Tamino, Carlo Ripa di Meana, Maria Aglietta, Leoluca Orlando, Paul Lannoye, Nel van Dijk og Francesco Baldarelli til Rådet Om: Fransk overfald på et nederlandsk miljøfartøj i den italienske havneby Brindisi	18
96/C 112/29	E-3060/95 af Nuala Ahern til Kommissionen Om: Budgettet for sikkerhed og sundhed under Euratom	19
96/C 112/30	E-3063/95 af Nuala Ahern til Kommissionen Om: Anvendelse af Euratom-traktatens artikel 34	19
96/C 112/31	E-3070/95 af Amedeo Amadeo til Rådet Om: Strukturfondsmidler til Lombardiet, Piemonte, Ligurien og Valle d'Aosta	20
96/C 112/32	E-3072/95 af Bartho Pronk til Kommissionen Om: Den generiske lægemiddelindustri i EU	20
96/C 112/33	E-3082/95 af Martin Schulz til Rådet Om: Beslaglæggelse af plutonium i München Lufthavn	21
96/C 112/34	E-3093/95 af Christine Crawley til Rådet Om: Indkomstskat	21
96/C 112/35	E-3125/95 af Markus Ferber til Kommissionen Om: Situationen for halvlederindustrien i Europa	22
96/C 112/36	E-3133/95 af Jesús Cabezón Alonso til Rådet Om: Folkeafstemning i Vestsahara	22
96/C 112/37	P-3140/95 af Irene Crepaz til Rådet Om: Ændring af direktiv om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser	23
96/C 112/38	E-3146/95 af Manuela Frutos Gama til Kommissionen Om: Beløb til ikke-støtteberettigede områder	23
96/C 112/39	E-3163/95 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: EMEA (The European Agency for the Evaluation of Medicinal Products)	24
96/C 112/40	E-3206/95 af James Fitzsimons til Kommissionen Om: Nyskabende projekter under ESF og godkendelse af projekter i Irland	25
96/C 112/41	E-3212/95 af Liam Hyland til Kommissionen Om: Forordning (EØF) nr. 3254/91	25
96/C 112/42	E-3213/95 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: EU-regulering om sanitære forhold i lystbådehavne	25
96/C 112/43	P-3221/95 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Rådet Om: Udligningsforanstaltninger for EU's konserverindustri efter de indrømmelser, der er givet Kongeriget Marokko	26
96/C 112/44	E-3247/95 af Doris Pack til Kommissionen Om: Retlig ligebehandling af de franske sygekasser og Crédit Social des Fonctionnaires	26
96/C 112/45	E-3263/95 af Anne McIntosh til Kommissionen Om: Støtte til trafiksikkerhedsforskning under det fjerde rammeprogram	27

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 112/46	P-3268/95 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Retsregler for erstatningsansvar i miljøsager	28
96/C 112/47	E-3271/95 af Eryl McNally til Kommissionen Om: Spritbilister, der stadig fører motorkøretøj efter deres domfældelse	28
96/C 112/48	P-3280/95 af Giorgos Dimitrakopoulos til Rådet Om: Cyperns og Maltas deltagelse i Euro-Middelhavs-konferencen	29
96/C 112/49	E-3312/95 af Marie-France Stirbois til Kommissionen Om: Situationen for østersavlerne i forhold til EF-bestemmelserne	29
96/C 112/50	E-3319/95 af Reimer Böge til Kommissionen Om: Forhandlingernes stade på områder, som blev udsat under Uruguay-runden på grund af manglende enighed	30
96/C 112/51	E-3321/95 af Susan Waddington til Kommissionen Om: BIOMED-programmet og brugen af chimpanser i forskningsøjemed	31
96/C 112/52	E-3436/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Sikring af den industrielle arv	31
96/C 112/53	E-3437/95 af Glenys Kinnock til Kommissionen Om: Menneskerettighedsrelateret støtte til finansiering i Kina og Tibet i 1993, 1994 og 1995	32
96/C 112/54	E-3449/95 af Renate Heinisch til Kommissionen Om: Forslag til ændring af direktiv 90/219/EØF og 90/220/EØF	32
96/C 112/55	E-3450/95 af Siegbert Alber til Kommissionen Om: Reducering af emissioner fra motorkøretøjer fra år 2000	33
96/C 112/56	E-3453/95 af Susan Waddington til Kommissionen Om: Statsstøtte til europæiske luftfartsselskaber	33
96/C 112/57	E-3456/95 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Børnepasning	34
96/C 112/58	E-3458/95 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Miljøindvirkningen af proceduren med tilbagekøb fra markedet	34
96/C 112/59	E-3459/95 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Ansvar for miljøforurening	34
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-3458/95 og E-3459/95	34
96/C 112/60	E-3464/95 af Doeke Eisma til Kommissionen Om: Miljøprojekters andel i TACIS	34
96/C 112/61	E-3473/95 af Marco Cellai til Kommissionen Om: Udførselsangivelser til toldkontorer	35
96/C 112/62	E-3474/95 af Marianne Thyssen til Kommissionen Om: De små og mellemstore virksomheders adgang til EU-støtte	36
96/C 112/63	E-3475/95 af José Apolinário til Kommissionen Om: Europæisk miljø- og turistpris	37

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 112/64	E-3476/95 af Joaquim Miranda til Kommissionen Om: EF-bestemmelser om slagterier	37
96/C 112/65	E-3477/95 af Joaquim Miranda til Kommissionen Om: Mærkning af landbrugsprodukter	38
96/C 112/66	E-3483/95 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Bremens bekendtgørelse om beskyttelse af vilde fugle	39
96/C 112/67	E-3488/95 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Anvendelse af forskningsbevillingerne	39
96/C 112/68	E-3489/95 af Wolfgang Nußbaumer til Kommissionen Om: Små og mellemstore virksomheders grænseoverskridende aktiviteter — erhvervstilladelser	40
96/C 112/69	E-3491/95 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Naxos og den anden fællesskabsstøtteramme	40
96/C 112/70	E-3492/95 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Bymiljøet	41
96/C 112/71 *	E-3503/95 af Siegbert Alber og Marlies Mosiek-Urbahn til Kommissionen Om: Forslag til Rådets direktiv om adgang til markedet for ground handling services i Fællesskabets lufthavne og verserende konkurrenceretlige klagesager vedrørende samme spørgsmål	42
96/C 112/72	E-3523/95 af Werner Langen til Kommissionen Om: Svig med støtte til sukker	42
96/C 112/73	E-3524/95 af Werner Langen til Kommissionen Om: Eksportrestitutioner for eksporten af bordvin fra EU til Østeuropa	43
96/C 112/74	E-3535/95 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Prisuddeling som led i HELIOS-programmet	44
96/C 112/75	E-3542/95 af Roberto Mezzaroma til Kommissionen Om: Ansættelse af handicappede i EU-institutionerne	44
96/C 112/76	E-3551/95 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Forfordeling af landmænd i Huesca med hensyn til støtte fra Den Europæiske Union . . .	45
96/C 112/77	P-3555/95 af Daniel Féret til Kommissionen Om: Medlemsstaternes manglende gennemførelse af EF's forsikringsdirektiver	45
96/C 112/78	E-3563/95 af Irene Crepaz til Kommissionen Om: Liberalisering af energimarkedet — forbrugerbeskyttelse	46
96/C 112/79	E-3564/95 af Irene Crepaz til Kommissionen Om: Tiltrædelsesforhandlinger EU/Malta	47
96/C 112/80	E-3572/95 af Carole Tongue til Kommissionen Om: Problemer for britiske dansere og modeller i Grækenland	47
96/C 112/81	P-3576/95 af Giacomo Santini til Kommissionen Om: Fedtindholdet i smørproduktionen i EF	48

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 112/82	P-3584/95 af María Aramburu del Río til Kommissionen Om: Behandlingen af anmodningen om støtte til virksomheden Santana Motor i Linares (Jaén, Spanien)	49
96/C 112/83	P-3588/95 af Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf til Kommissionen Om: Anvendelsen af enzymer fremstillet af genetisk modificerede organismer i forbindelse med fremstillingen af økologiske levnedsmidler	50
96/C 112/84	E-3593/95 af Jean-Pierre Bazin til Kommissionen Om: Støtte til skibsværfter i den tidligere Tyske Demokratiske Republik — overholdelse af kravet om nedskæring af kapaciteten	50
96/C 112/85	E-3596/95 af Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf til Kommissionen Om: Kommissionens administrative organ for biologisk landbrug	51
96/C 112/86	E-3600/95 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Fremme af sommerturisme på vintersportsstederne	51
96/C 112/87	E-3603/95 af Raymond Chesa til Kommissionen Om: Alvorlige forvriddninger af automobildistributionen i Den Europæiske Unions lande	52
96/C 112/88	E-3608/95 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabstilskud til foreninger, NGO og andre organer	53
96/C 112/89	E-3613/95 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabstilskud til foreninger, NGO og andre organer	53
96/C 112/90	E-3614/95 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabstilskud til foreninger, NGO og andre organer	53
96/C 112/91	E-3615/95 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabstilskud til foreninger, NGO og andre organer	53
96/C 112/92	E-3617/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Fonden for Kulturelt Samarbejde mellem AVS og EØF	54
96/C 112/93	E-3636/95 af Brendan Donnelly til Kommissionen Om: De græske socialsikringsmyndigheders manglende overholdelse af forordning (EØF) nr. 1408/71	54
96/C 112/94	E-3638/95 af Terence Wynn til Kommissionen Om: Sort marked for tobak (cigaretter) inden for EU's grænser	54
96/C 112/95	E-3642/95 af Marco Pannella til Kommissionen Om: Vurdering og eventuel revision af narkotikapolitikken	55
96/C 112/96	E-3649/95 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Inspektion i Lazio-regionen	56
96/C 112/97	E-3652/95 af Ilona Graenitz til Kommissionen Om: Privat insolvens	56
96/C 112/98	E-3659/95 af Marie-Paule Kestelijn-Sierens til Kommissionen Om: Overførsel af affald der er bestemt til nyttiggørelse	56

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 112/99	E-3660/95 af Bartho Pronk og Leen van der Waal til Kommissionen Om: Krænkelser af det kristne mindretals rettigheder i Tyrkiet	57
96/C 112/100	P-1/96 af Irene Soltwedel-Schäfer til Kommissionen Om: Gyldigheden af forsøg med levende dyr, som be- eller afkræfter smittefare fra BSE-inficeret væv (Supplerende svar)	58
96/C 112/101	P-2/96 af Gary Titley til Kommissionen Om: Opholdstilladelsesbestemmelser i Italien	58
96/C 112/102	P-3/96 af Christian Røvsing til Kommissionen Om: Forvaltningen af mål nr. 2-støtte til Nordjyllands Amt	59
96/C 112/103	P-6/96 af Pierre Carniti til Kommissionen Om: Supplerende pensionsordninger	59
96/C 112/104	P-7/96 af Francisca Sauquillo Pérez del Arco til Kommissionen Om: ECHO-finansiering af NGO'erne i Burundi	60
96/C 112/105	E-17/96 af Carlo Ripa di Meana og Gianni Tamino til Kommissionen Om: Center for kombineret transport i Olbia (Sardinien)	60
96/C 112/106	E-25/96 af Lucio Manisco, Luciana Castellina, Pedro Marset Campos, Honório Novo og Ioannis Theonas til Kommissionen Om: Forsinkelse af MED-programmerne	61
96/C 112/107	E-26/96 af Jan Bertens til Kommissionen Om: Ulige behandling som følge af AMBI i Danmark	62
96/C 112/108	P-32/96 af Nuala Ahern til Kommissionen Om: Problemer i forbindelse med fornyelsen af aftalen mellem USA og Euratom om samarbejde på det nukleare område	62
96/C 112/109	E-39/96 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Skærmterminaludstyr	63
96/C 112/110	E-42/96 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Skærmterminaludstyr	63
96/C 112/111	E-48/96 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Skærmterminaludstyr	63
96/C 112/112	E-49/96 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Skærmterminaludstyr	63
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-42/96, E-48/96 og E-49/96	64
96/C 112/113	E-47/96 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Skærmterminaludstyr	64
96/C 112/114	E-56/96 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Skærmterminaludstyr	64
96/C 112/115	E-72/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Retsgaranti for forbrugsgoder	64
96/C 112/116	E-82/96 af Iñigo Méndez de Vigo til Kommissionen Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Saudi-Arabien	65

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 112/117	E-89/96 af Gunilla Carlsson til Kommissionen Om: Forenkling af lovgivning	65
96/C 112/118	P-93/96 af James Provan til Kommissionen Om: Kartoffelråd	66
96/C 112/119	E-109/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Skovning i Gabon, Congo og Cameroun — slagting af aber	66
96/C 112/120	E-112/96 af Clive Needle til Kommissionen Om: Ansatte i Kommissionen	66
96/C 112/121	E-123/96 af María Aramburu del Río til Kommissionen Om: Lærebog for lærerstudiet, hvori homoseksualitet betegnes som kriminelt forhold	67
96/C 112/122	E-127/96 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, NGO'er og andre organisationer	67
96/C 112/123	E-128/96 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, NGO'er og andre organisationer	68
96/C 112/124	E-131/96 af Frank Vanhecke til Kommissionen Om: Støtte fra Europa-Kommissionen til den wallonske socialistiske fagforening FGTB	68
96/C 112/125	P-135/96 af Peter Truscott til Kommissionen Om: Forholdene i de kinesiske statslige børnehjem	69
96/C 112/126	E-137/96 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Yngre lægers arbejdstid	69
96/C 112/127	P-142/96 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Flytning af flygtningefamilier	69
96/C 112/128	P-143/96 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Mysteriet om den forsvundne trilog	70
96/C 112/129	P-163/96 af Luigi Moretti til Kommissionen Om: Italiens manglende opfyldelse af Domstolens dom om fri bevægelighed for arbejdstagere inden for sporten	70
96/C 112/130	E-167/96 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Kommissionens adfærdskodeks	71
96/C 112/131	P-198/96 af Barbara Weiler til Kommissionen Om: Den Europæiske Unions forhandlinger med Republikken Slovenien med henblik på indgåelse af en associeringsaftale og udviklingen af forbindelserne med Slovenien	71
96/C 112/132	P-240/96 af Marilena Marin til Kommissionen Om: Iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet	72
96/C 112/133	P-431/96 af Xaver Mayer til Kommissionen Om: Nægtelse af tyske endagsjagtkort for permanent i udlandet boende tyskere, som har løst deres jagttegn i udlandet	72

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-184/95

af Jean-Pierre Raffarin (PPE)

til Rådet

(22. februar 1995)

(96/C 112/01)

Om: Bekæmpelse af svig

Det Europæiske Råd har anmodet Rådet om at foreslå en fælles aktion til bekæmpelse af svig i første halvår af 1995. Hvilke forslag har Rådet fremsat for at sørge for anvendelsen af europæiske midler bliver gennemskuelig?

Svar

(8. marts 1996)

Rådet har i sin resolution af 6. december 1994 om retlig beskyttelse af Fællesskabets økonomiske interesser⁽¹⁾ opfordret til, at der inden for den nationale strafferet udarbejdes et retsinstrument til beskyttelse af Fællesskabernes økonomiske interesser. Resolutionen henviser til Det Forenede Kongeriges forslag til en fælles handlingsplan og til Kommissionens forslag til en konvention og opstiller en række principper, der skal tilgodeses ved udarbejdelse af det pågældende instrument.

I konklusionerne fra samlingen den 9. og 10. december 1994 i Essen opfordrede Det Europæiske Råd Rådet (retlige og indre anliggender) til at gå aktivt videre med sine drøftelser, således at der kunne træffes beslutning om en fælles foranstaltning eller en konvention.

I overensstemmelse med mandatet fra Det Europæiske Råd og resolutionen af 6. december 1994, har Rådet udarbejdet en konvention om beskyttelse af De Europæiske Fællesska-

bers finansielle interesser, som blev undertegnet af repræsentanterne for medlemsstaterne den 26. juli 1995⁽²⁾. Denne konvention vedrører navnlig definition af svig, hvilke strafferetlige sanktioner for forsætligt svig, der skal fastsættes i national strafferet, samt virksomhedslederens strafferetlige ansvar for sådan svig. Konventionen fastsætter endvidere bestemmelser for økonomisk samarbejde og Domstolens kompetence.

Konventionen af 26. juli 1995 er kun et forløbigt instrument vedrørende nogle af spørgsmålene i forbindelse med strafferetlig beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser; drøftelserne fortsættes, således at der kan udarbejdes et mere fuldstændigt instrument. Rådets instanser behandler i øjeblikket et udkast til protokol til konventionen, som det spanske formandskab har forelagt på baggrund af resolutionen af 6. december 1994, og som vedrører bestikkelse, som skader eller kan skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser. I overensstemmelse med artikel K.6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union vil Europa-Parlamentet i meget nær fremtid blive bedt om en udtalelse om protokoludkastet.

Som led i beskyttelsen af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser skal der til sin tid drøftes en række andre spørgsmål, som er anført i resolutionen, navnlig strafferetlige eller andre sanktioner mod juridiske personer, samt hvidvaskning af penge.

Endelig gøres der opmærksom på, at Rådet (økonomi og finans) på samlingen den 27. november 1995 vedtog en række konklusioner om bekæmpelse af svig, som er blevet offentliggjort i pressemeddelelsen.

Det Europæiske Råd udtalte på mødet i Madrid (den 15. og 16. december 1995) sin støtte til disse konklusioner. Endelig vedtog Rådet også den 18. december 1995 efter fornyet høring af Europa-Parlamentet en forordning om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser, som indeholder regler for ensartet kontrol og for administrative foranstalt-

ninger og sanktioner i forbindelse med uregelmæssigheder vedrørende fællesskabsretten.

⁽¹⁾ EFT nr. C 355 af 14. 12. 1994, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. C 316 af 27. 11. 1995, s. 48.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1517/95

af Nuala Ahern (V)

til Kommissionen

(31. maj 1995)

(96/C 112/02)

Om: Statusændringer for genoparbejdningsanlægget i Sellafield

Kan Kommissionen i fortsættelse af svaret på min forespørgsel E-2456/94 om det nukleare genoparbejdningsanlæg Thorp⁽¹⁾ oplyse, om meddelelsen af 1. april 1995 fra British Nuclear Fuels Limited, som ejer og varetager driften af Thorp, om at BNFL ville modtage brugt nukleart brændsel fra Scottish Nuclear med mulighed for varig deponering i Sellafield i stedet for genoparbejdning på Thorp-anlægget, medfører en ændring i Sellafield-anlæggets status som værende omfattet af bilag I i MV-direktivet (85/337/EØF)⁽²⁾?

Vil Kommissionen nu forlange, at der i overensstemmelse med direktivets bestemmelser gennemføres en vurdering af indvirkningen på miljøet vedrørende deponeringsforslagene for Sellafield?

⁽¹⁾ EFT nr. C 88 af 10. 4. 1995, s. 17.

⁽²⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2713/95

af Stephen Hughes (PSE)

til Kommissionen

(6. oktober 1995)

(96/C 112/03)

Om: Ændringer i Sellafield-oparbejdningsanlæggets status

Kan Kommissionen — i forlængelse af skriftlig forespørgsel E-1517/95⁽¹⁾ — oplyse, hvornår der til den britiske regering fremsættes anmodning om forelæggelse af nævnte oplysninger, hvornår den modtog svaret, og hvorvidt den har insisteret på, at der i overensstemmelse med direktiv 85/337/EØF fremsendes en miljøindvirkningsvurdering vedrørende deponeringsforslagene for Sellafield?

⁽¹⁾ EFT nr. C 213 af 17. 8. 1995, s. 63.

Samlet supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard på skriftlig forespørgsel E-1517/95 og E-2713/95

(7. december 1995)

Kommissionen bad i juni måned 1995 Det Forenede Kongerige om oplysninger om oplagringen ved Sellafield af brugt nukleart brændsel fra Scottish Nuclear. Kommissionen modtog et udtømmende svar herpå i september 1995.

De britiske myndigheder erklærer, at de nuværende faciliteter ved Sellafield, som egner sig til oplagring af brugt nukleart brændsel, består af det brændselhåndteringsanlæg, som der blev givet tilladelse til at udvikle den 1. marts 1977, samt Thorp-anlægget til modtagelse og oplagring, for hvilket udviklingstilladelsen blev givet den 29. juni 1978.

Disse faciliteter blev derfor godkendt, inden direktiv 85/337/EØF om vurderingen af virkningerne af visse offentlige og private projekter for miljøet blev vedtaget og trådte i kraft. Udviklingen af eventuelle yderligere faciliteter til oplagring af brugt nukleart brændsel ved Sellafield vil være omfattet af kravene i dette direktiv.

De britiske myndigheder erklærer, at brugt nukleart brændsel fra Scottish Nuclear vil blive sendt til Sellafield fra år 2006 og fremefter til oparbejdning eller konditionering med henblik på endelig bortskaffelse, og at der ikke er indgået nogen aftale om affaldets permanente oplagring ved Sellafield.

Situationen må vurderes på grundlag af relevant lovgivning på det relevante tidspunkt. Derfor følger det af svaret fra Det Forenede Kongerige, at spørgsmålet om en mulig oplagring ved Sellafield af brugt nukleart brændsel fra Scottish Nuclear vil opstå i år 2006. Hvorvidt en vurdering af miljøvirkningerne vil være påkrævet til den tid, er det umuligt at sige på nuværende tidspunkt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1926/95

af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)

til Rådet

(3. juli 1995)

(96/C 112/04)

Om: Kontrol med overholdelsen af EF-direktiver til beskyttelse af brugsdyr

Gang på gang beretter medierne om skandaløse forhold inden for dyreavl og dyretransport. Åbenbart overholder

mange dyrevlere og importører og eksportører ikke engang de i forvejen utilstrækkelige lovbestemmelser på området.

1. Findes der ud over veterinærmyndighederne organer i EU, som fører tilsyn med overholdelsen af EF-direktiverne om avl af oksekvæg, kalve, svin, heste, fjerkræ og pelsdyr?
2. Gennemfører de kompetente myndigheder selv kontrolforanstaltninger?
 - a) i bekræftende fald, efter hvilke kriterier (hyppighed, form, osv.)?
 - b) i benægtende fald, hvorledes, hvorigennem og af hvem kan der tages initiativ til at kontrollere, at de pågældende forordninger og direktiver overholdes?
3. a) hvor hyppigt er husdyravlere, importører og eksportører i EU blevet kontrolleret i de seneste tre år?
- b) hvor mange og hvilke overtrædelser er der konstateret (med præcisering af, om overtrædelserne vedrører bestemmelserne om belægningsgrad, fodrings-, belysnings- og udluftningsforskrifterne, og lign.)?
- c) hvorledes er overtrædelserne blevet sanktioneret i de enkelte tilfælde?
4. Hvilke forholdsregler er der derudover truffet for at råde bod på de konstaterede overtrædelser og sikre varig overholdelse af bestemmelserne?
5. Hvilke muligheder ser Rådet for at gøre kontrollen med overholdelsen af bestemmelserne om husdyravl og transport af levende dyr mere effektiv?
6. Hvilke ændringer med hensyn til kompetence og kontrolmuligheder på de områder, som de pågældende forordninger og direktiver vedrører, vil EF's indre marked fremover resultere i?

Svar

(8. marts 1996)

Den fællesskabslovgivning om dyreskyttelse, som det ærede parlamentsmedlem henviser til i sine forespørgsler, blev fastlagt af Rådet i november 1991 ved vedtagelse af:

- direktiv 91/628/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af dyr under transport; der blev foretaget en væsentlig ændring af dette direktiv den 29. juni 1995 (direktiv 95/29/EF)⁽²⁾
- direktiv 91/629/EØF⁽³⁾ om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve

- direktiv 91/630/EØF⁽⁴⁾ om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin.

I disse direktiver er der i henholdsvis artikel 8 og 10 (91/628/EØF) og artikel 7 og 9 (91/629/EØF og 91/630/EØF) fastsat bestemmelser om dels den kontrol med overholdelsen af kravene i de pågældende direktiver, som medlemsstaterne skal foretage med regelmæssig underretning af Kommissionen om resultaterne af denne kontrol, dels om den kontrol, som skal foretages af Kommissionen.

EF-retsakterne bekræfter princippet om, at det primære ansvar for gennemførelsen af kontrollen påhviler de kompetente nationale myndigheder, medens Kommissionen skal kontrollere, at teksterne anvendes ensartet. Rådet kan derfor ikke give et detaljeret svar på det ærede parlamentsmedlems forespørgsel for så vidt angår gennemførelsen af kontrollen. Det ærede parlamentsmedlem kan i den henseende henvende sig til Kommissionen.

For så vidt angår beskyttelse af dyr under transport er der endvidere med direktiv 95/29/EF indført bestemmelser, der har til formål at skærpe kravene til især:

- transportpersonalets uddannelse
- udarbejdelse af ruteplanen
- gennemførelse af kontrol
- anvendelse af sanktioner ved konstatering af overtrædelser
- lastetæthed
- vandings- og fodringshyppigheden og køretider og hvileperioder.

Med hensyn til beskyttelse af kalve under de forskellige produktionssystemer fik Rådet desuden den 18. december 1995 forelagt en rapport, som er udarbejdet på grundlag af en udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité, om intensive produktionssystemer, der overholder kravene til kalves velfærd ud fra et patologisk, zooteknisk, fysiologisk og adfærdsmæssigt synspunkt, samt de forskellige systemers socioøkonomiske konsekvenser ledsaget af relevante forslag på baggrund af konklusionerne i rapporten.

Så snart Rådet har modtaget disse forslag, vil det behandle dem med største omhu, således at det kan tage stilling til dem hurtigst muligt.

⁽¹⁾ EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991, s. 17.

⁽²⁾ EFT nr. L 148 af 30. 6. 1995, s. 52.

⁽³⁾ EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991, s. 28.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991, s. 33.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2475/95**af Gerhard Botz (PSE)****til Kommissionen***(11. september 1995)**(96/C 112/05)*

Om: Oplysninger vedrørende det antal tjenestemænd, der i Kommissionen er beskæftiget med strukturfondsinterventioner i målområderne

Gennemførelsen af den europæiske strukturpolitik sker under anvendelse af en betydelig del af de europæiske skatteborgeres penge. I denne forbindelse beklages det gang på gang, at Kommissionen ikke råder over tilstrækkeligt personale.

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange tjenestemænd og øvrige ansatte, der i de forskellige kategorier er beskæftiget med gennemførelsen af strukturfondsinterventioner i mål nr. 1-, mål nr. 2- og mål nr. 5b-områder?

Det bør af oplysningerne fremgå, hvilke medlemsstater de ansatte er ansvarlige for, og hvornår en tjenestemand eller anden ansat er ansvarlig for bestemte områder/medlemsstater.

Kan Kommissionen endvidere oplyse, hvilken form den forestiller sig, den fremtidige personaleudvikling på dette område vil antage?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen**

(13. februar 1996)

Strukturfondenes interventioner i mål nr. 1-, nr. 2- og nr. 5b-regionerne administreres af generaldirektoraterne for landbrug, sociale anliggender, fiskeri samt regional- og samhørighedspolitik.

Om personalet skal udbygges, beslutes af Kommissionen, afhængigt af de midler budgetmyndigheden bevilger i forbindelse med de kommende budgetter.

Generaldirektoratet for Landbrug: I direktoratet for »udvikling af landdistrikterne« I behandler de ansatte generelt sager fra et medlemsland, hvis sprog de kan. Der er 31 tjenestemænd i kategori A og tolv i kategori B.

Generaldirektoratet for Socialpolitik — Den Europæiske Socialfond: Direktorat B for Den Europæiske Socialfond varetager den politiske koordinering, hvilket har ført til en tematisk fordeling af samtlige mål. Fire tjenestemænd i kategori A og tre tjenestemænd i kategori B arbejder med revision, inspektion og evaluering. Direktorat C har ansvar for den praktiske gennemførelse af samtlige socialfondsforanstaltninger og samtlige mål. Arbejdet er delt op efter geografiske enheder. 17 tjenestemænd i kategori A (én er midlertidig ansat), seks udsendte nationale eksperter og syv tjenestemænd i kategori B tager sig af mål nr. 1, nr. 2 og nr. 5b normalt for de medlemslande, hvis sprog de kan.

Generaldirektoratet for Fiskeri: I direktoratet for »strukturer«, der har til opgave at forvalte interventionerne fra det finansielle instrument til udviklingen af fiskeriet (FIUF), foregår fordelingen af opgaverne i henhold til mål nr. 1, nr. 2 og nr. 5b mellem de forskellige tjenestemænd og ikke efter geografiske enheder. Direktoratet omfatter pr. 1. oktober 1995 32 tjenestemænd og midlertidigt ansatte, hvoraf 24 er i kategori A og otte i kategori B. Af disse beskæftiger ti med ansvar for enkelte lande sig med de interventioner, der gennemføres i medlemsstaterne: syv tjenestemænd har hver især ansvar for en medlemsstat, en tjenestemand for to medlemsstater og endelig er to tjenestemænd hver især ansvarlige for tre medlemsstater.

Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Samhørighed: I organigrammet er anført tre direktorater, der har til opgave at gennemføre interventionerne fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling i de regioner, som omfattes af mål nr. 1, nr. 2, nr. 5b og nr. 6. Følgende tabel omfatter ikke de 13 udsendte nationale eksperter.

Kontor	Geografisk område	A	B
XVI-B-1	Belgien, Danmark, Luxembourg, Nederlandene ⁽²⁾	5	2
XVI-B-2	Grækenland ⁽¹⁾	6	4
XVI-B-3	Portugal ⁽¹⁾	6	3
XVI-B-4	Østrig, Finland, Sverige ⁽²⁾	6	2
XVI-C-1	Spanien ⁽²⁾	9	3
XVI-C-2	Irland, Nordirland ⁽¹⁾	5	3
XVI-C-3	Italien ⁽²⁾	10	6
XVI-D-1	Tyskland ⁽²⁾	6	4
XVI-D-2	Frankrig ⁽²⁾	7	4
XVI-D-3	Det Forenede Kongerige ⁽²⁾	6	2

⁽¹⁾ Mål nr. 1: Tjenestemænd med ansvar for mere end én støtteberettiget region.

⁽²⁾ Flere mål. Tjenestemænd med ansvar for mere end én støtteberettiget region.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2512/95**af Amedeo Amadeo (NI)****til Rådet***(16. september 1995)**(96/C 112/06)*

Om: Vold mod mindreårige

I den seneste tid har man i den europæiske presse kunnet læse om en række tilfælde af ufattelig vold mod mindreårige i hele verden og også i EU-landene. Der er tale om et spørgsmål, som man allerede tidligere har været opmærksom på, men omfanget er nu blevet så foruroligende, at der bør reageres herpå. Det er derfor absolut nødvendigt, at både Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet hurtigst muligt griber ind på grund af det meget store behov for en global indsats til forsvar for en af de mest grundlæggende menneskerettigheder.

Hvilke skridt agter Rådet at tage?

Vil det være urimeligt at anmode om, at det på regeringskonferencen overvejes, hvorvidt det er muligt i traktaten om Den Europæiske Union at indføre et afsnit, der udelukkende skal omhandle vold mod og andre former for misbrug af mindreårige?

Svar

(8. marts 1996)

1. Rådet er ganske klar over problemerne i forbindelse med vold mod mindreårige. Imidlertid er denne særlige form for vold, som oftest begås inden for hjemmets rammer, ikke blevet behandlet i Rådet.

2. Rådet er dog på det mere generelle plan enig med det ærede parlamentsmedlem i, at vore demokratier, som skal værne om menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, må forholde sig klart og utvetydigt til volden i det civile samfund. I den henseende har Rådet truffet flere afgørelser, som tager sigte på at bekæmpe vold og befæste den indre sikkerhed i Den Europæiske Union. Disse afgørelser omhandler bl.a. følgende:

- oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen af 26. juli 1995)
- Europols Narkotikaenhed (fælles aktion af 10. marts 1995)
- den trussel, som terrorisme udgør for medlemsstaterne, internt såvel som eksternt (Gomera-erklæringen af 23. november 1995)
- racisme og fremmedhad (forundersøgelse vedrørende et europæisk overvågningscenter, som skal gennemføres af Den Rådgivende Kommission for Bekæmpelse af Racisme og Fremmedhad; resolutionen af 5. oktober 1995 vedrørende bekæmpelse af racisme og fremmedhad i forbindelse med beskæftigelse og sociale anliggender; resolution af 23. oktober 1995 om uddannelsessystemernes indsats for at løse problemerne i forbindelse med racisme og fremmedhad)
- politisamarbejdet (henstilling af 1. december 1994 med henblik på informationsudveksling i forbindelse med store arrangementer og begivenheder og i forbindelse med internationale sportsbegivenheder).

Derudover er Rådets instanser blevet pålagt at foreslå foranstaltninger med henblik på bedre at tackle vold i byerne, forebygge og bekæmpe vold i forbindelse med fodboldkampe og tilpasse politiets uddannelse til behovene her og nu og til et styrket samarbejde på tværs af grænserne.

3. Endelig bidrager de politiuddannelsesmæssige seminarer og konferencer, som medlemsstaternes regeringer afhol-

der om terrorisme, sportsrelateret vold, racisme og fremmedhad samt et multikulturelt samfund, til i større grad at inddrage den enkelte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2589/95

af Amedeo Amadeo (NI)

til Kommissionen

(27. september 1995)

(96/C 112/07)

Om: Forskningsaktiviteter

I forbindelse med de beløb, som Den Europæiske Union har bevilget fra 1991-1995 til aktiviteter inden for forskning og udvikling, bedes Kommissionen oplyse:

1. Hvor store bevillinger er der ydet til medlemsstaterne i årene 1991, 1992, 1993 og 1994, og hvilke beløb er der i disse år blevet tildelt Italien?
2. Hvem har modtaget beløbene i Italien (universiteter, forskningsinstitutter, små og mellemstore industrivirksomheder, store industrier osv.)?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson

(19. januar 1996)

Da svaret er omfattende som følge af de mange skemaer er det blevet sendt direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat som supplement til det svar, Kommissionen afgav den 11. oktober 1995⁽¹⁾.

Det skal understreges, at en opdeling af forskningsbevillingerne efter lande risikerer at være misvisende, da EU's midler til forskning og udvikling (FTU) hverken bevilges til medlemsstaterne eller de regionale og lokale myndigheder, men derimod til de virksomheder, universiteter og forskningscentre inden for EU, der udfører de FTU-projekter, der er blevet udvalgt som modtagere af finansiell støtte fra EU. Desuden giver en sådan opdeling ingen oplysninger om de faktiske fordele, der opnås i forbindelse med EU's FTU-programmer af virksomheder, universiteter og andre organisationer i medlemsstaterne. Den vigtigste fordel ved en deltagelse i programmerne er, at hver deltager har adgang til projektets samlede resultater uafhængigt af dennes finansielle bidrag og de modtagne EU-midler. En anden vigtig følge er oprettelsen og udviklingen af europæiske forskningsinfrastrukturer (f.eks. net). Derfor kan en opdeling af tallene efter lande i bedste fald kun omtrentligt

angive medlemslandenes statsborgeres interesse og deltagelse i de individuelle særprogrammer.

stændige underminering af aftalen om Bosnien eller flere civile ofre og ødelæggelse via NATO's luftangreb?

(¹) EFT nr. C 340 af 18. 12. 1995, s. 46.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2686/95

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Rådet

(5. oktober 1995)

(96/C 112/08)

Om: EU's rolle i den seneste udvikling i Bosnien

På trods af den oprindelige aftale om en politisk løsning af konflikten i Bosnien i Genève, på trods af de bosniske serberes ledes aftale om at trække deres tunge våben tilbage fra området omkring Sarajevo til gengæld for forsikring om serbisk sikkerhed, på trods af, at NATO's bomber har ramt hospitalet i Ilitsa og dræbt syv børn i Klios og mindst ti andre civile, fortsætter NATO bombardementer og står for første gang i NATO's historie over for at bruge Tomahawk-missiler på europæisk område.

1. Eftersom det på det uformelle møde i Rådet af Udenrigsministre i sidste weekend på Majorca end ikke blev drøftet at anvende Tomahawk-missiler, hvem gav i EU tilslutning til optrapning af det militære engagement i Bosnien?
2. Findes EU stadigvæk, idet Det Hvide Hus' repræsentant, Tim Feting, erklærede at beslutningen om at anvende Tomahawk-missiler fra det amerikanske krigsskib blev taget af præsident Clinton alene.
3. Hvor længe agter EU at tilslutte sig den morderiske anvendelse af bomber i Bosnien som en del i USA's præsidentvalgkampagne?
4. Er Rådet klar over, at NATO's militære styrker ikke optræder som en fredsbevarende styrke, men som en krigspart over for serberne?
5. Dækker EU og dets medlemsstater de enorme økonomiske omkostninger ved NATO's angreb?
6. Hvad venter EU på, inden den med uafhængig stemme opfordrer til en standsning af bombningen? Den fuld-

Svar

(8. marts 1995)

Rådet vil gerne understrege over for det ærede medlem, at EU fra begyndelsen af konflikten i det tidligere Jugoslavien har ydet en konstant og usvækket indsats for at fremme fredelige løsninger. I den forbindelse har den naturligvis arbejdet inden for rammerne af De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolutioner og i partnerskab med det internationale samfund.

Det var i overensstemmelse med Sikkerhedsrådets resolutioner, at der blev brugt magt i Bosnien-Hercegovina, og det har utvivlsomt i høj grad medvirket til at bringe parterne til forhandlingsbordet, hvilket førte til de aftaler, der blev indgået den 21. november 1995 i Dayton. Disse aftaler, der blev indgået under amerikansk ledelse og med europæisk deltagelse, navnlig af EU-mægler Carl Bildt, byggede igen på forudgående europæiske forslag til løsninger, som EU's Ministerråd havde drøftet og godkendt.

Rådet mener, at Dayton-aftalerne og de konferencer, der afholdes efterfølgende, giver et godt grundlag for fred og forsoning i det tidligere Jugoslavien. Den Europæiske Union har opfordret parterne til at samarbejde fuldt ud om gennemførelsen af fredsaf-talen i Bosnien og Hercegovina samt rammeaftalen om Østslavonien, Baranja og Vestsirmium. Unionen har til hensigt at yde et stort bidrag til gennemførelsen af dem begge og at sikre fuld international støtte til disse mål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2701/95

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Rådet

(5. oktober 1995)

(96/C 112/09)

Om: Menneskerettighederne i Peru

Lederen af guerillabevægelsen »Sendero Luminoso«, og det politiske parti i Peru dr. Abimael Guzman, har i tre år (siden 12. september 1992) været fængslet i fuldstændig isolation på marinebasen Kallao i Peru. Han er meget syg, og hans liv er i umiddelbar fare. Fujimori-regeringen tillader ingen at besøge ham (slægtninge, læger, advokater).

Selv hans advokater Alfredo Crespo og Jorge Cartagena blev på grund af landsforræderi dømt til livsvarigt fængsel, fordi de har vovet at forsvare ham (de befinder sig under umenneskelige vilkår i det skrækkelige fængsel Puno i Sydperu). Internationale Røde Kors anslår antallet af politiske fanger i Peru til 4 200, og Amnesty International anslår (i deres sidste beretning) antallet til 6 000.

Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe for at sørge for, at dr. Guzman — uafhængig af hans ansvar over for retsmyndigheden — sikres de grundlæggende rettigheder, som enhver fange har ret til, dvs. ophævelse af hans isolationsfængsling, medicinsk behandling, kontakt med en læge, advokater, slægtinge, massemedier, og at alle politiske fanger i Peru får en menneskelig behandling på basis af internationale retsforskrifter og aftaler?

Svar

(7. marts 1996)

Det ærede parlamentsmedlem bedes henholde sig til det svar, som Rådet den 11. oktober 1995 gav på mundtlig forespørgsel H-674/95 af Vassilis Ephremidis. I nævnte svar påpeger Rådet, at det tillægger overholdelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder stor betydning. Rådet har imidlertid ikke fået forelagt den konkrete sag, som det ærede medlem nævner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2726/95

af Christoph Konrad (PPE)

til Rådet

(6. oktober 1995)

(96/C 112/10)

Om: Ændring af Rådets direktiv 93/89/EØF af 25. oktober 1993 om vejafgifter

Direktiv 93/89/EØF⁽¹⁾ om opkrævning i medlemsstaterne af afgifter på visse køretøjer, der anvendes til vejgodstransport, samt af vejafgifter og brugsafgifter for benyttelse af visse infrastrukturer er ugyldigt, fordi Europa-Parlamentets rettigheder i lovgivningsproceduren er blevet krænkede; direktivets bestemmelser har dog fortsat virkning, indtil Rådet har udstedt et nyt direktiv.

1. Hvor langt er arbejdet med udformningen af forslaget til et nyt direktiv nået på nuværende tidspunkt?
2. Hvornår kan det påregnes, at Rådet forelægger direktivet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 279 af 12. 11. 1993, s. 32.

Svar

(7. marts 1995)

Rådet er i færd med at undersøge, hvordan Domstolens dom af 5. juli 1995 i sag C-21/94 kan opfyldes på den mest hensigtsmæssige måde inden for en rimelig frist, jf. artikel 176, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2805/95

af Jesús Cabezón Alonso (PSE)

til Rådet

(23. oktober 1995)

(96/C 112/11)

Om: Stillinger i Regionsudvalget

Ud fra hvilke lovbestemmelser har man antaget det personale, der i øjeblikket arbejder i Regionsudvalget?

Hvornår mener Rådet der vil blive afholdt en almindelig udvælgelsesprøve, der gør det muligt på korrekt måde at besætte de stillinger, der er afsat på Regionsudvalgets budget?

Svar

(8. marts 1996)

I henhold til artikel 29 i Regionsudvalgets forretningsorden⁽¹⁾ træffer præsidiet på forslag af generalsekretæren beslutning om opbygningen af generalsekretariatet, som skal kunne sikre, at Regionsudvalget og dets organer fungerer bedst muligt. De beføjelser, der i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber er tillagt ansættelsesmyndigheden, udøves i henhold til forretningsordenens artikel 31.

Af nævnte artikel fremgår det, at ansættelsesmyndigheden er Regionsudvalgets generalsekretær for så vidt angår tjenestemænd i lønklasse A6 til A8 og LA6 til LA8 samt i kategori B, C og D. For så vidt angår de øvrige tjenestemænd er ansættelsesmyndigheden Regionsudvalgets præsidium på forslag af generalsekretæren.

Rådet kan ikke oplyse det ærede parlamentsmedlem om, hvornår der vil blive offentliggjort en meddelelse om afholdelse af udvælgelsesprøver, der gør det muligt at besætte de stillinger, der er opført på Regionsudvalgets budget.

⁽¹⁾ EFT nr. L 132 af 27. 5. 1994, s. 49.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2834/95

af Martina Gredler (ELDR)

til Rådet

(25. oktober 1995)

(96/C 112/12)

Om: Tre millioner Hongkong-kinesere, der i 1996 mister deres indrejsetilladelse til Storbritannien

I forbindelse med Schengen-aftalen og den forventede udvidelse af det område, den omfatter, står tre millioner kinesere efter tilbageleveringen af Hongkong til Den Kinesiske Folkerepublik i den situation, at de — selv om de har britisk pas — efter den 30. juni 1996 ikke længere må rejse ind i Det Forenede Kongerige.

Hvilke foranstaltninger har EU stillet Hongkong i udsigt med henblik på løsning af dette problem?

Vil disse tre millioner kinesere med britisk pas blive nægtet indrejse, selv om dette vil være en krænkelse af de borgerrettigheder, der er forbundet med at have et britisk pas?

Vil der blive tale om fælles optræden fra alle EU-medlemsstaters side?

Kunne anerkendelse af et »dobbelt statsborgerskab« eventuelt tænkes som overgangsløsning?

Svar

(8. marts 1996)

Spørgsmålet om, hvorvidt en person er statsboger i en bestemt medlemsstat, afgøres udelukkende med henvisning til den pågældende stats egen lovgivning. Dette fremgår af erklæring nr. 2, afgivet af Konferencen af Stats- og Regeringschefer, som vedtog TEU. Det følger heraf, at gældende lovgivning om statsborgerskab i Det Forenede Kongerige finder anvendelse på de Hongkong-kinesere med bopæl i Hongkong, der er indehavere af britisk pas.

Da der er tale om lovbestemmelser, der henhører under britisk suverænitæt, kan Den Europæiske Unions medlemsstater ikke fastlægge en fælles holdning i dette spørgsmål.

Kinas genovertagelse af suverænitæten finder sted den 30. juni 1997, kl. 24.00.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2918/95

af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)

til Kommissionen

(26. oktober 1995)

(96/C 112/13)

Om: Lufttransport af nukleart brændsel

En teknisk arbejdsgruppe under Den Internationale Atomenergiorganisation har for nylig vedtaget nye normer for lufttransport af nukleart brændsel. Til transport af MOX-brændsel skal det fortsat være tilstrækkeligt at anvende beholdere af type B. Amerikanske bestemmelser har allerede længe til lufttransport foreskrevet beholdere, hvis sikkerhedsnormer er langt højere end de af IAEA foreslåede. Test i USA viste, at prototyper ikke kunne godkendes.

1. Deltager Kommissionen i forhandlingerne i IAEA? Hvilke holdninger/mål forfølger den i bekræftende fald?
2. Hvordan vurderer Kommissionen afgørelsen om, at MOX-brændsel fortsat må transporteres med fly i beholdere af type B?
3. Hvilke tekniske bestemmelser findes der for øjeblikket i EU vedrørende flytransport af nukleart brændsel? Hvilken rolle spiller flytransporten af plutonium eller plutoniumholdige stoffer?
4. Støtter EU forskningsprojekter vedrørende sikkerhed i forbindelse med flytransport af nukleart brændsel? I bekræftende fald hvilke, og hvor langt er man kommet med disse undersøgelser?
5. Ved Kommissionen, i hvilket omfang der for øjeblikket foregår lufttransport af nukleart brændsel i Europa? Hvilke relevante oplysninger foreligger der i bekræftende fald?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(22. januar 1996)

I forlængelse af sit svar af 18. december 1995⁽¹⁾ er Kommissionen nu i stand til at give følgende yderligere oplysninger.

1. Kommissionen deltager i Den Internationale Atomenergiorganisationes revisionspaneler, hvor den giver udtryk for den fælles holdning i Fællesskabet.
2. Den foreslåede revision af reglerne indfører bestemmelser baseret på de iboende sikkerhedskarakteristika hos materialer betegnet som lavdispergerende materialer (LDM). Disse er defineret i standarderne med henvisning til deres adfærdskriterier såsom modstandsdygtighed over for højhastighedspåvirkninger og langvarig udsættelse for ild.

Når frisk (eller ubestrålet) blandet oxid (MOX) brændsel opfylder adfærdskriterierne for LDM og kan kvalificeres som et sådant, kan det transporteres i passende type B beholdere under lufttransport. Så vidt det er Kommissionen bekendt, har der imidlertid endnu ikke fundet nogen afprøvning sted af materialer, herunder frisk MOX brændsel, med henblik på godkendelse under de foreslåede betingelser.

3. De nuværende tekniske krav for sikker transport er indeholdt i bestemmelserne for de forskellige transportformer (ad landevej, med jernbane, sø- og lufttransport), som alle er baseret på IAEA 1985 udgaven (sikkerhed serie 6 ændret i 1990). For lufttransport findes de nuværende krav under klasse 7, radioaktivt materiale, i den internationale organisation for civil luftfart (ICAO) tekniske instruktioner for sikker transport af farligt gods ad luftvejen⁽²⁾. Lufttransport anvendes fortsat kun i begrænset omfang og er forbeholdt leverancer, som egner sig for denne transportform i fuld overensstemmelse med kravene i de pågældende bestemmelser. Myndighederne i de implicerede lande skal godkende forsendelser af nukleart brændsel. Endvidere skal afsenderen være i besiddelse af og indsende alle de krævede dokumenter forud for en forsendelse.
4. Fællesskabet gennemfører ikke forskningsprojekter i relation til sikkerhed i forbindelse med lufttransport af nukleare materialer.
5. Bestemmelserne om nuklear sikkerhedskontrol i Euratom-traktatens kapitel VII såvel som kravene om fysisk beskyttelse af nukleare materialer anvendt af medlemsstaterne gør specifikke data fortrolige og uegnede til offentliggørelse.

Men følgende tabel giver en idé om, i hvor stort omfang medlemsstaterne har været involveret i lufttransport.

Antal luftforsendelser i Fællesskabet⁽¹⁾

Medlemsstater	1993	1994
Belgien	0	1
Tyskland	51	43
Spanien	0	1
Frankrig	30	22
Det Forenede Kongerige ⁽²⁾	0	2
Sverige	4	1

⁽¹⁾ Herunder import, eksport og transit, bortset fra transport af små mængder i form af prøver, almindeligvis under 15 g nukleart materiale.

⁽²⁾ Kun BNFL-forsendelser.

⁽¹⁾ EFT nr. C 91 af 27. 3. 1996, s. 18.

⁽²⁾ Dok 9284-AN/905 — 1993/1994 udgave.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2930/95

af Jessica Larive (ELDR)

til Kommissionen

(27. oktober 1995)

(96/C 112/14)

Om: Bevillinger til GUTENBERG-programmet til fremme af bøger og læsestof

Europa-Parlamentet opførte på grundlag af en betænkning af Larive (A3-0159/92)⁽¹⁾ en ny budgetkonto, B3-2004, til fremme af bøger og læsestof, kaldet GUTENBERG-programmet.

I svaret af 31. oktober 1994 på skriftlig forespørgsel E-1923/94⁽²⁾ oplyste Kommissionen, hvorledes bevillingerne på 200 000 ECU for 1994 var anvendt.

1. Kan Kommissionen nu give præcise oplysninger om, hvorledes de 500 000 ECU for 1995 er anvendt?
2. Kan Kommissionen bekræfte, at der ved anvendelsen af disse bevillinger er taget behørigt hensyn til Europa-Parlamentets ønsker, som formuleret i betænkningen af Larive, A3-0159/92?
3. Kan Kommissionen oplyse, hvornår den forventer, at der skabes lovmæssig basis for GUTENBERG-programmet, der allerede omtales i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i 1993 og var optaget på budgettet for 1994 og 1995?

⁽¹⁾ EFT nr. C 42 af 15. 2. 1993, s. 182.

⁽²⁾ EFT nr. C 30 af 6. 2. 1995, s. 35.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(22. januar 1996)

1. Kommissionen har anvendt de 500 000 ECU, der i 1995 var afsat til initiativer til fordel for bøger og læsning, på følgende måde:

(ECU)

Pilotprojekter med finansiel støtte til oversættelse af moderne litteratur	330 000
Stipendier og tilskud til rejseudgifter med henblik på studieophold på oversætterskoler	360 000
»Aristeion«-priserne (den europæiske litteraturpris og den europæiske oversætterpris)	300 000
Tematiske møder	
Møder mellem medlemsstaternes ansvarlige for initiativer til fordel for bøger og læsning (i samarbejde med det spanske formandskab)	25 000
I alt	1 015 000

Det samlede beløb til de ingangværende initiativer til fordel for bøger og læsning beløber sig således til 1 015 000 ECU, hvoraf de 500 000 ECU er opført på budgetpost B3-2004: »Bøger og læsestof, GUTENBERG-programmet« og resten på budgetpost B3-2001: »Aktioner til fremme af kulturelle initiativer med europæisk rækkevidde«.

2. Kommissionen kan bekræfte, at den i forbindelse med sin indsats på kulturområdet tager hensyn til Parlamentets ønsker, bl.a. som formuleret i beslutning A3-0159/92, i den udstrækning disse ønsker er i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 128, og de beskedne bevillinger tillader det.

3. Kommissionen erindrer det ærede medlem om, at det juridiske grundlag for Fællesskabets indsats på kulturområdet er EF-traktatens artikel 128. Med hensyn til iværksættelse af GUTENBERG-programmet erindrer Kommissionen ligeledes om, at den allerede har forelagt flere forslag om bøger og læsning i sit forslag til ARIANE-programmet. Dette forslag har modtaget betydelig støtte i Parlamentet, og dettes ændringer er for langt de flestes vedkommende overtaget af Kommissionen i dennes ændrede forslag. Dette forslag, der stadig er til behandling i institutionerne, tager sigte på i overensstemmelse med Parlamentets ønsker at udbygge og styrke Fællesskabets indsats til fordel for bøger og læsning.

Desuden har Kommissionen indledt en række konsultationer om bøger og læsning med henblik på at udarbejde et mere ambitiøst program på området. På det første af disse møder, der samlede medlemsstaterne ansvarlige for initiativer til fordel for bøger og læsning samt repræsentanter for Parlamentet og Europa-Rådet, og som blev afholdt af det spanske formandskab og Kommissionen i fællesskab, indkredsede man en række særlige temaer såsom biblioteker, elektronisk publicering, oversættelse og initiativer til fordel for bøger, og disse temaer skal behandles ved særlige konsultationer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2937/95

af Jesús Cabezón Alonso (PSE)

til Rådet

(27. oktober 1995)

(96/C 112/15)

Om: Regionsudvalget

Er Juan Hormaechea Cazón, tidligere formand for den autonome region Cantabria (Spanien), trådt tilbage som medlem af Regionsudvalget, eftersom han ikke kan besætte et offentligt hverv som følge af en retskraftig dom ved de spanske domstole?

Hvilken dato har han i bekræftende fald indgivet sin afskedsansøgning?

Svar

(7. marts 1996)

Juan Hormaechea Cazón indgav ved skrivelse af 4. oktober 1995 sin ansøgning om at måtte træde tilbage som ordinært medlem af Regionsudvalget.

I overensstemmelse med artikel 198 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedtog Rådet for Den Europæiske Union den 30. oktober 1995 at beskikke Joaquin Martinez Sieso, formand for Diputación Regional de Cantabria, som ordinært medlem af dette udvalg som efterfølger for Juan Hormaechea Cazón (Rådets afgørelse 95/462/EF)⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 267 af 9. 11. 1995, s. 40.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2939/95

af Cristiana Muscardini (NI)

til Kommissionen

(27. oktober 1995)

(96/C 112/16)

Om: Naturkatastrofer og fællesskabsstøtte

Oversvømmelserne sidste år i Piemonte og Lombardia og de seneste oversvømmelser i september 1995 forårsagede store ødelæggelser i visse provinser i disse regioner og har understreget begrænsningerne ved den støtte, de subventioner og de lån, som Fællesskabet har truffet afgørelse om og opført bevillinger til. Disse forskellige støtteordninger gælder ikke de forretningsdrivende, som sammen med industrien rammes hårdest af oversvømmelserne. Da de forretningsdrivendes forretninger har lidt stor skade, og da det er umuligt for de forretningsdrivende selv at foretage de for genoptagelsen af deres virksomhed fornødne investeringer, vokser utilfredsheden og misstemningen blandt de forretningsdrivende og deres kunder som følge af denne uforståelige diskrimination af dem på grundlag af regler, der almindeligvis prioriterer industri og store distributionsvirksomheder.

Burde Kommissionen ikke forelægge forslag, der, hvor det drejer sig om nødhjælp til katastroferamte befolkninger, også gælder sektoren for detailhandel?

Mener Kommissionen ikke, at den må ændre sin traditionelle fremgangsmåde med at prioritere store og hyperstore distributionsvirksomheder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer**

(23. januar 1996)

Fællesskabets første svar på katastrofer, som dem der har ramt Piemonte og Lombardia i slutningen af 1994, er »nødhjælp til befolkninger i Fællesskabet, der er ofre for naturkatastrofer«, hvilket symbolsk skal ses som et vidnesbyrd om Fællesskabets solidaritet. På grund af de budgetmæssige restriktioner, der er forbundet med budgetpost B4-3400, finansieres først og fremmest nødhjælpsforanstaltninger for de hårdest ramte eller de dårligst stillede befolkningsgrupper. Da det drejer sig om humanitær og symbolsk støtte, udelukkes alle former for erstatning af materielle ødelæggelser eller erstatning af andre former for tab. En udvidelse af denne form for hjælp til også at omfatte støtte til produktionsstrukturerne kan kun forekomme i forbindelse med ad hoc-foranstaltninger, som kræver andre budgetmidler. I påkommende tilfælde har Kommissionen vurderet, at dette ikke var berettiget sammenholdt med den plan, den italienske regering udarbejdede for samtlige katastroferamte områder.

Til gengæld kan visse områder i Piemonte og Lombardia, som har været udsat for oversvømmelser, nu få støtte i henhold til mål nr. 2 og nr. 5b. Støtte til handelssektoren og mindre handelsvirksomhed kan gives i forbindelse med de programmer, der finansieres af strukturfondene i disse regioner, hvis den gives i overensstemmelse med de kriterier, der er vedtaget for mål nr. 2 og nr. 5b.

I øvrigt kan Den Europæiske Investeringsbank finansiere store investeringsprojekter ved hjælp af individuelle lån samt projekter af mindre og mellemstort omfang ved hjælp af globallån i banker og finansinstitutter. I maj 1995 undertegnede EIB sammen med fire banker første tranche af et globallån på 1 200 000 mio. lire til rehabilitering af infrastrukturer og installationer, som var blevet beskadiget i Norditalien i forbindelse med oversvømmelserne i 1995. I juli 1995 udvidede EIB's bestyrelse sine kriterier for at opnå finansiering af fast kapital på mellemlang og lang sigt i sektoren for småhandelnde og andre tjenesteydelser til privat forbrug navnlig ved hjælp af globallån.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2946/95

af Christine Crawley (PSE)

til Rådet

(13. november 1995)

(96/C 112/17)

Om: Sarah Balabagan

Er Rådet bekendt med, at en 15-årig filippinsk tjenestepige for nylig er blevet dømt til døden af en domstol i De

Forenede Arabiske Emirater for at have myrdet sin arbejdsgiver, efter at denne brutalt havde voldtaget hende. Rådets opmærksomhed henledes endvidere på, at en domstol i De Forenede Arabiske Emirater i en forudgående proces havde tilkendt Sarah erstatning for voldtægten, men også idømt hende syv års fængsel for uoverlagt manddrab. Den anden domstols dødsdom er således en omstødelse af førsteinstansens dom for voldtægt. Hvad kan Rådet gøre for at forhindre De Forenede Arabiske Emirater i at fuldbyrde denne umenneskelige dom?

Svar

(7. marts 1996)

Rådet er bekendt med sagen Sarah Balabagan. Hun dræbte i juli 1994 sin arbejdsgiver med knivstik, efter at han skulle have voldtaget hende under knivtrusler. Retten i De Forenede Arabiske Emirater fastslog i juni 1995 på grundlag af en lægeerklæring, at hun var blevet voldtaget, og tilkendte hende erstatning. Men retten fandt hende også skyldig i manddrab og idømte hende syv års fængsel. Efter internationale protester over dommens strengthed gik Sarah Balabagans sag om i september 1995. Denne gang afviste retten at tage lægeerklæringen om voldtægt til følge og fandt hende skyldig i mord. Hun blev dømt til døden. Hendes advokat ankede dommen.

Den 14. oktober 1995 frafaldt ofrets familie kravet om dødsstraf. På retsmødet under ankesagen den 30. oktober 1995 stadfæstede retten manddrabsdommen, men ændrede på baggrund af indtrådte omstændigheder dommen til et års fængsel, 100 piskeslag og udvisning.

De internationale protester i forbindelse med sagen Sarah Balabagan er De Forenede Arabiske Emirater vel bekendt. De retlige muligheder er endnu ikke udtømt, og Rådet vil fortsat følge sagen nøje og holde sig i kontakt med sagens parter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2958/95

af Thomas Megahy (PSE)

til Kommissionen

(9. november 1995)

(96/C 112/18)

Om: Samhørighedsfonden

Kan Kommissionen be- eller afkræfte oplysninger i den britiske avis The Guardian af 4. oktober 1995 om, at kun 10 % af Samhørighedsfondens midler til transport er blevet anvendt til jernbaneprojekter, at den største enkeltportion

af miljømidler er blevet anvendt til dæmningsbygning, og at kun 4 % er gået til naturbeskyttelsesprojekter, samt at miljømæssige overvejelser generelt lades ude af betragtning?

Kan Kommissionen — hvis det virkelig forholder sig sådan — forklare, hvorfor dens egne erklærede prioriteter tilsyneladende er sat ud af kraft? Og kan Kommissionen — hvis det ikke forholder sig sådan — stille oplysninger og tal til rådighed, der imødegår ovennævnte påstande?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies**

(3. januar 1996)

Oplysningerne er ukorrekte. Med hensyn til fordelingen af Samhørighedsfondens midler til transport- og miljøsektoren kan oplyses, at ca. 15 % af midlerne blev anvendt til jernbaneprojekter i 1994 og 32 % til vejprojekter. På miljøområdet blev kun 1 % investeret i dæmningsprojekter, mens 7 % blev anvendt til naturbeskyttelse.

Hverken i forordningen om oprettelse af et finansielt samhørighedsinstrument eller i forordningen om oprettelse af Samhørighedsfonden er der fastsat nogen fordeling af midlerne til transport- og miljøområderne. Der er blot fastsat en bestemmelse om, at der skal sikres en passende balance mellem transportområdet og miljøområdet. Medlemsstaterne har således forelagt projekter på grundlag af deres egen prioritering på det givne tidspunkt. For så vidt som disse projekter opfyldte betingelserne for ydelse af støtte fra Samhørighedsfonden, var der intet til hinder for, at de kunne godkendes.

Under sine talrige besøg i de berørte medlemsstater har Kommissionen dog ikke undladt at henlede de nationale myndigheders opmærksomhed på nødvendigheden af at opretholde en vis ligevægt mellem de forskellige sektorer og at vurdere projekternes indvirkning på miljøet.

Kommissionen har i øvrigt lagt vægt på overholdelsen af EF's prioritering. På transportområdet har den sikret sig, at samtlige projekter har tilknytning til de transeuropæiske net og til adgangsvejene til disse net. På miljøområdet har den opstillet en række prioriterede mål for at fremme gennemførelsen af miljødirektiverne, navnlig med hensyn til forsyningen med drikkevand samt behandlingen af spildevand og affald, hvilket falder helt i tråd med Fællesskabets femte handlingsprogram for en bæredygtig udvikling.

Kommissionen er dog opmærksom på den uligevægt, der er opstået på transportområdet, hvor vejnettet er blevet tilgodeset på bekostning af jernbanesektoren. Balancen mellem de to sektorer er nu blevet genoprettet. Kommissionen har i øvrigt planlagt en temadag om jernbanerne i juni 1996 for at skabe forståelse for dette problem hos de berørte kredse i de medlemsstater, der får støtte fra Samhørighedsfonden.

Det er imidlertid interessant at iagttage, at i de kæmpemæssige og tyndt befolkede områder i nogle af disse medlemsstater, hvor der er få brugere i forhold til de tilbudte tjenesteydelser, er jernbanen hverken den mindst forurenende eller den økonomisk set mest interessante transportform sammenlignet med vejtransporten, som tilpasser sig individets behov.

Med hensyn til spørgsmålet om naturbeskyttelse kan nævnes, at der i forbindelse med indgivelsen af støtteansøgninger til Kommissionen foretages systematiske undersøgelser af projekternes indvirkning på miljøet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3008/95

af Amedeo Amadeo (NI)

til Kommissionen

(13. november 1995)

(96/C 112/19)

Om: Pesticider i landbruget

Verdenssundhedsorganisationen oplyser, at ca. 3 mio. mennesker hvert år bliver akut forgiftet af pesticider, og at ca. 20 000 mennesker dør som følge heraf. Det drejer sig især om landarbejdere, der udsættes for giftige eller kræftfremkaldende produkter, eller om forbrugere, der smittes af pesticiderester i fødevarer eller drikkevand. Det står således klart, at anvendelsen af pesticider i landbruget har følger, hvis pris er alt for høj at betale set ud fra en sundhedssynsvinkel.

Vil Kommissionen på denne baggrund

1. Foreslå alternative løsninger, der bygger på princippet om en i egentlig forstand bæredygtig udvikling for landbruget, med det formål at gøre produktionerne mindre afhængige af landbruget?
2. Sørge for, at de begrænsninger i anvendelsen af pesticider, der anbefales i det femte handlingsprogram på miljøområdet, faktisk finder sted?
3. Yde mindre agrokemisk beskyttelse i stedet for at braklægge landbrugsjord egnet til fødevarerproduktion?

**Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(24. januar 1996)

I forlængelse af svaret af 11. december 1995⁽¹⁾ kan Kommissionen nu fremlægge følgende supplerende oplysninger.

Kommissionen har ikke fået bekræftelse fra Verdenssundhedsorganisationen på, at de af det ærede medlem nævnte

tal udgør et rimeligt skøn over antallet af forgiftninger på grund af anvendelsen af pesticider. Da disse tal er fremkommet ved ekstrapolering af visse lokale data, navnlig i udviklingslande, er de sandsynligvis ikke repræsentative for situationen i EF. Endvidere oplyses det i Kommissionens rapport af 31. august 1995 med en analyse og syntese af årsrapporterne for 1993 fra forgiftningscentrene i medlemsstaterne⁽²⁾, at antallet af forgiftninger på grund af anvendelse af pesticider er væsentligt lavere end på grund af anvendelse af andre produktkategorier, f.eks. lægemidler og produkter beregnet til generel anvendelse af offentligheden (husholdningsprodukter).

Kommissionen erkender, at anvendelse af plantebeskyttelsesmidler kan indebære risici for mennesker og miljø på samme måde som andre menneskelige aktiviteter. Samtidig er disse produkter imidlertid af væsentlig betydning for landbruget med henblik på at sikre forsyning med afgrøder til rimelige priser og af høj kvalitet og opretholde en vegetabilsk produktion i EF, der er konkurrencedygtig med produktionen i andre dele af verden. For at evaluere risiciene fra plantebeskyttelsesmidler og restkoncentrationer er der blevet fastsat regler for markedsføring og anvendelse af disse produkter både på EF-plan og i medlemsstaterne.

Kommissionen anerkendte i refleksionsdokumentet fra 1991 om den fælles landbrugspolitik udvikling og fremtid behovet for at tilskynde til ekstensivering med det formål ikke kun at reducere overskudsproduktionen, men også bidrage til en miljømæssigt bæredygtig landbrugsproduktion og levedsmiddellkvalitet. I denne sammenhæng blev der i forordning (EØF) nr. 2078/92⁽³⁾ indført en ordning med økonomisk støtte til fordel for miljøvenlige metoder, herunder navnlig restriktioner med hensyn til pesticidanvendelsen. Økologisk landbrug beskyttes i henhold til forordning (EØF) nr. 2092/91⁽⁴⁾. Kommissionen foreslog også i sit forslag til den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽⁵⁾ foranstaltninger, der tilskynder til miljøvenlige dyrkningsmetoder.

I forbindelse med det femte miljøprogram er Kommissionen i færd med at gennemføre en undersøgelse om udvikling og evaluering af fremtidige strategier for en mulig fremtidig politik for plantebeskyttelsesmidler. Den undersøger i denne forbindelse navnlig yderligere muligheder for at reducere den risiko, der er forbundet med plantebeskyttelsesmidler, ved at inddrage et bredere udvalg af instrumenter og tage hensyn til princippet om, at forureneren betaler.

En reduktion af det nuværende omfang af anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler synes ikke at være et tilfredsstillende alternativ til den nuværende braklægningsordning. EF-bestemmelserne bygger på det princip, at den tilladte mængde plantebeskyttelsesmidler, hvad angår hyppigheden og antallet af anvendelser, er det minimum, der er nødvendigt for at opnå den ønskede plantebeskyttelseffekt. En nedsættelse af disse mængder ville ikke kun føre til ukontrollerede fald i udbyttet, men også til uønskede bivirkninger såsom udvikling af modstandsdygtighed. Sikkerheden af alle aktive pesticidstoffer med hensyn til menneskers sundhed og sikkerhedsstandarder for miljøet er

for øjeblikket under overvejelse i forbindelse med direktiv 91/414/EØF⁽⁶⁾.

(1) EFT nr. C 40 af 12. 2. 1996, s. 57.

(2) Poison centres: Collection of the annual reports 1993. Analysis and synthesis. Commission, Directorate General Employment, Industrial Relations and Social Affairs, Health and Safety.

(3) EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992.

(4) EFT nr. L 198 af 22. 7. 1991.

(5) Dok. KOM(95) 434 endelig udg.

(6) EFT nr. L 230 af 19. 8. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3014/95

af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)

til Kommissionen

(13. november 1995)

(96/C 112/20)

Om: EU-normer vedrørende emissioner fra motorkøretøjer — niveau 2000

Kommissionen har frist til den 31. december 1995 til at forelægge Parlamentet et forslag om »niveau 2000-foranstaltninger« for personmotorkøretøjer og små lastmotorkøretøjer.

1. Er Kommissionen i stand til at overholde denne frist?
2. Forbereder Kommissionen i så henseende et fælles niveau 2000 for personmotorkøretøjer samt små lastmotorkøretøjer?
3. Agter Kommissionen i fuldt omfang at tage hensyn til de emissionsgrænseværdier, som Parlamentet har krævet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3294/95

af Bernd Lange (PSE)

til Kommissionen

(1. december 1995)

(96/C 112/21)

Om: Fremtidig og nødvendig europæisk lovgivning om foranstaltninger mod luftforurenende emissioner fra motorkøretøjer — fase 2000

Kommissionens næstformand Martin Bangemann bekræfter i sit svar af 8. februar 1995 på skriftlig forespørgsel P-2876/94⁽¹⁾, at Kommissionen i tredje kvartal 1995 vil forelægge Rådet og Europa-Parlamentet et forslag vedrørende Fællesskabets foranstaltninger mod emissioner fra motorkøretøjer, som skal gælde efter år 2000.

Den 20. september 1995 afsluttede Europa-Parlamentet sin førstebehandling af Kommissionens forslag⁽²⁾. I den ændrede udgave af artikel 4 i direktivforslaget om begrænsning af emissionerne fra lette varevogne opfordres Kommissionen til inden den 31. december 1995 at forelægge forslag til de foranstaltninger, som skal gælde efter år 2000 for emissioner ikke blot fra personvogne, men også fra erhvervskøretøjer.

Desuden opfordrer Europa-Parlamentet i sin beslutning af 21. september 1995 (A4-0188/95) Kommissionen til omgående at forelægge et fælles forslag for personvogne og lette erhvervskøretøjer.

1. Hvad skyldes det, at den oprindelige frist (tredje kvartal 1995) ikke har kunnet overholdes?
2. Kan Kommissionen bekræfte, at den vil overholde fristen 31. december 1995?
3. Vil Kommissionen forelægge Rådet og Europa-Parlamentet et fælles forslag om de foranstaltninger, som skal gælde efter år 2000 for personvogne og lette erhvervskøretøjer?

⁽¹⁾ EFT nr. C 88 af 10. 4. 1995, s. 45.

⁽²⁾ Dok. KOM(94) 558 (EFT nr. C 390 af 31. 12. 1994, s. 26).

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
på skriftlig forespørgsel E-3014/95 og P-3294/95
(15. januar 1996)**

Kommissionen har på to møder i januar og september 1995 givet Europa-Parlamentet en række oplysninger om sine kommende forslag vedrørende Fase 2000 af lovgivningen om emissioner fra køretøjer; disse oplysninger kan hermed bekræftes og føres ajour.

Kommissionens kommende forslag bliver udarbejdet på baggrund af resultaterne af auto/oil-programmet, som var en helt ny og fremadrettet aktivitet bestående af en række forskellige elementer. Formålet var at fastlægge en rationel flerstrengt strategi, hvormed målene for luftkvaliteten kan nås. Programmet er nu afsluttet med tilfredsstillende resultat, og Kommissionen vil meget snart kunne fremlægge sine forslag.

Der er som nævnt tale om en flerstrengt strategi. Den omfatter bl.a. personbiler og varebiler, som der tages sigte på med direktivforslaget om ændring af direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer. Kommissionen agter ikke at

fremlægge forslag til direktiver om Fase 2000 for disse to køretøjsklasser samtidig, men i første omgang kun foreslå foranstaltninger, der gælder for personbiler. Inden udgangen af 1996 vil der blive udarbejdet et andet forslag for vare- og lastbiler. Den mellemliggende tid skal bruges til at løse de tekniske og administrative vanskeligheder i forbindelse med disse køretøjer.

Den undersøgelse af luftkvaliteten, der er foretaget som led i auto/oil-programmet, har vist, at varebiler bidrager væsentligt til forureningen i byerne. Det har derfor stor betydning, at der hurtigt træffes beslutning om fase 1996 af nedbringelse af emissionerne fra denne køretøjsklasse; dermed skulle luftkvaliteten kunne forbedres betydeligt.

Endelig agter Kommissionen på gentagne opfordringer snart at holde et informationsmøde med de parlamentsmedlemmer, som er interesserede i de foranstaltninger, der planlægges i Fase 2000, måske allerede i januar 1996.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3015/95

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(13. november 1995)

(96/C 112/22)

Om: Termonuklear fusion og vedvarende energi

Med vedtagelsen af betænkningen af van Velzen om Kommissionens grønbog om energipolitik (A4-0212/95) viste et stort flertal af Parlamentets medlemmer deres støtte til kravet om, at Unionen afsætter lige så store bevillinger til vedvarende energi som til termonuklear fusion. Dette standpunkt bakkes op af en leder i »The Economist«⁽¹⁾, som ikke er så henrykt over nuklear energi som for ti år siden, men derimod mener, at de rige landes årlige milliardudgifter til forskning i nuklear energi ville være givet bedre ud på vedvarende energi.

Hvordan stiller Kommissionen sig til disse krav og argumenter?

⁽¹⁾ The Economist 7.-13. oktober 1995, s. 15.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson**

(23. januar 1996)

Det fjerde rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (beslutning nr. 1110/94/EF)⁽¹⁾ og rammeprogrammet for forskning (1994-1998) for Det Europæiske

Atomfællesskab (beslutning 94/268/Euratom)⁽²⁾ fastsætter den samlede forskningsindsats inden for ikke-nuklear energi, nuklear fissionssikkerhed og kontrolleret termonuklear fusion. I den forbindelse tages der hensyn til en række kriterier, der har relation til EU's teknologiske politik, energi- og miljøpolitikken samt den økonomiske og sociale samhørighed. De kriterier, der fremgår af grønbogen »mod en energipolitik i Den Europæiske Union«⁽³⁾, og som vedrører forsyningssikkerhed på lang sigt, industriel konkurrenceevne og miljøbeskyttelse, indgår heri. Parlamentets beslutning understreger i denne henseende, at det er nødvendigt at støtte alle former for energi.

Det er svært at sammenligne EU's afsatte bevillinger til henholdsvis fusion og vedvarende energi. I første tilfælde er der tale om et integreret program, der omfatter EU's samlede indsats inden for området fusion. Medfinansieringen heraf udgør 45 % af det samlede budget.

I det andet tilfælde indgår EU's program kun som en del af medlemsstaternes indsats, og selvom den er væsentlig, kan den ikke sammenlignes med fusion. Det skal dog bemærkes, at bevillingen udgør 60 % af budgettet under forskning og udvikling i programmet ikke-nuklear energi, dvs. en forøgelse på 50 % i forhold til det foregående program.

I øvrigt afhænger det offentliges deltagelse i finansieringen af forskningen inden for den ene eller anden energiform ikke kun af, hvor meget forskning der udføres, men også af, hvor lang tid der går, førend denne forskning slår igennem på det frie marked for energi. I det foreliggende eksempel varierer dette meget alt efter, om der er tale om fusion eller vedvarende energi.

Der mindes om, at Kommissionen i overensstemmelse med, hvad den har forpligtet sig til i henhold til artikel 4 i Rådets beslutning 94/799/Euratom af 8. december 1994 om et særprogram for forskning og uddannelse inden for kontrolleret termonuklear fusion⁽⁴⁾, vil gennemføre en ekstern evaluering af den udførte indsats så hurtigt som muligt og i alle tilfælde, før der er truffet bindende beslutninger, hvad angår bygningen af forsøgsreaktoren Next Stop, og de midler, der skal bevilges i den forbindelse. Den eksterne evaluering, der vil blive udført af uafhængige eksperter, kommer til at omfatte alle relevante aspekter, herunder de videnskabelige, tekniske, miljømæssige, socioøkonomiske og finansielle aspekter. Resultaterne af evalueringen vil blive meddelt Parlamentet, så snart de er tilgængelige.

Hvad angår vedvarende energi, vil Kommissionen i 1996 udføre en handlingsstrategi inden for områderne forskning og markedsføring.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3017/95

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Rådet

(15. november 1995)

(96/C 112/23)

Om: Tjetjenien og præsident Nasarbajevs eventuelle mæglerrolle

Der tales nu mindre om krigen i Tjetjenien, som tidligere blev omtalt som »et Bosnien med atomvåben«. Den vestlige verden — frem for alt EU og De Forenede Stater — har ikke påtaget sig nogen egentlig mæglerrolle i denne konflikt, og derfor bedes Rådet oplyse, om det har foretaget sig noget på baggrund af det tilbud, som Kasakhstans præsident fremkom med i slutningen af 1994. En kompetent iagttager (Susan Eisenhower, leder af det nordamerikanske center for postsovjetiske studier) forsikrede i januar i år, at Nasarbajev ville være den rigtige mand til jobbet, fordi der er tjetjenere i Kasakhstan, og fordi han er respekteret i Moskva, Washington og i den islamiske verden⁽¹⁾.

Kan Rådet tilvejebringe yderligere oplysninger i denne sag?

(¹) The Washington Post af 15. januar 1995.

Svar

(7. marts 1996)

Den Europæiske Union har, lige siden krisen i Tjetjenien begyndte, været aktiv og gjort sin stilling klar i de internationale organisationer, under bilaterale samtaler (bl.a. ved at foretage henvendelser) og ved at offentliggøre erklæringer på Unionens vegne.

Rådet har benyttet enhver given lejlighed til at gøre opmærksom på sit syn på de øjeblikkelige foranstaltninger, der skal træffes for at løse den tjetjenske krise, herunder især:

- tilvejebringelse af en våbenhvile
- indledning af egentlige forhandlinger mellem parterne om en løsning på krisen
- accept af bistand fra OSCE
- faktisk fordeling af den humanitære bistand.

Rådet har med held udnyttet de andre midler, det havde til rådighed for at fremhæve dette budskab.

Rådet følger situationen i Tjetjenien konstant og støtter fuldt og helt OSCE's indsats. Det vil ikke tøve med at tilkendegive, hvordan Unionen stiller sig i denne sag, hvis situationen kræver det. Således offentliggjorde formandskabet den 18. januar 1996 en erklæring foranlediget af begivenhederne i Pervomajskaja⁽¹⁾.

(¹) EFT nr. L 126 af 18. 5. 1994.

(²) EFT nr. L 115 af 6. 5. 1994.

(³) Dok. KOM(94) 659 endelig udg.

(⁴) EFT nr. L 331 af 21. 12. 1994.

Mægling gennem en tredje part, sådan som det ærede parlamentsmedlem nævner, må efter Rådets opfattelse nødvendigvis forudsætte, at parterne i den tjetsenske krise ønsker og accepterer det.

(¹) Se pressemeddelelse i dok. 4153/96.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3026/95

af Martin Schulz (PSE)

til Rådet

(15. november 1995)

(96/C 112/24)

Om: Aboul-Kata

1. Er Rådet bekendt med, at Den Arabiske Republik Syrien trods tilsagn i samarbejdsaftalen EU-Syrien om at forbedre menneskerettighedssituationen, nu allerede i tre år har holdt den tyske statsborger Ali Mahmoud Aboul-Kata, som blev bortført i Libanon, fængslet i Syrien?

2. Er Rådet villig til støtte de bestræbelser, som Parlamentets formand Klaus Hänsch, Nordrhein-Westfalens ministerpræsident Johannes Rau, Forbundsrepublikken Tysklands udenrigsministerium og medlemmer af den tyske Forbundsdag og Europa-Parlamentet har udvist, og lægge pres på den syriske stat for at få oplysninger om Ali Mahmoud Aboul-Kata og udvirke, at han henholdsvis løslades eller får mulighed for en fair retssag.

3. Er Rådet rede til at ændre politikken over for Syrien, da menneskerettighedssituationen i Syrien trods samarbejdsaftalen ikke er forbedret, og en EU-borger er fængslet og tortureres i landet, uden at der er rejst anklage eller angivet nogen begrundelse?

Svar

(8. marts 1996)

Efter hvad Rådet har fået oplyst af de syriske myndigheder, blev Ali Mahmoud Aboul-Kata, der har dobbelt libanesisk og tysk statsborgerskab, tilbageholdt den 11. december 1993 anklaget for spionage. Den 30. juli 1995 blev hans sag henvist til militærrets offentlige anklager til yderligere undersøgelse. De syriske myndigheder bekræfter, at Ali Aboul-Kata endnu ikke er blevet stillet for retten, men understreger, at han behandles retfærdigt.

Rådet er dog bekymret over meldinger om, at Ali Aboul-Kata ikke har adgang til juridisk bistand i Syrien, og at han

har været udsat for tortur. Det støtter alle bestræbelser på at få nøjagtige oplysninger om ham og sørge for, at han enten løslades eller snarest får sin sag for retten på retfærdig måde.

Den Europæiske Union rejser med jævne mellemrum spørgsmålet om menneskerettighederne i forskellige lande, bl.a. Syrien i De Forenede Nationers Menneskerettighedskommission. Den rejser også spørgsmålet hver gang, lejlighed byder sig i kontrakterne mellem EU og Syrien. Menneskerettighedssituationen i Syrien blev taget op under de politiske drøftelser, der fandt sted med Syriens udenrigsminister, Farouk Al-Shara, efter den ordinære samling i Samarbejdsrådet EF-Syrien den 28. november 1994. Farouk Al-Shara bemærkede i sit svar, at Syriens menneskerettighedssituation var bedre end mange af nabolandenes, skønt han dog ikke påstod, at situationen var perfekt. Siden da er et betydeligt antal politiske fanger blevet løsladt, men der er stadig langt igen, inden Syrien kan opfylde det internationale samfunds krav.

Som led i Euro-Middelhavs-partnerskabet har Syrien forpligtet sig til at efterkomme alle relevante internationale instrumenter og til at respektere menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt den legitime udøvelse af disse rettigheder i praksis. Den Europæiske Union vil til fulde tage Syriens opfyldelse af disse forpligtelser i betragtning i udviklingen af de bilaterale forbindelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3029/95

af Wolfgang Nußbaumer (NI)

til Kommissionen

(13. november 1995)

(96/C 112/25)

Om: Infrastruktur for udøvelse af sport

Udbuddet af muligheder for udøvelse af sport udgør en væsentlig bestanddel af sundhedspolitikken i de enkelte EU-stater. Derfor har staterne allerede i længere tid stillet infrastruktur til udøvelse af sportslig virksomhed til rådighed. Disse statslige (og private) foranstaltninger må formodes også at være i EU's interesse, da de udgør et positivt sundhedspolitisk aspekt.

I Vorarlberg (Østrig) er tilkørslen til en fodboldbane nu blevet ødelagt af et klippeskred. Da der af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan etableres en anden tilkørselsvej, skal hele fodboldbanen nyanlægges.

1. Er der fra EU's side fastsat muligheder for støtte til etablering af infrastrukturer til udøvelse af sport?
2. Hvor stor en procentdel af de samlede omkostninger kan denne støtte i bekræftende fald beløbe sig til?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja**
(22. januar 1996)

Kommissionen igangsatte i oktober 1994 pilotfasen i et nyt program, EURATHLON, som skal være en ramme for fællesskabets støtte til sport. Programmet skal bidrage til bedre forståelse og solidaritet mellem europæiske borgere gennem deltagelse i sportsbegivenheder og fremme den rolle, sport kan spille i helbredssammenhæng, samt bidrage til bedre social og økonomisk integration. Det kan ikke bruges i forbindelse med oprettelse eller vedligeholdelse af infrastruktur til sportsfaciliteter.

Skønt sportsinfrastrukturer ikke kan tildeles støtte fra strukturfondene, kan der undertiden enten direkte eller indirekte tildeles fællesskabsmidler. For så vidt som sportsaktiviteter eller infrastruktur bidrager til at fremme den økonomiske udvikling, kan der gives tilskud fra strukturfondene. I forbindelse med de sportsrelaterede projekter bør mulighederne i henhold til de programmer, der skal fremme turisme og rehabilitering af byområder, undersøges. Sådanne projekter må forsøges indpasset i planer til udvikling af turisme og byområder.

Beslutningen om at give tilskud i henhold til strukturfondene til særlige projekter ligger hos medlemsstaterne snarere end hos Kommissionen, og alle ansøgninger og forespørgsler stiles til de forskellige myndigheder i medlemsstaterne. I betragtning af de forskellige nationale og regionale udviklingsprioriteter og ordninger varierer det fra region til region, hvilke projekter der er tilskudsberettigede. Ønsker man fællesskabsstøtte, skal projekterne delvis finansieres enten af medlemsstaterne eller af de sportsorganisationer, der skal have tilskud.

Strukturfondene giver også tilskud til projekter, som forbedrer adgangen til visse dårligt stillede områder. Sportsfaciliteter i disse områder kan få indirekte støtte i forbindelse med denne form for fællesskabsfinansiering. F.eks. har strukturfondene bidraget til forbedringen af landevejstransportfaciliteterne omkring Barcelona i forbindelse med forberedelserne til De Olympiske Lege i sommeren i 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3034/95

af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)

til Kommissionen

(15. november 1995)

(96/C 112/26)

Om: ICRP-60 strålebeskyttelsesnorm — grundlæggende normer inden for Euratom

I 1990 blev der i ICRP-60 fremsat forslag til nye normer på strålebeskyttelsesområdet. Disse forslag indgår i det ændrede forslag til Rådets direktiv om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling⁽¹⁾.

1. Hvilken tidsplan har Kommissionen fastsat for vedtagelsen af ovennævnte direktiv?
2. Inden for hvilke frister skal de strålebeskyttelsesnormer, der er fastsat i direktivet, derefter omsættes til national ret?
3. Hvilken dosisgrænse vil der efter direktivets vedtagelse gælde for neutronstrålingen på Castor-beholderes overflade?

⁽¹⁾ EFT nr. C 245 af 9. 9. 1993, s. 5.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(15. januar 1996)

Som anført forelagde Kommissionen i juli 1993 et forslag til direktiv, som vedrører beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling. I forslaget tages der hensyn til de henstillinger, som Den Internationale Kommissionen for Strålebeskyttelse (ICPR) offentliggjorde i 1990. Det blev ændret i juli 1994 efter udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽¹⁾.

Kommissionen er tilfreds med, at drøftelserne i Rådet vedrørende dette forslag er ved at være afsluttet.

Samtidig med, at den endelige tekst kommer til at indeholde de væsentligste begreber og kriterier i Kommissionens forslag, er der visse bestemmelser, der er blevet ændret, især med hensyn til direktivets gennemførelse i de nationale lovgivninger. Flere medlemsstater har bekræftet, at det nye direktiv indebærer et meget omfattende lovgivningsarbejde, og Rådet har derfor godkendt en gennemførelsesfrist på fire år.

Med hensyn til de kriterier, der gælder for transportcontainere af Castor-typen, indeholder direktivet ligesom det gældende direktiv (80/836/Euratom)⁽²⁾ ikke sådanne specifikke bestemmelser. Da transport af radioaktive stoffer er en af de aktiviteter, der er omfattet af direktivet, er det de generelle bestemmelser i dette, der er gældende.

Castor-containerne opfylder i øvrigt de kriterier, der er fastsat i de gældende internationale regler om transport af radioaktive stoffer. Ifølge de oplysninger, som Kommissionen har indhentet, er man ved at undersøge, om containere af denne type fortsat vil opfylde disse kriterier i betragtning af de nye vægtningsfaktorer, der er indført for neutronstråling.

(¹) EFT nr. C 224 af 12. 8. 1994.

(²) EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3041/95

af Gerardo Fernández-Albor (PPE)

til Rådet

(15. november 1995)

(96/C 112/27)

Om: Følgerne af embargoen mod Irak for landets befolkning

Ifølge de officielle oplysninger har 520 000 irakere og heraf 195 000 børn under fem år mistet livet som følge af manglen på fødevarer og medicin, siden FN iværksatte embargoen i oktober 1990. I 1994 døde 52 905 børn under fem år, hvilket er 7,5 gange så mange som året før embargoen, og 14 308 døde alene i første kvartal af 1995. Endvidere er der nye tilfælde af sygdomme, der tidligere var udryddet, og drikkevandsproduktionen er faldet til en femtedel.

Disse oplysninger tjener til at påpege nødvendigheden af at gøre sig klart, hvilke konsekvenser denne embargo har for den irakiske befolkning uafhængigt af de politiske årsager og sammenhænge, som befolkningen i vid udstrækning ikke har nogen indflydelse på.

Vil Rådet oplyse, hvilken holdning Den Europæiske Union helt nøjagtigt har til denne embargo, og hvilke foranstaltninger der er truffet eller kan træffes for at mildne embargoens følger for den irakiske befolkning?

Svar

(8. marts 1996)

Rådet er bekendt med den irakiske befolknings lidelser. Men årsagen til deres lidelser ligger hverken hos De Forenede Nationers Sikkerhedsråd eller det internationale samfund. Importen af lægemidler og basale fødevarer til Irak er ikke omfattet af FN's sanktioner, og den irakiske regering kunne godt forbedre befolkningens levevilkår. Rådet beklager, at den irakiske regering i oktober 1993

besluttede at afvise FN's tilbud i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 706 og 712 om at tillade en begrænset olieeksport til gengæld for leverancer af humanitær art. FN's generalsekretær anslog, at der kunne stilles over 930 mio. US \$ til rådighed til hjælpeprogrammer, hvis Irak gik med til at iværksætte resolution 706 og 712.

Rådet bakker desuden helt op bag Sikkerhedsrådets resolution 986, som også giver Irak mulighed for at eksportere en vis mængde olie til gengæld for forsyninger af humanitær art. Formålet med denne resolution var at lindre befolkningens lidelser, uden at det indebar en lempelse af sanktionerne. Rådet fordømmer Iraks hurtige afvisning af ordningen og vil fortsat lægge pres på Irak for at få det til at iværksætte resolution 706, 712 og 986 og at opprioritere ydelse af bistand.

Rådet ser endvidere med bekymring på, at Irak ikke har været i stand til at indgå en aftale med den tyrkiske regering om åbning af olierørledningen mellem de to lande. En aftale, som kan godkendes af De Forenede Nationer, ville frigøre betydelige midler til bistandsprojekter i hele Irak.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3047/95

af Gianni Tamino, Carlo Ripa di Meana, Maria Aglietta, Leoluca Orlando, Paul Lannoye, Nel van Dijk (V) og Francesco Baldarelli (PSE)

til Rådet

(15. november 1995)

(96/C 112/28)

Om: Fransk overfald på et nederlandsk miljøfartøj i den italienske havneby Brindisi

Kl. 8.40, den 25. oktober 1995 gik franske soldater fra krigsskibet »Dupleix« til angreb på og ødelagde Greenpeace-skibet »Altair«, der befandt sig i den italienske havneby Brindisi, hvor det gennemførte en fredelig demonstration mod atomprøvesprængningerne. Med økser slog de franske soldater hul to steder i skibets agterskotter og beskadigede roret. Efter at have smidt tåregas fjernede de besætningen og kaptajnen og bemægtigede sig kommandoen over skibet, hvis motorer de startede, hvorefter de forlod det og lod det sejle rundt på må og få i havnen. De franske soldaters aktion fandt sted i en italiensk havn og dermed i italiensk farvand, hvilket er en krænkelse af italiensk suverænitet, og aktionen var desuden rettet mod et fartøj, der sejler under nederlandsk flag. De franske soldaters piratopræden bragte sikkerheden i havnen i fare: Franskmændene lod bevidst det nederlandske skib sejle rundt på må og få, hvorved tre italienske fartøjer blev bragt i

alvorlig fare, da de nær var kollideret med »Altair« (som siden hen flere gange stødte ind i kajen), og en amerikansk statsborger (et besætningsmedlem) blev slemt tilredt og mistede en tand.

Hvorledes vil Rådet sikre EU-borgernes frihed til at demonstrere med fredelige midler på EU-medlemsstaternes område uden at risikere at blive overfaldet?

Svar

(7. marts 1995)

Rådet har aldrig fået forelagt og har heller aldrig drøftet det handlingsforløb, som det ærede medlem beskriver i sit spørgsmål, og som ikke henhører under dets kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3060/95

af Nuala Ahern (V)
til Kommissionen

(15. november 1995)

(96/C 112/29)

Om: Budgettet for sikkerhed og sundhed under Euratom

Kan Kommissionen redegøre for de anslåede aktuelle og traditionelle udgifter på årsbudgettet for Afdelingen for Dokumentation og Undersøgelse af Spørgsmål vedrørende Sundhedsbeskyttelse under Det Fælles Forskningscenter, som blev etableret i henhold til Euratom-traktatens artikel 39 i 1958, og oplyse, hvilke informationer henholdsvis Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter har adgang til via denne database, samt om den er tilgængelig on-line?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(3. januar 1996)

Der er ikke afsat noget specielt budget til det særlige formål vedrørende Euratom-traktatens artikel 39. Den dokumentation, Kommissionen ligger inde med, består af følgende:

- artikel 33-informationer i form af brevveksling, som ikke rummes i nogen database
- artikel 36-informationer, som i dag er genstand for et projekt, hvormed der skal åbnes mulighed for at modtage de pågældende data på diskette og direkte overføre dem til en database
- artikel 37-dokumentation, hovedsagelig i form af rapporter, hvis tekster ikke rummes i nogen database.

I mangel af en fyldestgørende database herfor bliver spørgsmålet om Europa-Parlamentets eller de enkelte medlemslandes parlamentariske forsamlingers on-line eller anden form for adgang til en sådan ikke aktuelt. Det bør dog hertil bemærkes, at mange af de pågældende oplysninger i alle tilfælde har form af officielle meddelelser mellem Kommissionen og medlemsstaterne og derfor er af helt privilegeret art.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3063/95

af Nuala Ahern (V)
til Kommissionen

(15. november 1995)

(96/C 112/30)

Om: Anvendelse af Euratom-traktatens artikel 34

Kan Kommissionen fremlægge en liste over samtlige tilfælde, hvor Kommissionen har overvejet eller anvendt Euratom-traktatens artikel 34?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(19. januar 1996)

I henhold til Euratom-traktatens artikel 34 skal enhver medlemsstat, på hvis område særlig farlige eksperimenter skal finde sted, forinden indhente Kommissionens udtalelse. Hidtil er Kommissionen kun blevet kontaktet med henblik på en forudgående udtalelse efter denne artikel af Frankrig vedrørende de atmosfæriske atomprøvesprængninger i Sahara-ørkenen. Kommissionen har afgivet to udtalelser i henhold til Euratom-traktatens artikel 34 vedrørende disse forsøg.

Følgende aktiviteter eller anlæg har fra Kommissionens side desuden været genstand for en undersøgelse af, om Euratom-traktatens artikel 34 skulle anvendes:

- oparbejdningsanlægget i Dounreay (UK)
- prøveskydning af pansergranater fremstillet af udarmet uran (UK)
- Thorp-oparbejdningsanlægget i Sellafield (UK)
- beholdere med højaktivt flydende affald på Thorp og Magnox nukleare brændselsoparbejdningsanlæg i Sellafield (UK)
- Super-Phenix atomkraftanlægget i Creys-Malville (F)
- søtransport af nukleart affald fra Frankrig til Japan
- underjordiske atomprøvesprængninger i fransk Polynisien.

Denne undersøgelse har hidtil ikke begrundet iværksættelse af proceduren for anvendelse af Euratom-traktatens artikel 34.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3070/95

af Amedeo Amadeo (NI)

til Rådet

(17. november 1995)

(96/C 112/31)

Om: Strukturfondsmidler til Lombardiet, Piemonte, Ligurien og Valle d'Aosta

I den seneste tid har en række italienske nyhedsmedier bragt skrivelser om de regionale strukturfonde, deres anvendelse, størrelse, nogle regioners manglende mulighed for at få støtte derfra, uklarheder om nogle støttetildelinger osv.

Kan Rådet på denne baggrund bringe oplysninger om tildelingen af støtte til Lombardiet, Piemonte, Ligurien og Valle d'Aosta i tiåret fra 1. januar 1985 til 31. december 1994 om muligt med angivelse af fordelingen på de enkelte år?

Svar

(8. marts 1996)

Rådet har fastsat reglerne for, hvordan strukturfondene skal fungere, og har overladt forvaltningen heraf til Kommissionen.

Rådet kan derfor ikke give det ærede parlamentsmedlem de ønskede oplysninger om, hvilke fondsmidler der er bevilget til Lombardiet, Piemonte, Ligurien og Valle d'Aosta. Kommissionen har bedre forudsætninger for at kunne besvare disse spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3072/95

af Bartho Pronk (PPE)

til Kommissionen

(20. november 1995)

(96/C 112/32)

Om: Den generiske lægemiddelindustri i EU

1. Erkender Europa-Kommissionen, at den generiske lægemiddelindustri i EU har en selvstændig specifik rolle inden for den farmaceutiske sektor i EU, og at denne rolle vil være af voksende betydning i de kommende årtier?

2. Er Kommissionen i bekræftende fald villig til i EU-politikken at definere den rolle, som den generiske lægemiddelindustri i EU spiller?

3. Er Europa-Kommissionen klar over, at EU-bestemmelserne og de amerikanske og canadiske bestemmelser har forskelligt sigte, og at denne forskel er til ulempe for den generiske lægemiddelindustri i EU?

4. Hvilke skridt agter Europa-Kommissionen at tage for at gøre det muligt, at fabrikanter, der producerer i Europa, kan konkurrere på lige fod såvel indbyrdes inden for Den Europæiske Unions grænser som med de øvrige handelsblokke i verden?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(11. januar 1996)

1 & 2. I marts 1994 oversendte Kommissionen en meddelelse om industripolitikken for den farmaceutiske industri til Rådet og Europa-Parlamentet⁽¹⁾, hvori de generiske lægemidlers rolle blev grundigt belyst.

I konklusionerne i denne meddelelse foreslår Kommissionen visse hovedlinjer, som udgør en global strategi for industripolitikken. En af dem går ud på at øge konkurrencen på lægemiddelmarkedet ved at gøre det mere gennemsigtigt og ved at give de generiske lægemidler mulighed for at stimulere priskonkurrencen.

Gennemførelsen af denne foranstaltning henhører imidlertid under medlemsstaternes politik vedrørende priser og medicinrefusion. De forskelle, der konstateres inden for Fællesskabet på dette område, afspejles også i de generiske lægemidlers indtrængning på markedet. Situationen udvikler sig imidlertid hurtigt. Mens Det Forenede Kongerige, Nederlandene og Danmark i 1994 udgjorde 90 % af det generiske marked i Europa, kan det nu konstateres, at myndighederne i de øvrige medlemsstater også anbefaler brug af disse lægemidler.

3. Kommissionen er opmærksom på de forskelle, der findes mellem lovgivningen i Europa, USA og Canada med hensyn til omfanget af patentrettighederne for producenter af generiske lægemidler. USA's lovgivning er enestående. De rettigheder, der siden 1984 er blevet indrømmet virksomheder, der fremstiller generisk medicin, inden patentets udløb, er bl.a. motiveret af, at USA er det eneste land i verden, som beregnede patenternes varighed på en anden måde, hvilket bevirkede, at den effektive varighed af den beskyttelse, som lægemidler på grundlag af forskning nød godt af, i mange tilfælde blev længere. Desuden er Kommissionen blevet underrettet om visse kritikpunkter, som for nylig er kommet frem i forbindelse med lovgivningerne i USA og Canada, som går ud på, at de på dette punkt muligvis ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i TRIP-aftalen (Trade related aspects of intellectual property rights), som er blevet forhandlet inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen. I Europa er dette spørgsmål blevet drøftet i forbindelse med vedtagelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92⁽²⁾ om indførelse af et

supplerende beskyttelsescertificat for lægemidler. Udgangen på disse drøftelser blev, at Rådet ikke fandt det hensigtsmæssigt eller nødvendigt at ændre den europæiske lovgivnings rækkevidde på dette område.

4. Spørgsmålet om, hvilke handlinger fabrikanter af generiske lægemidler må foretage, så længe patentet eller et supplerende beskyttelsescertificat for et givet lægemiddel gælder, behandles i øjeblikket af Domstolen i sag C-326/95. Kommissionen har ikke til hensigt at foreslå særlige foranstaltninger inden for patentretten i forbindelse med lægemidler, så længe Domstolen ikke har afsagt dom i sagen.

(¹) Dok. KOM(93) 718 endelig udg.

(²) EFT nr. L 182 af 2. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3082/95

af Martin Schulz (PSE)

til Rådet

(17. november 1995)

(96/C 112/33)

Om: Beslaglæggelse af plutonium i München Lufthavn

I sommeren 1994 beslaglagdes der i München under spektakulære omstændigheder en kuffert med plutonium, der var illegalt importeret til Tyskland.

Har Rådet kendskab til denne hændelse, og i bekræftende fald på hvilket tidspunkt fik Rådet og dets tjenestegrene eller andre europæiske tjenestegrene sagen overdraget?

Kan Rådet oplyse, om Det Fælles Forskningscenter i Karlsruhe deltog i aktionen, hvilke tjenester det gjorde det tyske politi på hvilket tidspunkt, hvornår plutoniumet blev beslaglagt, og hvornår det blev overgivet til Det Fælles Forskningscenter?

Svar

(7. marts 1996)

1. Under hensyn til plutoniumbeslaglæggelsen i München Lufthavn mødtes EU-medlemsstaternes justits- og indenrigsministre med deltagelse af Europa-Kommissionens repræsentant den 8. september 1994 i Berlin med de central- og østeuropæiske landes ministre med ansvar for bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Ved den lejlighed vedtog man Berlin-erklæringen om styrkelse af samarbejdet om bekæmpelse af narkotikakriminalitet og organiseret kriminalitet i Europa. En stor del af erklæringen vedrører bekæmpelsen af kriminalitet i forbindelse med radioaktive

og nukleare stoffer og især bekæmpelsen af tyveri af og ulovlig handel med disse stoffer.

2. Det Europæiske Råd fik i Essen den 9. og 10. december 1994 forelagt en rapport om ulovlig handel med radioaktive stoffer og nukleare materialer. Det Europæiske Råd udtrykte sin bekymring over smugleriet af nukleart materiale og godkendte en række foranstaltninger med henblik på bekæmpelse heraf. Det opfordrede Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke deres samarbejde på dette område og yde oprindelses- og transitlandene en effektiv støtte til den praktiske bekæmpelse på stedet. Det opfordrede endvidere alle de stater, der endnu ikke har gjort det, til at underkaste deres civile sensitive materialer (plutonium og højberiget uran) international kontrol.

3. Som led i samarbejdet mellem Euratom og tredjelande er der blevet iværksat flere projekter med henblik på gennemførelsen i praksis af regnskabs- og kontrolsystemet for nukleare materialer. Endvidere kan Kommissionens direktorat for Euratom-sikkerhedskontrol og Det Fælles Forskningscenter yde medlemsstaterne teknisk bistand ved analyse og bestemmelse af nukleare materialer. De spørgsmål, der vedrører Det Fælles Forskningscenter i Karlsruhe, må det ærede medlem imidlertid rette til centret selv.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3093/95

af Christine Crawley (PSE)

til Rådet

(17. november 1995)

(96/C 112/34)

Om: Indkomstskat

Er Rådet klar over, om der findes nogen medlemsstat i Den Europæiske Union, som tillader dens borgere at vælge, hvilke politikker deres indkomstskat skal gå til, er der f.eks. en medlemsstat, som tillader borgerne kun at indbetale indkomstskat til ikke-militære formål?

Svar

(7. marts 1996)

Rådet er ikke i besiddelse af de oplysninger, som det ærede parlamentsmedlem spørger om. I øvrigt mindes der om, at Fællesskabet ikke har kompetence i det spørgsmål, det ærede medlem omtaler med hensyn til muligheden for medlemsstatens borgere for at vælge, hvilke politikker deres indkomstskat skal gå til.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3125/95**af Markus Ferber (PPE)****til Kommissionen***(20. november 1995)**(96/C 112/35)*

Om: Situationen for halvlederindustrien i Europa

Kan Kommissionen give oplysninger om følgende spørgsmål vedrørende situationen for halvlederindustrien i Europa:

1. Hvorledes vurderer Kommissionen situationen og fremtidsperspektiverne for halvlederindustrien i Europa med hensyn til konkurrencen i USA og Japan?
2. Mener Kommissionen, at halvlederindustrien i Europa får tilstrækkelig støtte gennem offentlige midler fra medlemsstaterne og Den Europæiske Union for at kunne hævde sig i den globale konkurrence?
3. I hvilken størrelsesorden støttes halvlederindustrien i Europa gennem forskningsmidler fra Den Europæiske Union opdelt efter medlemsstater?
4. Hvorledes har de i 1985 iværksatte EUREKA-projekter hidtil udviklet sig, især JESSI-projektet (udvikling af 64 Mb. — lagre)? Hvilke impulser udgik der fra denne form for forskningssamarbejde, med hvor stort et beløb støtter Kommissionen projektet, og hvilke væsentlige resultater opnåedes der gennem EUREKA, især JESSI-projektet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(31. januar 1996)

1. De økonomiske udsigter for de vigtigste europæiske halvlederfirmaer er i dag meget lyse. De har allesammen fyldte ordrebøger og melder om driftsoverskud. Endvidere er der foretaget betydelige økonomiske investeringer i nye moderne produktionsfaciliteter inden for de sidste to år, specielt i løbet af 1995.

2. Successen skyldes investering i virksomhederne, en betydelig forøgelse af antallet af strategiske samarbejdsaftaler mellem bruger og leverandør samt en generel udvidelse af traditionelle halvledermarkeder. Disse faktorer er tilsammen resulteret i væsentlige nye produkt- og markedsmuligheder. På den teknologiske front er industriens investering i projekter inden for forsknings- og udviklingssamarbejde (F&U), kombineret med en stærk alliance mellem industri, forskningsinstitutter og universiteter, resulteret i en betydelig indsnævring af teknologikløften i forhold til amerikanske og japanske konkurrenter. F&U støtte både på fællesskabsplan og på nationalt plan har haft en katalyserende virkning, som det fremgår af den nedenfor citerede evalueringsrapport.

3. Forpligtelsesbevillingerne i 1995 for halvlederkomponenter og delsystem-projekter inden for ESPRIT programmet beløber sig til ca. 80 mio. ECU. Disse grænseoverskridende F&U projekter indebærer deltagelse af over 120 forskellige virksomheder, såvel brugere som leverandører i halvlederkomponenter, i 15 medlemsstater og associerede stater.

4. En tabel, som viser det voksende antal EUREKA projekter, der er vedtaget år for år siden 1985, samt en tabel, som viser Kommissionens deltagelse, er blevet fremsendt til det ærede medlem samt til Europa-Parlamentets Generalsekretariat. Det bemærkes, at projektet EU127 JESSI tegner sig for ca. 75 % af Fællesskabets deltagelse i samtlige EUREKA projekter. JESSI projektet, der vil blive afsluttet i 1996, har været emnet for en evalueringsrapport, som viser dets succes, navnlig ved at katalysere samarbejdet mellem virksomheder og institutter i forbindelse med talrige projekter inden for mikroelektronik. Disse projekter har nået eller vil snart nå størsteparten af de opstillede tekniske mål og det inden for områderne »chipsets«, designteknik, halvlederteknologi og nye former for udstyr. Kommissionens finansielle deltagelse i JESSI (via fællesskabsprojekter specielt udviklet for JESSI) udgør ca. 20 % af den F&U indsats, der er gjort inden for JESSI.

I øvrigt har Kommissionen udover at deltage effektivt og direkte i projekternes finansiering iværksat en række supplerende foranstaltninger og tilskyndelser, specielt inden for HDTV (projekt EU 95 HDTV), som tegner sig for et ottecifret beløb i ECU, navnlig til vision 1250. Virkningen af denne form for samarbejde er som helhed meget positiv, således som det fremgår af de tre evalueringer af EUREKA (1991, 1993 og 1995), især ved at tilskynde til en international europæisk forskning, som er mere markedsnær end fællesskabsprogrammerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3133/95**af Jesús Cabezón Alonso (PSE)****til Rådet***(17. november 1995)**(96/C 112/36)*

Om: Folkeafstemning i Vestsahara

Ifølge FN's Mission for Folkeafstemning i Vestsahara kan folkeafstemningen om selvbestemmelse i Vestsahara finde sted inden for fire måneder, hvis det forslag, som FN's repræsentant stillede den 11. oktober 1995, accepteres.

På hvilken måde agter Rådet at bidrage til, at folkeafstemningen om selvbestemmelse i Vestsahara endelig kan finde sted?

Svar

(7. marts 1995)

Rådet støtter fuldt og helt FN's plan for løsning af konflikten i Vestsahara, sådan som den er godkendt ved Sikkerhedsrådets resolution nr. 690 og 725, og det arbejde, som FN's mission til gennemførelse af en folkeafstemning i Vestsahara (Minurso) udfører. Det ser med tilfredshed på Minursos forudsigelse om, at folkeafstemningen kan finde sted inden fire måneder, hvis dets forslag af 11. oktober 1995 accepteres.

Rådet har gentagne gange opfordret alle parter til at samarbejde med FN's generalsekretær og hans særlige repræsentant og til at undgå at foretage sig noget, som kan hindre en hurtig gennemførelse af planen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3140/95

af Irene Crepaz (PSE)

til Rådet

(14. november 1995)

(96/C 112/37)

Om: Ændring af direktiv om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser

1. Hvilke konkrete foranstaltninger er der til dato truffet med henblik på den udvidelse af den sociale dimension, som det spanske rådsformandskab har sat sig som mål?

2. Er det korrekt, at det spanske formandskab i forbindelse hermed har vedtaget under sit formandskab på ny at sætte ændring af direktiv om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser på dagsordenen?

3. Hvorfor er dette endnu ikke sket?

Svar

(8. marts 1996)

1. Under det spanske formandskab var Rådets arbejde på det socialpolitiske område især koncentreret om de prioriterede emner, dvs. beskæftigelse, lige muligheder for mænd og kvinder samt sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

Med hensyn til beskæftigelsen har Rådet, dvs. arbejds- og socialministrene, og Ecofin-Rådet samt Kommissionen udarbejdet en første fælles rapport, som blev forelagt for Det Europæiske Råd i Madrid (15. og 16. december 1995).

Med hensyn til lige muligheder for mænd og kvinder har Rådet vedtaget en afgørelse om Fællesskabets handlingspro-

gram på mellemlang sigt (1996-2000). Dette program er udarbejdet i forlængelse af konklusionerne fra Fjerde Verdenskvindekongress (Beijing, den 4. til 15. september 1995).

2. På samlingen den 5. december 1995 drøftede Rådet på ny det ændrede forslag til direktiv om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser.

Rådets medlemmer overvejede, hvordan arbejdet vil kunne videreføres, og drøftede i den forbindelse navnlig spørgsmålet om en eventuel tidstærksel for, hvorvidt værtsmedlemsstatens regler om mindste antal betalte feriedage pr. år og mindsteløn skal finde anvendelse på kortvarige udstationeringer.

Rådet pålagde De Faste Repræsentanternes Komité at fortsætte arbejdet og aflægge rapport på næste samling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3146/95

af Manuela Frutos Gama (PSE)

til Kommissionen

(22. november 1995)

(96/C 112/38)

Om: Beløb til ikke-støtteberettigede områder

Hvilke beløb er der i indeværende programmeringsperiode ydet til fællesskabsinitiativer i ikke-støtteberettigede områder, det vil sige områder, der ikke henhører under mål nr. 1, nr. 2 og nr. 5b?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies**

(5. januar 1996)

Angående EF-initiativer hedder det i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 4253/88 som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93⁽¹⁾, at

»for en begrænset del af de disponible bevillinger kan de interventionsformer, der er godkendt i henhold til stk. 1, i forbindelse med de prioriterede mål nr. 1, nr. 2 og nr. 5b vedrøre andre områder end dem, der er omhandlet i artikel 8, 9 og 11a i forordning (EØF) nr. 2052/88«.

I retningslinjerne for de 13 EF-initiativer, der blev vedtaget den 13. juli 1994, og som blev præsenteret i vejledningen vedrørende EF-initiativerne for perioden 1994-1999, er denne mulighed kun nævnt for nogle af dem, nemlig INTERREG, URBAN, RESIDER, RECHAR, KONVER, LEADER, SMV og PESCA.

I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Edinburgh er der blevet givet førsteprioritet til mål nr. 1 med 7 332 mio. ECU af et samlet beløb på 11 727 mio. ECU (1994-priser), der allerede er fordelt for samme programmeringsperiode til alle EF-initiativerne.

For øjeblikket er alle de operationelle programmer ikke blevet vedtaget. Det er derfor for de pågældende EF-initiativer endnu ikke muligt at sætte tal på de tilsvarende beløb for områder, der ikke er omfattet af målene.

(¹) EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3163/95

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen

(29. november 1995)

(96/C 112/39)

Om: EMEA (The European Agency for the Evaluation of Medicinal Products)

1. Hvilke opgaver og beføjelser har EMEA?
2. Hvem repræsenterer de nationale myndigheder i CPMP? Kan det udelukkes, at disse repræsentanter har økonomiske interesser?
3. Kan mødeprotokollerne stilles til rådighed for spørgeren? Hvorfor offentliggør man i benægtende fald ikke protokollerne og forhandlingerne?
4. Under hvilken form er forbrugerinteresser repræsenteret i disse gremier?
5. Findes der bestemmelser, der fremtidigt kan sikre en bedre registrering af risici ved tilladte medicinske specialiteter og dermed en bedre risikoforebyggelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(15. januar 1996)

1. Funktion og kompetence for Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering (EMA) er fastlagt i artikel 51 i Rådets forordning (EØF) nr. 2309/93 af 22. juli 1993 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæiskagentur for lægemiddelvurdering (¹). I denne artikel fastsættes det, at agenturet bl.a. har følgende opgaver:

- samordning af den videnskabelige vurdering af lægemidler, som er omfattet af Fællesskabets markedsføringstilladelsesprocedurer
- forelæggelse af evalueringsrapporter, resumeer af produkttegenskaber, etikettering af og indlægssedler for disse lægemidler
- samordning af den dertil knyttede lægemiddellovervågning
- rådgivning om de maksimumsgrænser for restkoncentrationer af veterinærlægemidler, som kan anerkendes i levnedsmidler af animalsk oprindelse
- samordning af kontrollen med overholdelsen af principperne for god fremstillingspraksis, god laboratoriepraksis og god klinisk praksis
- bistand til Fællesskabet og medlemsstaterne med at orientere sundhedspersonalet og offentligheden om lægemidler, som er vurderet af agenturet.

2. Udvalget for Farmaceutiske Specialiteter er fastsat i ovennævnte forordnings artikel 52, idet hver medlemsstat udpeger to medlemmer for en treårig periode, som kan fornyes.

I artikel 54, stk. 2, i samme forordning er det desuden fastsat, at medlemmerne af dette udvalg, rapportørerne og eksperterne ikke må have finansielle eller andre interesser i lægemiddelindustrien, som kan påvirke deres upartiskhed.

3. I artikel 12, stk. 4 i samme forordning er det fastsat, at

»agenturet på anmodning af enhver berørt person forelægger den evaluering af det pågældende lægemiddel, som Udvalget for Farmaceutiske Specialiteter har udarbejdet, og begrundelsen for dets udtalelse til støtte for godkendelsen, idet eventuelle oplysninger af kommerciel fortrolig art forinden er fjernet.«

En sådan evalueringsrapport er blevet udarbejdet for alle de lægemidler, som Kommissionen hidtil har godkendt. Der vil regelmæssigt blive offentliggjort oplysninger i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om de godkendte lægemidlers navn, godkendelsesdatoen og henvisning til, at offentligheden kan få adgang til ovennævnte rapport hos agenturet.

4. Forbrugerne er ikke formelt repræsenteret inden for disse instanser, men i henhold til artikel 65 i forordning (EØF) nr. 2309/93 skal styrelsen udvikle passende kontakter bl.a. til repræsentanter for forbrugerne og patienterne.

5. Det ærede medlem henvises desuden til kapitel 3 i afsnit III i samme forordning, hvori alle de bestemmelser om

lægemiddelovervågning, der gælder for lægemidler, der er godkendt i henhold til fællesskabsproceduren, er anført.

(¹) EFT nr. L 214 af 24. 8. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3206/95

af James Fitzsimons (UPE)

til Kommissionen

(29. november 1995)

(96/C 112/40)

Om: Nyskabende projekter under ESF og godkendelse af projekter i Irland

Er Kommissionen tilfreds med medlemsstaternes oplysningsvirksomhed i forbindelse med indkaldelse af forslag til nyskabende projekter i henhold til ESF-forordningens artikel 6? Hvilke projekter godkendtes i Irland i 1995? Hvem var initiativtagerne? Hvilke beløb godkendtes for hvert enkelt projekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(22. februar 1996)

I de sidste to år har medlemsstaterne haft ansvaret for at indkalde forslag til nyskabende projekter i henhold til artikel 6 i forordningen for Den Europæiske Socialfond (forordning (EØF) nr. 4255/88, som ændret)(¹) efter retningslinjer fastlagt i overensstemmelse med Kommissionen. De nationale myndigheder har hvert år foretaget en indledende forhåndsudvælgelse efter at have modtaget forslagene. De udvalgte projekter er derefter blevet sendt til Kommissionen til endelig vurdering og afgørelse.

Medlemsstaterne har i de fleste tilfælde givet forslagene i begrænset udbud. Det har været begrundet med, at der kun er et begrænset beløb til rådighed for hele Fællesskabet (20-30 mio. ECU pr. år), og at et åbent udbud i hver enkelt medlemsstat ville skabe en finansieringsefterspørgsel, som ikke ville stå i rimeligt forhold til de givne ressourcer.

Kommissionen mener, at det både er nødvendigt at forbedre den måde, indkaldelsen af forslag tilrettelægges på, og den måde, projekterne udvælges på. Kommissionen er ved at gennemgå retningslinjerne for artikel 6 samt resultaterne af udvælgelserne for 1994 og 1995. På baggrund heraf fremsætter den muligvis forslag til medlemsstaterne om ændring af retningslinjerne for artikel 6 for 1996.

Den endelige udvælgelse af projekter for 1995 er forsinket af tekniske årsager. Kommissionen forventer at kunne infor-

mere medlemsstaterne om sin afgørelse i midten af februar. Parlamentet får tilsendt listen over samtlige projekter godkendt i henhold til artikel 6, så snart de endelige afgørelser er truffet.

(¹) EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3212/95

af Liam Hyland (UPE)

til Kommissionen

(29. november 1995)

(96/C 112/41)

Om: Forordning (EØF) nr. 3254/91

Kan Kommissionen i betragtning af, at der endnu ikke findes internationalt godkendte standarder for fældefangst, og at der ikke vil foreligge sådanne inden den 1. januar 1996, acceptere, at forordning (EØF) nr. 3254/91(¹) ikke som oprindelig planlagt træder i kraft den 1. januar 1996? Agter Kommissionen at udsætte forordningens gennemførelse, indtil der er indgået en aftale om fældestandarder?

(¹) EFT nr. L 308 af 9. 11. 1991, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(19. januar 1996)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem sin detaljerede redegørelse herom på plenarmødet den 11. december 1995(¹).

(¹) Parlamentets forhandlinger (december 1995).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3213/95

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(1. december 1995)

(96/C 112/42)

Om: EU-regulering om sanitære forhold i lystbådehavne

En betydelig gruppe EU-borgere, som dyrker forskellige former for sejlsport i sommerferierne, benytter sædvanligvis de faciliteter, som lystbådehavnene tilbyder.

Denne gruppe borgere har gentagne gange klaget over utilstrækkelige sanitære forhold i nogle af disse lystbåde-

havne med stærkt forurenet vand og en lang række lugtgener til følge. Problemet er naturligvis værst for de mennesker, der opholder sig permanent i fartøjer, der ligger fast ved kaj.

Kan Kommissionen under henvisning til EU-lovgivningens intentioner om streng miljøbeskyttelse oplyse, hvilken EU-lovgivning sundhedsmæssige forhold i lystbådehavne er omfattet af, og hvilke foranstaltninger agter den at foreslå for at sikre, at den voldsomme forurening af vandet i lystbådehavne undgås fremover?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(6. februar 1996)

Generelt findes der ingen specifik fællesskabslovgivning om vandkvaliteten i lystbådehavne. Dog kan visse direktiver (76/160/EØF⁽¹⁾ og 91/271/EØF⁽²⁾) om vandkvalitet ligeledes anvendes i forbindelse med lystbådehavne.

Det er dermed op til de enkelte landes myndigheder at vedtage særlige bestemmelser om lystbådehavnes vandkvalitet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 31 af 5. 2. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 135 af 30. 5. 1991, s. 40.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3221/95

af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)

til Rådet

(23. november 1995)

(96/C 112/43)

Om: Udligningsforanstaltninger for EU's konserverindustri efter de indrømmelser, der er givet Kongeriget Marokko

Europa-Parlamentet er ganske vist endnu ikke officielt blevet orienteret om de nøjagtige betingelser i den aftale, der er indgået mellem EU og Marokko, men for så vidt angår den marokkanske eksport af sardinkonserver, synes EU at være gået med til, at der i 1996 eksporteres 19 500 tons toldfrit og fastsættes en toldsats på 6 % for mængder derudover. De tilsvarende tal for 1997 er en toldfri eksport på 21 000 tons og en toldsats på 5 % for mængder derudover og for 1998 22 500 tons og en sats på 4 % for mængder derudover. For 1999 har EU accepteret en fuldstændig liberalisering.

Kan Rådet på baggrund af de fordele, der dermed er indrømmet Marokko, og de udligninger, der er fastsat for Portugal, oplyse, hvilke udligningsforanstaltninger det agter

at iværksætte til fordel for den spanske konserverindustri med henblik på at mindske de alvorlige økonomiske og dermed også samfundsøkonomiske følger, dette vil få for denne sektor, navnlig i betragtning af at den er beliggende i mål nr. 1-regioner, der som Galicia igen har været udsat for en drastisk reduktion af fiskerimulighederne, som denne gang netop er forårsaget af fiskeriaftalen med Marokko?

Svar

(7. marts 1996)

1. Ordningen med udligningsgodtgørelser udløber den 31. december 1995 for hele sardinsektoren, og Kommissionen har som bekendt forelagt Rådet en beretning, hvor den gør status over anvendelsen af denne godtgørelse og fremhæver de forskellige faktorer, som har været afgørende for udviklingen i sektoren, således at der er skabt grundlag for at træffe en afgørelse.

2. Rådet drøftede denne beretning på samlingen den 26. oktober 1995 og vedtog en række konklusioner⁽¹⁾, der indeholder retningslinjer for den fremtidige politik. Blandt de løsninger, der nævnes, er en styrkelse af prolongationspræmien gennem en væsentlig forhøjelse af præmiebeløbet.

3. Det skal endvidere bemærkes, at der i undersøgelsen af denne sektor også er taget hensyn til, hvordan den vil blive påvirket af Fællesskabets internationale aftaler på fiskeriområdet, navnlig aftalen med Marokko.

4. Rådet har opfordret Kommissionen til at fremsætte relevante forslag snarest muligt.

⁽¹⁾ Offentliggjort i pressemeddelelse 10918/95 Presse 295 af 26. 10. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3247/95

af Doris Pack (PPE)

til Kommissionen

(1. december 1995)

(96/C 112/44)

Om: Retlig ligebehandling af de franske sygekasser og Crédit Social des Fonctionnaires

Kommissionen undersøger i øjeblikket de love, som finder anvendelse på de franske sygekasser (mutualité) i forbindelse med supplerende sygeforsikringer og sygehusophold på sygehuse, som administreres af disse sygekasser.

Sygeforsikringsloven (Code de la mutualité), som fastlægger reglerne for sygekassernes virksomhed, gør det muligt for

dem også at udstede bankgarantier for deres forsikringstager.

Disse »bankgarantier« udgør et meget betragteligt beløb (57 mia. ffr.). Kravene med hensyn til likviditet og kreditværdighed og ordningen med reserver gælder imidlertid ikke for disse sygekasser (mutualité), eftersom de anses for at være en del af den sociale økonomi.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at afhjælpe uoverensstemmelsen mellem de eksisterende systemer i Frankrig navnlig med hensyn til risikogarantier?

Anser Kommissionen det for muligt, at den ordning, der gælder for de franske sygekassers sikkerhedsstillelse, også kan finde anvendelse på Crédit Social des Fonctionnaires?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti**

(13. februar 1996)

Kommissionen har undersøgt det specielle tilfælde med crédit social des fonctionnaires, der trods sit navn ikke har status som kreditinstitut.

Kommissionen skal henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at de franske sygekasser, der er underkastet bestemmelserne i Code de la mutualité, falder ind under anvendelsesområdet for Fællesskabets forsikringsdirektiver, herunder navnlig direktiv 92/49/EØF⁽¹⁾ og 92/96/EØF⁽²⁾. Disse direktiver har været i anvendelse siden 1. juli 1994. Da Frankrig endnu ikke har forelagt Kommissionen de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af disse direktiver i Code de la mutualité, har Kommissionen besluttet at indlede den i EF-traktatens artikel 169 fastsatte procedure over for Frankrig.

Hvad angår kautions- og garantivirksomheden, skal det understreges, at EF's forsikringslovgivning pålægger forsikringsselskaber at begrænse deres virksomhed til forsikring og andre forretninger, der direkte følger heraf, dvs. med udelukkelse af enhver form for kommerciel virksomhed. Det følger heraf, at et forsikringsselskab således ikke samtidig kan udøve forsikringsvirksomhed og kreditvirksomhed.

Et forsikringsselskab kan derimod udøve kautionsforsikring (forsikringsklasse 15 i bilag A — klassifikation af risici efter forsikringsklasser) i det første skadesforsikringsdirektiv 73/239/EØF⁽³⁾. I Rådets første direktiv 73/239/EØF, som er ændret ved tredje direktiv 92/49/EØF, er der fastsat forsigtighedsregler for udøvelsen af kautionsforsikring. I henhold til disse regler skal forsikringsselskaber afsætte tilstrækkelige forsikringsmæssige reserver til dækning af samtlige forsikringsaktiviteter og skal ligeledes råde over en solvensmargen og en minimumsgarantifond. De nærmere

regler for beregningen af solvensmargenen og minimumsgarantifonden er fastsat i første direktiv 73/239/EØF.

⁽¹⁾ EFT nr. L 228 af 11. 8. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 360 af 9. 12. 1992.

⁽³⁾ EFT nr. L 228 af 16. 8. 1973.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3263/95

af Anne McIntosh (PPE)

til Kommissionen

(6. december 1995)

(96/C 112/45)

Om: Støtte til trafiksikkerhedsforskning under det fjerde rammeprogram

Kan Kommissionen på baggrund af de enorme sociale udgifter i forbindelse med transportulykker i medlemsstaterne, over 70 mio. ECU årligt, redegøre for, hvor store bevillinger der er tildelt henholdsvis luft-, sø-, vej- og jernbanetransport til forbedring af kendskabet til mulighederne for at reducere ulykker og skader under det fjerde rammeprogram, og kan Kommissionen især oplyse:

1. Hvor store bevillinger der er afsat til sikkerhedsrelaterede forslag i det fjerde rammeprograms første tranche?
2. Hvor store de faktiske tildelinger til sikkerhedsrelaterede forslag vil blive i første tranche?
3. Hvor store bevillinger der er afsat til sikkerhedsrelaterede forslag i anden tranche?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock**

(2. februar 1996)

Kommissionen er klar over de enorme sociale udgifter, der er forbundet med ulykker inden for transportsektoren, og de økonomiske omkostninger i forbindelse med ineffektive transportsystemer. Følgelig afspejler hovedmålsætningerne i forskningssærprogrammet på transportområdet behovet for at opnå mere viden med hensyn til sikkerhed og sikkerhedsrelaterede emner, såsom trafikstyring og øget effektivitet i transportsystemerne. 82 % af budgettet til første indkaldelse af forslag til forskningsprojekter under det fjerde rammeprogram, vedrørende de forskellige transportformer, dvs. jernbane-, vej- og lufttransport samt transport ad vandvejene, er blevet tildelt sikkerhedsrelaterede projekter.

Følgende oversigt viser den planlagte budgettildeling til sikkerhedsrelaterede projekter, fra første indkaldelse (1995), den faktiske tildeling af midler til projekter fra første

indkaldelse og den planlagte tildeling i forbindelse med anden indkaldelse (december 1995 til marts 1996):

(mio. ECU)

	Jernbane	Vej	Fly	Vandveje	I alt
Planlagt til første forslagsindkaldelse	26	4	21	11	62
Realiseret i forbindelse med første indkaldelse	28	4	20	11	63
Planlagt til anden indkaldelse	6	1	6	2	15

Anden indkaldelse er nu i fuld gang. Den nuværende tildeling af midler til sikkerhedsrelaterede projekter kommer til at afhænge af vurderingen af de projekter, der forelægges som led i denne indkaldelse.

Som svar herpå rådspurgte Kommissionen eksperter fra medlemsstaterne og repræsentanter fra interesserede parter som f.eks. forsikringssektoren, den finansielle sektor, industrien og miljøorganisationerne. De vigtigste emner, der blev drøftet, var, hvor meget miljøansvaret skal omfatte, hvordan miljøskaden skal afhjælpes, adgang til domstolene med hensyn til miljøskader og finansiell sikkerhed for dækning af ansvaret.

Desuden igangsatte Kommissionen i løbet af 1994 undersøgelser af, hvordan ansvaret for miljøskader er fordelt i medlemsstaterne samt de økonomiske virkninger af de forskellige ansvarsordninger. De endelige resultater af disse undersøgelser forventes at foreligge i begyndelsen af dette år og vil blive grundigt gennemgået.

Skønt dette emne er højt prioriteret, fremgår det af ovenstående, at det endnu er for tidligt at sige noget bestemt om, hvornår der vil blive taget et muligt lovgivningsinitiativ.

(¹) Dok. KOM(93) 47.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3268/95

af Miguel Arias Cañete (PPE)

til Kommissionen

(29. november 1995)

(96/C 112/46)

Om: Retsregler for erstatningsansvar i miljøsager

Kommissionens grønbog om erstatning for miljøskader henledte opmærksomheden på nødvendigheden af lovgivning på fællesskabsplan med henblik på opstilling af en fælles ramme for erstatningsansvar i miljøsager.

Vil Kommissionen oplyse, hvor langt man er kommet med udarbejdelsen af et rammedirektiv om erstatningsansvar i miljøsager?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(17. januar 1996)

Grønbogen om erstatning for miljøskader (¹) gav anledning til en livlig debat i hele Fællesskabet. For første gang arrangerede Europa-Parlamentet og Kommissionen en høring. Kommissionen modtog mere end hundrede skriftlige kommentarer fra mange forskellige interesserede parter.

I april 1994 vedtog Parlamentet en afgørelse i henhold til traktatens artikel 138, litra b), stk. 2, hvori den opfordrede Kommissionen til at forelægge et forslag til direktiv om erstatningsansvar for (fremtidige) miljøskader.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3271/95

af Eryl McNally (PSE)

til Kommissionen

(6. december 1995)

(96/C 112/47)

Om: Spritbilister, der stadig fører motorkøretøj efter deres domfældelse

Er Kommissionen klar over, at personer, der er dømt for spritkørsel på Kreta i Grækenland, ikke får deres førerbevis inddraget eller straffes for lovovertrædelsen, og at de derfor er i stand til at føre motorkøretøj overalt i Europa? Hvilke foranstaltninger vil det være hensigtsmæssigt at træffe for at forhindre, at personer fører motorkøretøj i udlandet, efter at de er blevet dømt for spritkørsel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock

(18. januar 1996)

For så vidt angår den generelle baggrund for sagerne vedrørende færdselssikkerhed og spritkørsel, henvises det ærede medlem til samlet svar (¹), der er afgivet på skriftlig forespørgsel E-2558/95 og E-2600/95 af medlemmerne Sisó Cruellas, Cabezón Alonso og Colino Salamanca.

Hvad angår problemet med sanktioner i forbindelse med overtrædelser af færdselsloven, minder Kommissionen om, at dette anliggende sorterer under de enkelte medlemsstaters kompetence.

(¹) EFT nr. C 66 af 4. 3. 1996.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3280/95

af Giorgos Dimitrakopoulos (PPE)

til Rådet

(30. november 1995)

(96/C 112/48)

Om: Cyperns og Maltas deltagelse i Euro-Middelhavs-konferencen

Kan Rådet — i betragtning af, at deltagerne i Euro-Middelhavs-konferencen den 27. og 28. november 1995 omfatter Cypern og Malta, om hvilke forhandlingerne om tiltrædelse af EU skal indledes seks måneder efter undertegnelsen af den nye traktat, der skal vedtages på regeringskonferencen i 1996 — oplyse Europa-Parlamentet om, hvorvidt disse to lande får tildelt en status på konferencen, som på en passende og klar måde afspejler deres position, der adskiller sig fra de øvrige deltageres, og i benægtende fald, hvorfor ikke?

Svar

(8. marts 1996)

I Euro-Middelhavs-konferencen i Barcelona, der var det forum, hvor Euro-Middelhavs-partnerskabet blev etableret, deltog på lige fod Den Europæiske Union og de partnere i Middelhavsområdet, der har aftalemæssige forbindelser med Unionen. Ingen af deltagerne indtog således nogen særstilling.

Det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed henledes imidlertid på, at formålet med det Euro-Middelhavs-partnerskab, der blev etableret i Barcelona, er at skabe en multilateral ramme for forbindelserne mellem Den Europæiske Union og landene i Middelhavsområdet. Ved etableringen af denne multilaterale ramme fremhævede deltagerne i konferencen klart nødvendigheden af, at hver enkelt deltagers egenskaber, værdier og særpræg respekteres, og de bekræftede, at den multilaterale ramme er med til at styrke de bilaterale forbindelser, som det er vigtigt at bevare, samtidig med at der lægges vægt på deres særlige karakter.

Det er således i denne bilaterale kontekst, at Den Europæiske Union tager hensyn til Cyperns og Maltas særlige karakter, som skyldes, at de to lande åbenlyst har indledt deres tiltrædelsesproces.

Med hensyn til fremtiden er det klart, at Cyperns og Maltas placering inden for Euro-Middelhavs-partnerskabet vil undergå en ændring efter deres tiltrædelse af Den Europæiske Union, idet de efter dette tidspunkt vil deltage i partnerskabet i deres egenskab af medlemmer af Den Europæiske Union.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3312/95

af Marie-France Stirbois (NI)

til Kommissionen

(9. december 1995)

(96/C 112/49)

Om: Situationen for østersavlere i forhold til EF-bestemmelserne

Er det rigtigt, at østersavlere i henhold til nogle EF-bestemmelser vedrørende overtagelse og opbevaring af østers skal opbevare østers i ikke-præfabrikerede bygninger, hvori der overhovedet ikke indgår træ?

Er det rigtigt, at der findes nogle EF-bestemmelser om, at østersavlere kun må overdrage deres erhvervslokaler til allerede etablerede østersavlere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(11. januar 1996)

Rådets direktiv 91/492/EØF af 15. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af levende toskallede bløddyr⁽¹⁾, som har været i kraft siden den 1. januar 1993, foreskriver, at afsætningen af østers og andre bløddyr skal ske fra ekspeditionscentre, der er godkendt af medlemsstaternes myndigheder. Det er i betingelserne for godkendelse i direktivets bilag foreskrevet, at ekspeditionscentre skal råde over lokaler, hvor toskallede bløddyr håndteres eller oplagres, og som omfatter »solidt konstruerede bygninger eller faciliteter, der er indrettet og vedligeholdt på en sådan måde, at kontamination af levende toskallede bløddyr med enhver form for affald, spildevand, dunster, snavs eller fra gnavere eller andre dyr undgås«.

Kravet om, at bygningerne eller faciliteterne skal være solidt konstrueret, udelukker midlertidigt dække med sejldug, men angiver ikke nærmere, hvilke byggematerialer ekspeditionscentrene skal anvende. På det område fastsætter direktivet et mål: solide anlæg, der er lette at rengøre, men overlader det, jf. subsidiaritetsprincippet i EF-traktatens artikel 3 B, tredje afsnit, til medlemsstaterne ud fra de lokale forhold at bestemme, hvilke midler der er nødvendige for at nå disse mål.

Hertil kan føjes, at betingelserne for overdragelse af østersopdrætters erhvervslokaler alene hører under den nationale lovgivning og ikke er underkastet EF-forskrifter.

⁽¹⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3319/95**af Reimer Böge (PPE)****til Kommissionen***(13. december 1995)**(96/C 112/50)*

Om: Forhandlingernes stade på områder, som blev udsat under Uruguay-runden på grund af manglende enighed

Hen imod slutningen af Uruguay-runden vedtoges det, at forhandlingsområder, hvor der ikke kunne opnås enighed, skulle udsættes foreløbig og senere efter aftalens indgåelse den 15. april 1994 i Marrakech tages op til fornyet forhandling.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke fremskridt der i mellemtiden er gjort på følgende områder:

- finansielle tjenesteydelser
- søfart
- film- og fjernsynssektoren
- flybygning?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(19. januar 1996)

Ved afslutningen af Uruguay-rundeforhandlingerne i december 1993 blev flere landes forpligtelser inden for finansielle tjenesteydelser betragtet som værende utilstrækkelige, særlig af De Forenede Stater. For at hindre, at finansielle tjenesteydelser blev udelukket fra den fremtidige Verdenshandelsorganisations (WTO) kompetenceområde, blev det aftalt at fortsætte forhandlingerne. De blev genoptaget i første halvår 1994 og blev afsluttet med held den 28. juli 1995. Blandt resultaterne kan nævnes liberaliseringsforpligtelser vedrørende markedsadgang og national behandling fra en større gruppe lande på basis af princippet om mestbegunstigelsesbehandling (MFN). Det omfatter næsten 90 % af finanslivet i verden (bankvæsen, forsikringsvirksomhed og værdipapirer) og betragtes som et vigtigt skridt i retning af gradvis, fuldstændig multilateral liberalisering af handelen med tjenesteydelser på verdensplan. Finansverdenen opnår hermed en større retlig sikkerhed og forudseelighed.

Aftalen løber i en indledende periode indtil 1. november 1997. På det tidspunkt vil WTO-medlemmerne have to

måneder til at nyoverveje deres tilbud. Der forventes yderligere forhandlinger i denne periode.

Af samme årsager som i forbindelse med finansielle tjenesteydelser blev det besluttet, at forhandlingerne om søtransport skulle fortsætte efter afslutningen af Uruguay-rundeforhandlingerne. Forhandlingerne skal efter planen afsluttes den 30. juni 1996. Der er nedsat en forhandlingsgruppe vedrørende søtransport til dette formål. Alle WTO-medlemmer kan deltage i denne gruppe. Ca. 40 lande deltager i øjeblikket i forhandlingerne. De drejer sig i øjeblikket om de indledende tilbud om markedsadgang og national behandling, som landene har lagt på bordet.

Hvad angår audiovisuelle tjenesteydelser, blev der ikke truffet nogen beslutning om fortsættelse af forhandlingerne ved afslutningen af Uruguay-runden i 1993. De audiovisuelle tjenesteydelser betragtes derfor som værende fuldstændig omfattet af WTO. Fællesskabet og dets medlemsstater har dog ikke påtaget sig nogen forpligtelse med hensyn til markedsadgang eller national behandling i forbindelse med audiovisuelle tjenesteydelser og er derfor kun bundet af de generelle MFN-forpligtelser og kravet om gennemsigtighed i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS). Desuden har Fællesskabet gjort sig en række vigtige MFN-undtagelser, som bl.a. har berøring til direktivet om fjernsyn uden grænser.

Forhandlingerne fortsætter på et andet område, nemlig basistelektjenester. Disse forhandlinger sigter på at tilvejebringe multilaterale forpligtelser vedrørende markedsåbning og national behandling, der afspejler den verdensomspændende liberalisering, der i øjeblikket finder sted på telekommunikationsområdet. Der er nedsat en forhandlingsgruppe vedrørende basistelekommunikation (NGBT) til at føre disse forhandlinger, der skal være afsluttet den 30. april 1996.

Det lykkedes i december 1993 ikke medlemmerne af GATT-komiteén om civile fly at nå til enighed om en ny aftale, men de gav tilsagn om at ville fortsætte forhandlingerne, navnlig på basis af formandens forslag. Forhandlingerne er derfor stadig åbne, men det er usandsynligt, at man vil nå nogen vegne. Særlig De Forenede Stater har anført, at de til trods for deres tilsagn i 1993 ikke vil forhandle på grundlag af formandens forslag, og at forhandlingerne kun skulle dreje sig om flyskrog (eksklusive motorer). Dette er uacceptabelt for Fællesskabet og en række andre deltagere.

Denne status quo giver ikke anledning til bekymring for Fællesskabets defensive interesser. Men Fællesskabet er fortsat indstillet på, at forhandlingerne skal fortsættes (f.eks. vil det være ønskeligt at styrke disciplinerne vedrørende indirekte subsidier).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3321/95**af Susan Waddington (PSE)****til Kommissionen***(13. december 1995)**(96/C 112/51)*

Om: BIOMED-programmet og brugen af chimpanser i forskningsøjemed

Kan Kommissionen i fortsættelse af dens svar på min skriftlige forespørgsel P-2784/95⁽¹⁾ oplyse, om der har fundet en årlig vurdering sted som omtalt i sidste afsnit af Kommissionens svar? Hvilke resultater førte den i bekræftende fald til? Hvornår vil en sådan vurdering i benægtende fald finde sted, således at de forlydender om påstået mishandling af chimpanser, som jeg nævner i min foregående forespørgsel, kan bringes ud af verden?

⁽¹⁾ EFT nr. C 51 af 21. 2. 1996, s. 51.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson**

(18. januar 1996)

Evalueringen af den årlige rapport for 1994 om det projekt, det ærede medlem nævner, var fuldt tilfredsstillende ud fra en såvel videnskabelig som etisk synsvinkel.

Den endelige rapport om projektet, som Kommissionen forventer at modtage med det første, vil blive evalueret af en særlig komité af uafhængige eksperter fra de forskellige medlemsstater på disses næste møde i begyndelsen af 1996, hvor man vil bedømme det formålstjenlige i at aflægge besøg på stedet.

Denne særlige komité, som skal holde tre møder om året, vil løbende og systematisk evaluere de forskningsprojekter, der gennemføres som led i BIOMED 2, herunder også i form af besøg på stedet, når dette skønnes hensigtsmæssigt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3436/95**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)****til Kommissionen***(18. december 1995)**(96/C 112/52)*

Om: Sikring af den industrielle arv

På det andet møde om den industrielle arv, som afholdtes den 20. til 22. oktober af den græske afdeling af Den Internationale Kommissionen til Beskyttelse af den

Industrielle Arv, drøftede man spørgsmålet om beskyttelse af den nyere skibsbygningskunst.

På mødet blev det understreget, at betydningsfulde flydende monumenter for denne kunst er i fare for at blive ødelagt, fordi forudsætningen for støttetildeling fra fællesskabsfonde i henhold til fællesskabsbestemmelserne er, at de gamle fiskerkuttere lægges op.

Utallige fiskerfartøjer, enestående eksempler på skibsbygningshåndværket, der blomstrede i det østlige Middelhavsområde i det 18. og 19. århundrede, og som burde forevises i lokale søfartsmuseer, er imidlertid i fare for at blive ødelagt. Kan Kommissionen derfor oplyse, hvilke foranstaltninger den vil træffe med henblik på at forhindre, at disse monumenter for skibsbygningskunsten ødelægges?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja**

(2. februar 1996)

Som det ærede medlem er opmærksom på, omfattede Kommissionens indsats for bevarelse af den europæiske arkitektoniske kulturarv i 1991 ligeledes bevarelse af historiske industribygninger og -anlæg. Endvidere omfattede nogle af de initiativer, der støttedes i 1991, faktisk bevarelse af historiske bygninger, anlæg og genstande fra skibsbygningsindustrien.

Kommissionen vil, mens den afventer vedtagelsen af RAPHAEL-programmet⁽¹⁾, inden længe igangsætte en række foranstaltninger i forbindelse med de forslag, der indeholdes i programmet, mere effektivt, end det har været tilfældet tidligere, samt sikre bevarelse af både historiske bygninger og andre kulturgenstande på europæisk plan. I overensstemmelse med de mål, der er fastsat i artikel 128 i EF-traktaten, og de bestræbelser, Kommissionen har ført for at gøre en mere effektiv og sammenhængende indsats på området, skal disse foranstaltninger koncentrerer om udvælgelse af og støtte til initiativer, som viser en ægte europæisk interesse, som indeholder en europæisk dimension, og som herudover sigter mod i forbindelse med den sociale og økonomiske udvikling at tilgodese kulturen.

Hvis initiativer, der har at gøre med det særlige område, der interesserer det ærede medlem, svarer til de betingelser for opnåelse af støtte, som om kort tid vil blive offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, vil Kommissionen med fornøjelse tage dem i betragtning.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 110.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3437/95**af Glenys Kinnock (PSE)****til Kommissionen***(18. december 1995)**(96/C 112/53)*

Om: Menneskerettighedsrelateret støtte til finansiering i Kina og Tibet i 1993, 1994 og 1995

Hvor mange ansøgninger om støtte til menneskerettighedsrelaterede projekter i Kina/Tibet har Kommissionen modtaget fra NGO'er i 1993, 1994 og 1995, og hvor mange er blevet imødekommet?

Hvilke er blevet afvist og hvorfor?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**

(2. februar 1996)

I den nævnte periode modtog Kommissionen ansøgninger om støtte til menneskerettighedsrelaterede projekter i Kina og Tibet over budgetkonto B7-7020 (ex B7-522) »menneskerettigheder og demokrati i udviklingslandene«.

Der blev ikke modtaget nogen ansøgninger i 1993 og 1994.

I 1995 blev der modtaget ansøgninger fra »menneskerettighederne i Kina« (Human Rights in China) til et projekt vedrørende undervisning i og forsvar af menneskerettighederne samt et projekt vedrørende kvinders rettigheder. Begge projekter er stadig ved at blive gennemgået med henblik på tildeling af støtte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3449/95**af Renate Heinsch (PPE)****til Kommissionen***(18. december 1995)**(96/C 112/54)*

Om: Forslag til ændring af direktiv 90/219/EØF og 90/220/EØF

For mere end to år siden erkendte Kommissionen i sin hvidbog om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse allerede de store fremtidsmuligheder og det potentiale, som bioteknologi indebar for en forbedring af Europas placering på dette område, og bebudede en revision af lovgivningsrammen.

På Det Europæiske Råds topmøde i Edinburgh og på Korfu fik Kommissionen pålagt at forelægge forslag herom, f.eks. en revision af direktiv 90/219/EØF⁽¹⁾, senest inden udgangen af 1994. Dette er hidtil ikke sket, selv om der er gået et år siden da.

1. Hvilken begrundelse kan Kommissionen anføre for forsinkelsen og sin manglende handling, som er i modstrid med de forpligtelser, den har indgået? Hvem er ansvarlig herfor?
2. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at gøre en ende på denne situation?
3. Hvornår vil Kommissionen vedtage de forslag om ændring af direktiv 90/219/EØF og 90/220/EØF⁽²⁾, som den har bebudet, og som er absolut påkrævede for at få forbedret Europas placering i denne sammenhæng, og forelægge dem Parlamentet til afstemning?

⁽¹⁾ EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 15.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(8. februar 1996)

Efter offentliggørelsen i 1993 af hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse⁽¹⁾ har Kommissionen foretaget en omfattende systematisk gennemgang af Rådets direktiv 90/219/EØF om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede organismer i lyset af den opnåede videnskabelige indsigt, de praktiske erfaringer med direktivets gennemførelse samt international praksis på området.

Resultaterne af denne kritiske gennemgang blev videreformidlet til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg i Kommissionens meddelelse — »bioteknologi og hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse — forberedelser til næste fase«⁽²⁾.

I denne meddelelse oplystes det, at Kommissionen ville foretage omfattende konsultationer med aktørerne, brugerne, myndighederne og interessegrupperne med det formål at kunne foreslå sine ændringer til direktiv 90/219/EØF.

I betragtning af det pågældende emnes høje tekniske niveau og politisk følsomme karakter var det nødvendigt at foretage disse konsultationer, før Kommissionen vedtog et forslag. Den 6. december 1995 vedtog Kommissionen da sit forslag til ændring af direktiv 90/219/EØF, som siden vil blive tilstillet Rådet og Europa-Parlamentet⁽³⁾.

Formålet med ændringerne er at skaffe større overensstemmelse mellem de administrative procedurer og de risici, der er forbundet med de pågældende foranstaltninger, øge direktivets fleksibilitet og gøre det mere risikoorienteret. Takket være fjernelsen af visse overflødige bestemmelser vil

forslaget få en gunstig indvirkning på den europæiske forsknings og industris konkurrenceevne.

For øjeblikket er den kritiske gennemgang af Rådets direktiv 90/220/EØF⁽⁴⁾ om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer i fuld gang og er højt prioriteret. Kommissionen venter, at høringer af medlemsstaterne og de involverede sammenslutninger vil være afsluttet først på foråret 1996, hvorefter der senere på foråret følger en præsentation af rapporten om gennemgangen af direktiv 90/220/EØF som bebudet i Kommissionens meddelelse om bioteknologi.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 700 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(94) 219 endelig udg.

⁽³⁾ Dok. KOM(95) 640 endelig udg.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3450/95

af Siegbert Alber (PPE)

til Kommissionen

(18. december 1995)

(96/C 112/55)

Om: Reducering af emissioner fra motorkøretøjer fra år 2000

På trods af alle de fremskridt, som Den Europæiske Union har opnået i forbindelse med redueringen af emissioner fra motorkøretøjer, er alle implicerede parter klar over, at disse foranstaltninger i betragtning af den stadig stigende trafik i Den Europæiske Unions medlemsstater og den nødvendige reduktion af alle de skadelige stoffer i luften, som kan bidrage til en klimaforandring, ikke er tilstrækkelig. Med sin task force »Auto Oil Programm« agter Europa-Kommissionen at skabe et solidt grundlag for yderligere lovforanstaltninger. Ifølge Rådet og Kommissionen skal forslag om videregående foranstaltninger først forelægges i midten af 1996. Europa-Parlamentet opfordrede den 20. september 1995 Kommissionen til at forelægge sine forslag om redueringen af emissioner fra motorkøretøjer (personbiler og erhvervskøretøjer) fra år 2000 inden udgangen af indeværende år. Dette krav svarer til Europa-Parlamentets erfaringer med de langvarige beslutningsprocedurer i nogle europæiske institutioner og erkendelsen af, at den pågældende industrigren er nødt til at kunne planlægge på lang sigt.

1. Agter Europa-Kommissionen at efterkomme Europa-Parlamentets krav og forelægge sine forslag inden udgangen af 1995?
2. I benægtende fald, hvornår kan man regne med, at Kommissionens forslag foreligger?
3. Agter Europa-Kommissionen i sine forslag at overtage de af Europa-Parlamentet krævede grænseværdier for den tredje fase?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(30. januar 1996)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-3014/95 og P-3294/95 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz og Bernd Lange⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 13 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3453/95

af Susan Waddington (PSE)

til Kommissionen

(18. december 1995)

(96/C 112/56)

Om: Statsstøtte til europæiske luftfartsselskaber

Kan Kommissionen garantere, at intet europæisk luftfartsselskab modtager nogen form for statsstøtte, som giver det en urimelig konkurrencemæssig fordel, og som derfor er i direkte modstrid med gældende europæisk konkurrenceret?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock**

(5. februar 1996)

For at være omfattet af EF-traktatens artikel 92, stk. 1, skal statsstøtte være konkurrenceforvridende og påvirke handelen på det fælles marked. Inden for en sektor, hvis særkende netop er grænseoverskridende operationer, som det for eksempel er tilfældet med luftfarten, vil praktisk taget enhver form for statsstøtte være konkurrenceforvridende og påvirke samhandelen.

Kommissionen må ved undersøgelsen af, hvorvidt en statsstøtte kan tillades, afveje disse negative virkninger mod de positive virkninger for omstruktureringen af støttemodtagerens virksomhed og udviklingen af Fællesskabets luftfartssektor.

Ifølge EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), kan støtte kun godkendes, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Kommissionen har altid fortolket dette krav sådan, at støtten ikke må kunne føre til, at modtagerens vanskeligheder blot overføres til dennes konkurrenter. For at dæmme op for statsstøttens konkurrenceforvridende virkninger stiller Kommissionen normalt en række betingelser, som for eksempel begrænser det pågældende luftfartsselskabs frihed med hensyn til servicedelers eller prisfastsættelse. Disse betingelser bevirker, at modtagerens kommercielle spillerum indsnævres i et uacceptabelt omfang.

Inden for de seneste fire år har Kommissionen ved flere lejligheder godkendt støtte til omstrukturering af et luftfartsselskab. Disse støtteforanstaltninger er blevet tilladt specielt med henblik på at finansiere genetableringen af de pågældende luftfartsselskabers økonomiske levedygtighed under de nye konkurrencevilkår, der er skabt med oprettelsen af det fælles luftfartsmarked.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3456/95**af Anita Pollack (PSE)****til Kommissionen***(18. december 1995)**(96/C 112/57)*

Om: Børnepasning

Det hed i henstillingen om børnepasning af 31. marts 1992⁽¹⁾, at medlemsstaterne skal give Kommissionen meddelelse om, hvilke foranstaltninger de har truffet til gennemførelse af henstillingen, således at Kommissionen kan udarbejde en rapport om dennes gennemførelse. Hvor er rapporten?

⁽¹⁾ EFT nr. L 123 af 8. 5. 1992, s. 16.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn***(12. februar 1996)*

I marts 1995 sendte Kommissionen alle medlemsstaterne et spørgeskema, hvor de blev bedt om nærmere oplysninger om de foranstaltninger, som de havde iværksat til gennemførelse af henstillingen fra 1992 om børnepasning. Der blev sendt en påmindelse til de medlemsstater, som i august endnu ikke havde indsendt deres besvarelse. Kommissionen har modtaget besvarelse fra tolv medlemsstater og mangler stadig tre.

Kommissionen er allerede i færd med at udarbejde en rapport på grundlag af de indkomne besvarelser. Den forventes offentliggjort i foråret.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3458/95**af Anita Pollack (PSE)****til Kommissionen***(18. december 1995)**(96/C 112/58)*

Om: Miljøindvirkningen af proceduren med tilbagekøb fra markedet

Det afsløres i Revisionsrettens nye beretning, at der er sket forurening af overflade- og grundvand i visse regioner i EU

som følge af mange års destruering og nedgravning af store mængder frugt og grøntsager, der er tilbagekøbt fra markedet. Kan Kommissionen oplyse, hvilke regioner det helt præcist drejer sig om?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3459/95**af Anita Pollack (PSE)****til Kommissionen***(18. december 1995)**(96/C 112/59)*

Om: Ansvar for miljøforurening

Hvilke planer har Kommissionen om at afhjælpe miljøforurening, især af underjordiske vandløb, i regioner, hvor EU er skyld i denne forurening som følge af den mangeårige praksis med at destruere og nedgrave store mængder frugt og grøntsager, der er blevet tilbagekøbt fra markedet?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler****på skriftlig forespørgsel E-3458/95 og E-3459/95***(19. januar 1996)*

Det ærede medlem henviser til et miljøproblem, Kommissionen ikke kan drages til ansvar for. Den fælles markedsordning for frugt og grøntsager indeholder ingen bestemmelser om destruktion af disse produkter, og det henhører derfor snarere under den producerende medlemsstats kompetence at sikre, at de eksisterende miljøbestemmelser overholdes.

Kommissionen foreslår i forbindelse med reformen af den fælles markedsordning for frugt og grøntsager en række foranstaltninger, der gradvis skal reducere overskudsproduktion af frugt og grøntsager i fremtiden. Der tages med disse specifikke foranstaltninger hensyn til bekymringer for miljøet i forbindelse med destruktion af produkter, der er købt tilbage fra markedet, navnlig hvad angår beskyttelse af vandkvaliteten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3464/95**af Doeke Eisma (ELDR)****til Kommissionen***(18. december 1995)**(96/C 112/60)*

Om: Miljøprojektets andel i TACIS

Af et officielt dokument fra TACIS-informationskontoret fremgår det, at der i perioden 1993-1995 er tilsidesat 173,30 mio. ECU til sektoren »nuklear sikkerhed og miljø«.

Af det samme dokument fremgår det, at dette beløb er inklusive 160,80 mio. ECU til det nukleare sikkerhedsprogram under TACIS.

Betyder det, at der i perioden 1993-1995 ud over de nukleare sikkerhedsprojekter kun er anvendt 12,5 mio. ECU til miljøprojekter?

Deler Kommissionen den opfattelse, at det er absolut utilstrækkeligt, og hvordan agter Kommissionen at øge miljøprojekternes andel i TACIS-programmet i dets helhed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek
(16. februar 1996)**

Hensynet til miljøet har lige siden TACIS-programmets begyndelse spillet en vigtig rolle i programmets gennemførelse, idet miljøaspekterne integreres i arbejdet inden for de forskellige sektorer.

Mellem 1992 og 1995 har man iværksat syv store programmer med miljøtema:

- den globale miljøfacilitet (GEF): miljøprogram for Sortehavet (1 mio. ECU)
- programmet for Det Aralske Hav (4,25 mio. ECU): hjælp til forvaltning af vandressourcer
- den regionale miljøfacilitet (4,25 mio. ECU): støtte til miljøhandlingsprogrammet for Central- og Østeuropa (EAP)
- bistand til afhjælpning af virkningerne af Tjernobylulykken (6 mio. ECU) på sundheds-, miljø- og landbrugsområdet
- det mellemstatslige miljøprogram for 1995 (12 mio. ECU)
 1. støtte til EAP: opstilling af nationale miljøhandlingsplaner (NEAP)
 2. et program for indlandshave, med fokus på Det Kaspiske Hav, Sortehavet og Det Aralske Hav
 3. opmærksomhedsskabende tiltag og miljømedier
- Bajkal-programmet for 1995 (14 mio. ECU)
- Bangkok-faciliteten, hvorigennem man inden for TACIS-programmet samarbejder med Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) om fremme af hårdt tiltrængte miljøinvesteringer (2 mio. ECU).

Når man ser bort integreringen i andre sektorer og Bistro-faciliteten (dette er en en fond, der administreres af Kommissionens delegerede i Moskva, og som tager sigte på en hurtig respons på anmodninger om økonomisk bistand til miniprojekter), er der i alt tale om et beløb på 43,5 mio.

ECU, hvilket klart illustrerer, hvor stor vægt man i TACIS-programmet lægger på miljøet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3473/95

af Marco Cellai (NI)

til Kommissionen

(18. december 1995)

(96/C 112/61)

Om: Udførselsangivelser til toldkontorer

Hvorledes mener Kommissionen, at dens svar på skriftlig forespørgsel E-2593/95⁽¹⁾ af Cellai og Muscardini om toldformaliteter i tilknytning til eksportørens etableringssted og forslaget om undtagelse harmonerer med indholdet i forordning (EF) nr. 2221/95⁽²⁾ og med de gældende bestemmelser i forskellige andre medlemsstater, herunder også Belgien og Det Forenede Kongerige?

Mener Kommissionen ikke, at der i Italien kunne indføres en ordning af samme type som den, der benyttes i andre medlemsstater som f.eks. Belgien, der uden skade for anvendelsen af artikel 161, stk. 5, første del, har fastsat, at der også kan indgives udførselsangivelser til visse på en særlig liste anførte udgangstoldsteder?

⁽¹⁾ EFT nr. C 40 af 12. 2. 1996, s. 40.

⁽²⁾ EFT nr. L 224 af 21. 9. 1995, s. 13.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti**

(22. januar 1996)

Forordning (EF) nr. 2221/95, som det ærede medlem henviser til, fastsætter gennemførelsesbestemmelserne for så vidt angår fysisk kontrol ved udførsel af landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitutioner, samt kontrol af ombytning.

Disse to former for kontrol skal gennemføres af henholdsvis det toldsted, der afslutter toldformaliteterne ved udførsel, og det toldsted, hvor varerne forlader Fællesskabets toldområde.

Denne opdeling af kontrollen er baseret på fordelingen af opgaverne mellem udførsels- og udpassagetoldstederne, således som det er fastsat i artikel 161, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2913/92⁽¹⁾ om indførelse af en EF-toldkodeks.

De to forordninger stemmer fuldstændigt overens med hensyn til deres mål. For så vidt angår udførsel af landbrugsprodukter med restitution, er gennemførelsen af de forskellige kontroller nemlig af afgørende betydning for at undgå eller opdage eventuelle ulovligheder. Fordelingen af ansvaret for disse kontrolforanstaltninger mellem de to toldsteder gør det muligt at gennemføre dem under de bedst mulige vilkår med henblik på at sikre, at de foranstaltninger,

der træffes af toldmyndighederne, er så effektive som muligt.

Hvad angår situationen i den medlemsstat, der omtales af det ærede medlem, har Kommissionen fremsendt en anmodning om oplysninger til myndighederne i den pågældende medlemsstat. Kommissionen vil på grundlag af svaret herpå kunne træffe eventuelle forholdsregler for at sikre, at toldkodeksen anvendes korrekt i den pågældende medlemsstat.

(¹) EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3474/95

af Marianne Thyssen (PPE)

til Kommissionen

(18. december 1995)

(96/C 112/62)

Om: De små og mellemstore virksomheders adgang til EU-støtte

Efter forlydende i de små og mellemstore virksomheder er deres adgang til EU-støtteforanstaltninger fortsat begrænset. I Revisionsrettens sidste beretning bruges der flere sider på strukturfondenes langt fra optimale funktion. Revisionsretten fastslår, at det ofte er de store virksomheder, der nyder godt af de modeller, der var beregnet til de små og mellemstore virksomheder, og tilskrives det manglende omhu i forbindelse med tildelingskriterier, den nøjagtige analyse af målgruppen, kontrollen med og evalueringen af støttetildelingen.

Lignende problemer viser sig i forbindelse med rentestøtten (1 mio. ECU for 1994-1995). Her gør erhvervslivet opmærksom på problemer af administrativ karakter og en mangelfuld oplysning af de små og mellemstore virksomheder.

Agter Kommissionen af afhjælpe disse problemer og i bekræftende fald hvordan?

Vil Kommissionen fremover gøre mere systematisk brug af erhvervsorganisationerne og tværgående erhvervsorganisationer med henblik på at sprede oplysninger til de små og mellemstore virksomheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis

(1. marts 1996)

Det ærede medlem gør opmærksom på et velkendt problem, nemlig små og mellemstore virksomheders (SMV) adgang til EU-støtte. For at løse det har Kommissionen indført en række informationsnet, hvoraf det mest kendte er nettet af Euro Info Centre (EIC), som der i dag findes 250 af i EU, og

som har til opgave at orientere virksomheder, navnlig SMV, om EU's støtteprogrammer. De ville fremover kunne bringes til at fungere som »first-stop-shops« for SMV. Derudover findes der en underafdeling af EIC-nettet, der er specialiseret i adgangen til strukturfonde. Euro-info, der offentliggøres jævnligt af Kommissionen og distribueres i titusinder af eksemplarer, har ligeledes til formål at orientere SMV og deres repræsentanter. Endvidere har Kommissionen jævnlig kontakt med de organisationer, der repræsenterer SMV på EU-plan. Som led i erhvervspolitikken orienterer den og rådfører sig jævnligt med disse organisationer om de EU-aktiviteter, der måtte have deres interesse. Derefter er det op til organisationerne at formidle oplysningerne til deres nationale net.

Hvad angår strukturfondene, skal man huske på, at EU-programmerne etableres i et samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale eller lokale myndigheder. Programmerne iværksættes regionalt. Det påhviler derfor de regionale myndigheder som foreslået af Kommissionen at udvide samarbejdet til også at omfatte de økonomiske og sociale aktører, der kunne tænkes at bistå med at opnå en større hensyntagen til SMV's behov og en højere grad af deltagelse fra deres side. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at arbejde i den retning, naturligvis under overholdelse af nærhedsprincippet. Kommissionen bestræber sig desuden — ud fra ønsket om at forbedre SMV's adgang til EU-støtte — på at forbedre koordineringen internt og ligeledes ad den vej opnå en højere grad af deltagelse fra SMV's side.

Hvad angår »SMV-faciliteten«, er det samlede globallån på 1 mia. ECU til SMV blevet formidlet af Den Europæiske Investeringsbank (EIB), der har til opgave at fordele de rentesubsidierede lån til jobskabende SMV. Kommissionen har derfor ikke været direkte indblandet i tildelingen af lånene, men har sørget for at orientere mulige modtagere, hvilket har ført til, at de disponible midler hurtigt er blevet brugt op. Kommissionen havde gjort EIB opmærksom på, at det var nødvendigt at lade denne facilitet være rettet mod SMV med under 250 ansatte frem for dem med under 500 ansatte, som EIB normalt tildeler lånene. Som følge heraf er 96 % af lånene blevet tildelt virksomheder med under 250 ansatte. Den store succes, som faciliteten har fået (den er overtegnet med over 50 % i forhold til det disponible beløb), kunne tyde på, at såvel den måde, den er blevet iværksat på, som orienteringen af SMV om faciliteten har været tilfredsstillende.

Endelig har Kommissionen i den rapport om SMV's rolle som dynamisk kilde til beskæftigelse, vækst og konkurrencedygtighed (¹), som den forelagde Det Europæiske Råd i Madrid den 15. og 16. december 1995, foreslået, at en styrkelse af SMV's deltagelse i såvel EU's beslutningsproces som den nationale skulle prioriteres højt. Kommissionen vil gøre en indsats for at forfølge dette væsentlige mål og dermed forbedre dialogen mellem SMV og EU-institutionerne.

(¹) Dok. SEK(95) 2087.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3475/95**af José Apolinário (PSE)****til Kommissionen***(18. december 1995)**(96/C 112/63)***Om:** Europæisk miljø- og turistpris

Kan Kommissionen på baggrund af tildelingen af den europæiske miljø- og turistpris og udelukkelsen af det private foretagende Quinta do Lago i Algarve-regionen oplyse, hvilke kriterier der lå til grund for udvælgelseskomitéens afgørelse, og hvorfor man udelukkede Quinta do Lago's projekt, som går ud på projicering og skabelse af ligevægt mellem turisme og miljøbevarelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis**

(1. marts 1996)

Udvælgelsen af vinderen af den europæiske miljø- og turismepris på europæisk plan foregik i to etaper. I den første etape opstillede en ekspertgruppe (rådgivet af Kommissionen) en indstillingsliste på 25 kandidater. Disse kandidater blev præsenteret for den europæiske udvælgelseskomité, bestående af ni højtstående eksperter på turisme- og miljøområdet, udvalgt fra både de offentlige og private sektorer, som derefter traf den endelige afgørelse.

I begge etaper skulle de deltagende turistmål opfylde flest muligt af følgende kriterier:

- de skulle have udarbejdet og iværksat en miljøvenlig udviklingsplan for turisme
- de skulle have truffet foranstaltninger til at sikre, at turisttilstrømningen fordeles jævnt over hele året og i hele regionen
- de skulle have iværksat nyskabende former for forvaltning af naturressourcer
- de skulle have fremmet et effektivt samarbejde mellem alle de berørte lokale myndigheder (både offentlige og private) samt mellem alle de forskellige administrative niveauer
- de skulle have foretaget aktiv beskyttelse af naturområder
- de skulle have forpligtet sig til restaurering af forfaldne bygninger og lokaliteter
- de skulle gennemføre programmer til begrænsning af miljømæssige ulemper og risici, som f.eks. støj, forurening, affald osv.
- de skulle have opstillet arkitektoniske og designmæssige specifikationer for at sikre integrering af bygninger og faciliteter i disses omgivelser

- de skulle have organiseret turisme- og miljømæssige uddannelsesprogrammer for branchens ansatte
- de skulle have gennemført kampanjer med henblik på at skabe bevidsthed om miljøbeskyttelse hos besøgende og lokalbefolkning
- de skulle nøje overholde de enkelte landes og Fællesskabets lovgivning i anliggender vedrørende bæredygtig turisme og miljøet.

Quinta do Lagos kandidatur blev gennemgået på linje med de andre 57 modtagne kandidaturer. På baggrund af ovenstående kriterier og som et resultat af den sammenlignende undersøgelse af kandidaterne kunne udvælgelseskomitéen desværre ikke medtage Quinta do Lago på indstillingslisten og ved den efterfølgende endelige bedømmelse. Udvælgelseskomitéen havde til opgave at træffe det endelige valg på grundlag af aftalte kriterier, og Kommissionen kan ikke kommentere årsagerne til, at et specifikt projekt ikke blev valgt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3476/95**af Joaquim Miranda (GUE/NGL)****til Kommissionen***(18. december 1995)**(96/C 112/64)***Om:** EF-bestemmelser om slagterier

Den portugisiske slagterisammenslutning står fortsat over for mange uløste spørgsmål og øgede problemer efter konfliktfyldte lukninger af slagterier, opførelse (i mange tilfælde endnu ikke afsluttet) af nye, mere omfattende EF-støtte og forsøg på privatisering af offentlige virksomheder, der hører til sammenslutningen. Omstruktureringen af slagterisammenslutningen er hele vejen igennem blevet begrundet med EF-direktiver og -retningslinjer.

Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse følgende: Hvilke EF-bestemmelser findes der vedrørende lukning af gamle slagterier og opførelse af nye?

Hvorledes agter Kommissionen at forholde sig i betragtning af, at ikke alle slagterier er blevet nedlagt (eller nogle fejlagtigt er blevet det på grundlag af de i mellemtiden indhøstede erfaringer), og at der findes EF-retningslinjer, i henhold til hvilke sådanne slagterier skal nedlægges?

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage over for de lande, der endnu ikke har overholdt deres forpligtelse på dette område, og som har modtaget støtte til modernisering af deres eksisterende slagterier?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(29. januar 1996)**

Der findes ingen EF-bestemmelser, der kræver lukning af gamle slagterier.

Sundhedsbetingelserne for produktion og afsætning af fersk kød findes i Rådets direktiv 64/433/EØF⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 91/497/EØF⁽²⁾ og 95/23/EF⁽³⁾.

Med henblik på gennemførelsen af det indre marked blev reglerne for produktion og afsætning af fersk kød udvidet til også at omfatte hjemmemarkederne.

Der er i disse regler taget hensyn til, at nogle virksomheder ikke ville være i stand til at efterkomme alle de nye krav inden den 1. januar 1993. For at hindre pludselig virksomhedslukning accepterede medlemsstaterne princippet om begrænsede og midlertidige undtagelser fra de særlige EF-sundhedsbestemmelser for virksomheder, der var i drift inden den 1. januar 1992, på visse betingelser som fastsat i Rådets direktiv 91/498/EØF⁽²⁾. Undtagelserne var tidsbegrænset til den 31. december 1995, men myndighederne kunne i berettigede tilfælde tillade et slagteri ekstra tid til at efterkomme kravene. I så fald skulle slagteriledelsen godtgøre over for myndigheden, at den havde påbegyndt at bringe anlægget i overensstemmelse med direktivets krav, men af grunde, den ikke var herre over, ikke kunne holde de oprindeligt fastsatte tidsfrister.

For at undgå konkurrenceforvridning inspicerer Kommissionen slagterier i medlemsstaterne. Inspektionsresultaterne fremsendes til medlemsstaterne, så eventuelt nødvendige forholdsregler kan træffes hurtigst muligt.

⁽¹⁾ EFT nr. L 121 af 29. 7. 1964.

⁽²⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991.

⁽³⁾ EFT nr. L 243 af 11. 10. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3477/95

af Joaquim Miranda (GUE/NGL)

til Kommissionen

(18. december 1995)

(96/C 112/65)

Om: Mærkning af landbrugsprodukter

EF-bestemmelserne vedrørende mærkning af EF-landbrugsprodukter af høj kvalitet har af forståelige grunde (de

skal hindre eventuel forveksling af selve varemærket og oprindelsesbetegnelsen) ført til, at det på selve varemærket (der er knyttet til en given producent) er forbudt at angive oprindelsesstedet (det være sig en landsby, by eller amt). Dette har medført, at en lang række portugisiske andelsselskaber har måttet ændre deres varemærker, medens andre i Portugal har omgået de pågældende bestemmelser, som f.eks. den multinationale virksomhed FARM, der fortsat markedsfører olivenolie med betegnelsen »Vila Flor«, som er navnet på den landsby og kommune i Trás-os-Montes, hvor olien bliver emballeret. Dette mærke anvendes, selv om den pågældende virksomhed for lang tid siden holdt op med at anvende olivenolie fra den lokale sammenslutning af olivenolieproducenter i Vila Flor!

Hvorledes kan Kommissionen forklare denne situation?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(29. januar 1996)**

Spørgsmålet drejer sig om et tilfælde, hvor en multinational virksomhed anvender et varemærke, der indeholder den geografiske betegnelse »Vila Flor«, skønt den forlængst er ophørt med at anvende olie fra andelsselskabet »Vila Flor«.

Hvad angår varemærker, der indeholder et geografisk navn, fastsættes der i artikel 3 i direktiv 89/104/EØF⁽¹⁾ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker visse regler. Bl.a. udelukkes følgende varemærker fra registrering, eller de kan erklæres ugyldige, hvis de allerede er blevet registreret:

»Varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens ... geografiske oprindelse«

og

»varemærker, som er egnet til at vildlede offentligheden, f.eks. med hensyn til varens eller tjenesteydelsens ... geografiske oprindelse«.

Endvidere vil man i fremtiden kunne komme i en situation, hvor en producentsammenslutning fra Vila Flor ansøger om registrering af dette geografiske navn som beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) eller beskyttet geografisk betegnelse (BGB), jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler⁽²⁾. I så fald ville der opstå en konflikt med mærket Vila Flor. I dette tilfælde ville artikel 14 i ovennævnte forordning, der har til formål at løse konflikter, når en geografisk betegnelse

og et varemærket er enslydende eller ligner hinanden, finde anvendelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 208 af 24. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3483/95

af Hiltrud Breyer (V)
til Kommissionen
(3. januar 1996)
(96/C 112/66)

Om: Bremens bekendtgørelse om beskyttelse af vilde fugle

1. Hvad vil Kommissionen foretage sig, efter at Bremen har trukket den allerede indsendte fortegnelse over fuglereservater tilbage?
2. Er det nye senats tilbagetrækning retmæssig?
3. Vil Kommissionen indbringe sagen for Domstolen, efter at disse reservater nu ikke bliver oprettet i henhold til ovennævnte bekendtgørelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(29. januar 1996)

Kommissionen har ikke fået forelagt nogen anmodning fra den tyske regering om at trække fortegnelsen over udpegede særlig beskyttede områder i medfør af Rådets direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af vilde fugle tilbage.

Der er derfor ingen anledning til at tage stilling til de drøftelser, der har fundet sted vedrørende de pågældende områder på Bremens territorium.

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3488/95

af Hiltrud Breyer (V)
til Kommissionen
(3. januar 1996)
(96/C 112/67)

Om: Anvendelse af forskningsbevillingerne

I forespørgsel af 3. oktober 1995, P-2765/95⁽¹⁾, blev Kommissionen i punkt 3 og 4 spurgt, hvordan den vil leve op til kravet om transparens i forbindelse med tildelingen af ekstra forskningsbevillinger, og hvordan den kan garantere,

at sådanne bevillinger ikke kommer til at gå til de forskellige task forces. Kommissionen lader det i sit svar stå åbent, i hvilket omfang bevillingerne til de forskellige task forces stammer fra rammeprogrammet for forskning.

1. Hvilke afgørelser fra Rådets og Parlamentets side ligger til grund for denne finansielle udsugning af rammeprogrammet for forskning til fordel for de forskellige task forces?
2. Martin Bangemann har for nylig på et offentligt møde i Stuttgart meddelt, at der anvendes ca. 150 mio. ECU på Task Force Automobil:
 - hvad bygger Martin Bangemann sin udtalelse på?
 - hvornår blev en sådan henstilling vedtaget af Rådet og/eller Parlamentet?

⁽¹⁾ EFT nr. C 66 af 4. 3. 1996, s. 28.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson
(1. februar 1996)

Som det nok vil være det ærede medlem bekendt, består de forskellige »task forces« af ansatte ved Kommissionen. De enkelte task forces som sådanne modtager derfor heller ingen finansiering i medfør af rammeprogrammet. Imidlertid har task forceerne ladet foretage en række omfattende rundspørger for at finde relevante forskningsaktiviteter som led i særprogrammerne og bistå med at sikre, at disse bliver bedre koordineret og fokuseret. Som det klart fremgår af svaret på den tidligere forespørgsel, som det ærede medlem henviser til, finansieres alle sådanne projekter i fuld overensstemmelse med Rådets og Parlamentets afgørelser om det fjerde rammeprogram.

De kommentarer, der ærede medlem citerer, vedrørte det samlede beløb, der er fastlagt i de pågældende afgørelser om det fjerde rammeprogram, hvorunder der opereredes med et samlet beløb på indtil 700 mio. ECU til supplerende finansiering, og heri påpegedes det, at man, såfremt dette beløb blev fordelt mellem projekter inden for de cirka fem forskellige prioriterede områder, de pågældende task forces tog stilling til, ville nå frem til en andel i størrelsesordenen 150 mio. ECU pr. område, herunder også automobilområdet, såfremt afgørelsen vedtoges.

Kommissionens forslag om supplerende finansiering til rammeprogrammet for Fællesskabets forskning er ved at blive udarbejdet og tilstilles Parlamentet og Rådet i løbet af ganske kort tid.

Det må herunder bemærkes, at dette ekstrabeløb kræver en yderligere opjustering af loftet for udgiftsområde 3 i de finansielle overslag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3489/95**af Wolfgang Nußbaumer (NI)****til Kommissionen***(3. januar 1996)**(96/C 112/68)*

Om: Små og mellemstore virksomheders grænseoverskridende aktiviteter — erhvervstilladelser

Kommissionen støtter alle bestræbelser, der har til formål at fremme små og mellemstore virksomheder og give dem mulighed for også at arbejde på tværs af grænser. En række små og mellemstore virksomheder har i den forbindelse påpeget, at de ikke har været i stand til at udføre deres ordrer på tværs af grænserne, fordi de lokale myndigheder ikke har kunnet eller ikke rettidigt har kunnet udstede de nødvendige erhvervstilladelser.

Hvilke muligheder har Kommissionen for at få medlemsstaterne til at gennemføre det indre marked i et hurtigere tempo og sikre, at udstedelsen af erhvervstilladelser ikke forhales unødigt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis**

(4. marts 1996)

Kommissionen er opmærksom på, at et velfungerende indre marked med frie varebevægelser og fri bevægelighed for tjenesteydelser, herunder varer og tjenester fra små og mellemstore virksomheder (SMV), i vidt omfang er grundlaget for voksende levestandard og udvikling i grænseregioner.

Trods gennemførelsen af det indre marked og indførelsen af fri bevægelighed for tjenesteydelser er SMV af og til nødt til at få udstedt erhvervstilladelser i forbindelse med aktiviteter som levering af grænseoverskridende tjenesteydelser. Disse tilladelser udstedes af myndighederne efter forudgående undersøgelser, der bl.a. kan omfatte momsforhold og anerkendelse af en håndværkers eller en lille/mellemstor virksomheds erhvervskompetence.

Kommissionen har kendskab til et mindre antal klager fra SMV, der har haft vanskeligt ved at opnå tilladelser inden for rimelige frister.

I første omgang burde virksomhederne henvende sig til de regionale eller nationale myndigheder og finde en løsning ad den vej. Problemerne opstår nemlig indimellem, fordi de lokale eller regionale myndigheder kun til en vis grad anvender EU-reglerne eller anvender dem forkert, eller fordi de offentlige myndigheder midlertidigt er overbebyrdet.

Først efter at have forsøgt at løse problemerne ad den vej har virksomhederne mulighed for at sende en klage til Kommissionen, der så vil behandle sagen.

Arbejdstilladelse er ikke længere nødvendig for EU-borgere. Hvis en virksomhed i EU beskæftiger borgere fra tredjelande, kræver medlemsstaterne dog som regel en arbejdstilladelse af de ansatte, når de befinder sig på deres territorium. Domstolen har slået fast, at dette krav under visse omstændigheder er i modstrid med den frie bevægelighed for tjenesteydelser⁽¹⁾. Kommissionen er i øjeblikket i færd med at undersøge, hvad der kan gøres, for at dommen bliver overholdt og for at fremme levering af tjenesteydelser. I forbindelse med en sådan undersøgelse opfordres de erhvervsdrivende til at bidrage med praktiske oplysninger om disse problemer.

⁽¹⁾ »Vander Elst«-dommen, Samling 1994, s. I-3803.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3491/95**af Mihail Papayannakis (GUE/NGL)****til Kommissionen***(3. januar 1996)**(96/C 112/69)*

Om: Naxos og den anden fællesskabsstøtteramme

Den græske regering overvejer at anlægge endnu en stor lufthavn på Naxos med bevillinger fra den anden fællesskabsstøtteramme, selv om en udvidelse af den allerede eksisterende lufthavn vil være billigere og teknisk mulig, mere miljøvenlig og fuldt ud i stand til at dække behovet for øerne i området.

Beslutningen om at opføre en ny stor lufthavn i stedet for at forberede de grundlæggende infrastrukturer, hvilket der i allerhøjeste grad er brug for på Naxos, er hverken logisk eller videnskabelig begrundet (udviklingsmæssigt, økonomisk, miljømæssigt).

En områdemæssig og geografisk afbalanceret udvikling af Naxos, hvis vigtigste indtægtskilde er turismen, forudsætter opførelse af et fuldstændigt vejnet, havneprojekter, vandforsyningsprojekter, kloakering og biologisk rensning af landsbyerne, samt projekter til anbringelse, bearbejdning og hygiejnisk nedgravning af affald.

Den dårlige udnyttelse og anvendelse af bevillingerne fra den første fællesskabsstøtteramme bør føre til et nyt tiltag hvad angår arten af de programmer, der vælges, og ikke give anledning til formodninger om ødslen med dyrebare økonomiske midler.

Forslaget om opførelse af en ny lufthavn på Naxos har ført til kraftige protester fra 16 af de 22 sogne på øen og fra mange sociale organisationer.

Kan Kommissionen oplyse, om den har til hensigt i samarbejde med de ansvarlige græske myndigheder at foretage en undersøgelse af, hvad øen har behov for, og først da finansiere projekterne, for således at beskytte projekterne og deres gavn mod nedsættende omtale. Har Kommissionen tillige til hensigt at støtte undersøgelser vedrørende vej- og havneprojekter samt projekter til vandforsyning, kloakering og biologisk rensning af øen, således at disse projekter i overensstemmelse med deres effektivitet kan blive medtaget i 1996-programmerne, når de programmer, der er omfattet af den anden fællesskabsstøtteramme skal tages op til fornyet overvejelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies
(1. februar 1996)**

Kommissionen har ikke kendskab til det projekt, det ærede parlamentsmedlem omtaler, men i tilfælde af, at der stilles forslag om en fremtidig samfinansiering, vil Kommissionen følge det med største opmærksomhed.

Med hensyn til iværksættelsen af fællesskabsstøtterammen (EFSR) 1989-1993, viser de foretagne vurderinger, at størstedelen af midlerne er anvendt på en tilfredsstillende måde.

Kommissionen er enig med det ærede parlamentsmedlem i, at en eventuel samfinansiering af opførelsen af nye lufthavne på de græske øer skal opfylde visse objektive kriterier. I forbindelse hermed bør de øer, til hvilke der ikke findes forbindelse via luftruter, prioriteres frem for dem, som allerede har en lufthavn.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3492/95

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

til Kommissionen

(3. januar 1996)

(96/C 112/70)

Om: Bymiljøet

Kan Kommissionen i lyset af:

1. Revisionsrettens særberetning (nr. 4/94) om manglende konkret ramme og global oversigt over forbedringen af bymiljøet

2. Kommissionens forskellige initiativer (LIFE, RECITE, FEDER), som, selv om de dækker en bred vifte af aktiviteter, hverken har forbindelse eller er koordineret med Kommissionens tjenestegrene

3. behovet for, at byerne foretager et, samlet og ikke sektormæssigt tiltag, fordi de er et komplet og indbyrdes forbundet hele

4. det faktum, at byerne på grund af deres voldsomme udvikling og deres store befolkningskoncentration og de mange aktiviteter er de største forurenere

5. manglende fællesskabslovgivning, som kan opfølge grønbogen om bymiljøet

oplyse, hvorfor dens grønbog om bymiljøet endnu ikke er blevet omdannet til et rammeprogram til forvaltning af bymiljøet, og om den, og i givet fald hvornår, har til hensigt at udarbejde et rammedirektiv om bymiljøet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets beslutning (A3-0224 af 12. september 1991)⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. C 267 af 14. 10. 1991, s. 156.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(15. februar 1996)**

Den overordnede ramme for Fællesskabets miljøpolitik er det femte handlingsprogram på miljøområdet, der løber fra 1993 til 2000⁽¹⁾, hvori foranstaltninger til forbedring af bymiljøet har høj prioritet. Faktisk indgår bydimensionen i de fleste foranstaltninger til gennemførelse af programmet. Derudover kræver gennemførelsen af mange af de rets-forskrifter, der vedtages på fællesskabsplan på områder såsom affald, vand og luftkvalitet, at de lokale myndigheder i byområder involveres. I Kommissionens forslag om midtvejsrevision af programmet⁽²⁾ anføres det, at den har til hensigt at lægge yderligere vægt på den bistand, der er nødvendig for at hjælpe de lokale myndigheder med at gennemføre det. Dette program vil delvis fortsætte det arbejde, der blev sat i gang i 1993 under projektet for bæredygtige byer. Dokumentation om dette projekt sendes direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Kommissionen finder det derfor ikke hensigtsmæssigt at opstille et særrammeprogram eller et rammedirektiv om bymiljøet. I løbet af 1996 vil Kommissionen imidlertid forelægge en meddelelse om byspørgsmål, der blandt andet vil behandle spørgsmålet om fællesskabskoordinering af byforanstaltninger som fremført i særrapporten fra 1994 fra Revisionsretten.

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 23.

⁽²⁾ Dok. KOM(94) 453.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3503/95
af Siegbert Alber og Marlies Mosiek-Urbahn (PPE)
til Kommissionen

(3. januar 1996)

(96/C 112/71)

Om: Forslag til Rådets direktiv om adgang til markedet for ground handling services i Fællesskabets lufthavne og verserende konkurrenceretlige klagesager vedrørende samme spørgsmål

Anvendelsen af EØF-traktatens artikel 84, stk. 2, som retsgrundlag for forslaget⁽¹⁾ til Rådets direktiv om adgang til markedet for ground handling services i Fællesskabets lufthavne sikrer Europa-Parlamentets medvirken og muliggør harmonisering af konkurrenceinteresser på den ene side og transportinteresser på den anden side. Dette indebærer, at organiseringen af markedet for ground handling services udgør en fast bestanddel af en fælles politik.

Direktivforslaget indeholder muligheder for undtagelser for lufthavne, der kan dokumentere kapacitets- og pladsproblemer. Men direktivets nuværende ordlyd tyder på, at Kommissionen også efter direktivets vedtagelse og gennemførelse i medlemsstaterne kan træffe andre afgørelser på grundlag af konkurrenceretten, også selv om direktivforslagets undtagelsesmuligheder anvendes korrekt. Dette rejser problemer med hensyn til, hvordan Kommissionen tager hensyn til den lovgivning, der er fastlagt på demokratisk vis inden for samarbejdsproceduren efter EØF-traktatens artikel 189c.

1. Direktivet skal under hensyntagen til en optimal kapacitetsudnyttelse skabe balance mellem konkurrence- og transportinteresser. Hvilken rolle spiller konkurrenceretten for Kommissionen i denne forbindelse?
2. Hvorledes agter Kommissionen at sikre, at der ikke gennem enkelte afgørelser på grundlag af konkurrenceretten skabes et »fait accompli«, som ikke er i overensstemmelse med direktivet?
3. Hvorledes sker der samordning mellem direktivets og konkurrenceretten anvendelse, især i overgangsperioden, indtil direktivet er omsat i national ret?

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 590.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(15. februar 1996)

Direktivudkastet om adgang til markedet for ground handling services i fællesskabslufthavne bidrager til virkeliggørelse af det tilsigtede mål, nemlig fjernelse af restriktioner i den frie udveksling af tjenesteydelser, i det omfang hvor en sådan ordning bl.a. er med til at sikre brugeren flere

valgmuligheder og reducere luftfartsselskabernes driftsomkostninger samt kvaliteten af den service, der tilbydes brugerne.

Direktivets bestemmelser er ikke til hinder for anvendelsen af EF-traktatens regler, herunder navnlig Fællesskabets konkurrenceregler. Dette følger af den omstændighed, at et rådsdirektiv er en afledet retsakt, hvis retsvirkninger under ingen omstændigheder må være i strid med traktatens regler.

Det påhviler Kommissionen at overvåge overholdelsen af konkurrencereglerne, som bidrager til at sikre et velfungerende enhedsmarked. Kommissionen agter at videreføre den konkurrencepolitik, som den har fulgt indtil dato, om end den naturligvis vil tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i de enkelte sager, som den får forelagt. Kommissionen vil samtidig sikre overholdelse af alle proceduremæssige garantier, der bl.a. foreskriver høring af parterne, indhentning af kommentarer fra alle interesserede parter samt indhentning af en udtalelse fra medlemsstaternes rådgivende udvalg. Endelig aflægger Kommissionen jævnlige beretninger for Parlamentet vedrørende konkurrencereglernes anvendelse, herunder navnlig ved offentliggørelsen af Kommissionens årlige beretning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3523/95

af Werner Langen (PPE)

til Kommissionen

(3. januar 1996)

(96/C 112/72)

Om: Sving med støtte til sukker

I sit svar på forespørgsel E-2438/94⁽¹⁾ oplyste den ansvarlige kommissær, Franz Fischler, i forbindelse med sving med sukker i Den Europæiske Union, at de italienske myndigheder havde givet Kommissionen meddelelse om illegal import til Italien af 3 228 tons C-sukker.

Det var imidlertid ikke blevet bekræftet, at dette sukker var blevet anvendt i vinsektoren.

Fischler oplyste videre, at de italienske myndigheder var blevet opfordret til at meddele resultaterne af de undersøgelser, der var iværksat, navnlig af mulige sammenhænge med vinproduktionen. Da der nu er gået ti måneder siden da, bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Foreligger resultaterne af de italienske myndigheders undersøgelser som bebudet i svaret af 8. februar 1995, og hvornår har Kommissionen i benægtende fald rykket for disse resultater?
2. Hvordan er resultaterne med hensyn til den mulige anvendelse af sukkeret i vinproduktionen?
3. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen nu truffet for at forebygge sving i forbindelse med forsendelsesproceduren?

4. Hvor stort et beløb anslår Kommissionen i dag den samlede skade til?

(¹) EFT nr. C 139 af 6. 5. 1995, s. 4.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Anita Gradin**

(16. februar 1996)

Som opfølgning til det svar, Kommissionen gav på Deres skriftlige forespørgsel E-2438/94, kan der på nuværende tidspunkt tilføjes følgende:

1. & 2. De undersøgelser, de italienske myndigheder har foretaget, har gjort det muligt at fastslå, at det omtalte sukker delvist blev anvendt til vinproduktion. Kommissionen har anmodet Italien om præcise oplysninger i denne sag og vil holde Dem underrettet om sagens videre forløb.
3. I overensstemmelse med intentionerne i Kommissionens meddelelse om svig i forbindelse med forsendelsesproceduren, forudsete løsninger og fremtidsperspektiver (¹) tager Kommissionen i øjeblikket nye forholdsregler til bekæmpelse af svig, hvilket bl.a. indbefatter datamatisering af forsendelsesproceduren og ændringer i den nuværende lovgivning. Arbejdsprogrammet for 1996 om bedrageribekæmpelse (²) beskæftiger sig med de områder, der i indeværende år har førsteprioritet.
4. På indeværende tidspunkt anslår Kommissionen det samlede tab på grund af manglende afgiftsbetaling til ca. 1,5 mio. ECU.

(¹) Dok. KOM(95) 108.

(²) Dok. KOM(96) 17.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3524/95

**af Werner Langen (PPE)
til Kommissionen**

(3. januar 1996)

(96/C 112/73)

Om: Eksportrestitutioner for eksporten af bordvin fra EU til Østeuropa

I svaret på forespørgsel E-2593/94 (¹) oplyste kommissær Franz Fischler, at Kommissionen i nær fremtid ville undersøge situationen på markedet og situationen med hensyn til samhandelen med vin med de østeuropæiske lande under hensyntagen til de syntes påkrævet på baggrund af resultaterne af denne undersøgelse — ville den udstede yderligere forskrifter.

Baggrunden for dette løfte var, at de tyske vinproducenter med rette var bekymrede over, at et kombineret misbrug af eksportrestitutioner og reimportkontingenter kunne påføre de europæiske vinavlere et betydeligt tab.

1. Hvilket resultat har den pågældende undersøgelse af situationen på markedet og situationen med hensyn til samhandelen med vin med de østeuropæiske lande ført til?
2. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen allerede truffet?
3. Hvilke forskrifter skal der udstedes?
4. Hvordan har eksporten af bordvin til de østeuropæiske lande udviklet sig?
5. Hvordan har til gengæld udviklingen i importen af vine fra Østeuropa til Den Europæiske Union været?

(¹) EFT nr. C 152 af 19. 6. 1995.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(26. januar 1996)

1. Det ærede medlem kan på baggrund af den liste over data, der bliver sendt direkte til ham og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat, at eksporten til de vigtigste østeuropæiske lande er blevet påvirket af ordningen med eksportrestitutioner til disse lande.

Efter den række foranstaltninger, der blev truffet i 1993 (nedsættelse af restitutionerne og afskaffelse af støtten for visse tredjelande) og i 1994 (supplerende bevis for aftapning i det tredjeland, der er bestemmelsesland), og som allerede blev beskrevet i svaret på skriftlig forespørgsel E-2593/94, har det kunnet registreres, at de eksporterede mængder vin faldt stærkt i 1994 og 1995 (ufuldstændige data).

2. & 3. På grundlag af en gennemgang af markedssituationen i EF's vinsektor og af den særlige situation som følge af GATT-aftalerne, hvor det navnlig blev fastsat, at de samlede eksportrestitutioner skal nedsættes frem til år 2000 sammen med den mængde vin, for hvilken restitutionerne kan ydes, har Kommissionen truffet følgende beslutninger (forordning (EF) nr. 2805/95) (¹):

— foruden landene i det tidligere Jugoslavien fjernes Ungarn, Bulgarien og Rumænien fra listen over de lande, for hvilke der kan ydes restitutioner. For disse producentlande, der er nettoeksportører af vin, fastsættes der toldkontingenter til nedsat told

- eksportrestitutionerne forhøjes med henblik på at opretholde den traditionelle samhandel
- restitutionen fastsættes pr. hl eksporteret vin og ikke længere pr. procent alkohol og pr. hl.

4. & 5. På grundlag af udviklingen i samhandelen med østlandene i den senere tid har Kommissionen også besluttet at afskaffe det supplerende bevis for obligatorisk aftapning af bordvin, der eksporteres uaf tappet til visse østlande. Dette bevis er ikke længere absolut nødvendigt, da de østlande, for hvilke der stadig ydes restitutioner, enten ikke er producenter eller praktisk taget ikke eksporterer. Dette gør det muligt hurtigt at opdage enhver unormal situation. Desuden gælder der ingen toldpræference af betydning for disse lande.

Hvad angår eksporten fra de pågældende lande til EF, faldt den en smule i 1994, men den ligger generelt inden for tendenserne i den traditionelle eksport til EF.

(¹) EFT nr. L 291 af 6. 12. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3535/95

af Richard Howitt (PSE)

til Kommissionen

(3. januar 1996)

(96/C 112/74)

Om: Prisuddeling som led i HELIOS-programmet

Kan Kommissionen forelægge en opgørelse over udgifterne i forbindelse med prisuddelingsceremonien som led i HELIOS-programmet, herunder udgifter til udvælgelseskomitéernes besøg, PR om begivenheden, udgifter til selve ceremonien og rejseudgifter i forbindelse med deltagelse i denne begivenhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(20. februar 1996)

Med henblik på at gennemføre de aktiviteter, der er fastsat i HELIOS II-programmet, har Kommissionen efter en udbudsprocedure undertegnet en kontrakt med »Lucas stichting voor revalidatie«. Aktiviteterne vedrørende organisation af HELIOS-udvælgelsesprøven omfattes bl.a. af denne kontrakt. I denne sammenhæng har kontrahenten undertegnet en underordnet kontrakt med »Edinburgh's Telford College«, hvis ansvar det vil være at organisere udvælgelsesprøverne i 1995 og 1996, samt at udarbejde og offentliggøre flere vejledninger i god praksis inden udgangen af 1996.

Underleverandørens detaljerede regnskaber omfattende alle udgifter vedrørende udvælgelsesprøverne for HELIOS i 1995 vil først være disponible i marts 1996.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3542/95

af Roberto Mezzaroma (UPE)

til Kommissionen

(3. januar 1996)

(96/C 112/75)

Om: Ansættelse af handicappede i EU-institutionerne

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange handicappede af begge køn og med forskellige handicap der er beskæftiget i EU-institutionerne og Europarådet?

Hvad er forholdet mellem produktion og arbejdstimer?

Hvilke fordele ved integrationen har dels de handicappede dels det omgivende miljø haft?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen

(21. februar 1996)

Som Kommissionen allerede har gjort opmærksom på i sit svar på skriftlig forespørgsel E-1847/95 (¹) af Plooi-van Gorsel, råder den ikke over oplysninger over handicappede, der er ansat i Kommissionen eller de andre EU-institutioner. Hvad angår handicappede ansat i Europarådet henvises det ærede medlem direkte til denne internationale organisation, der er uafhængig af Den Europæiske Union.

Hvad det sidste spørgsmål angår, henviser Kommissionen til sine svar på skriftlig forespørgsel E-1847/95 af Plooi-van Gorsel og på skriftlig forespørgsel E-898/95 (²) af Richard Stewart Howitt. Den minder om, at en tværtjenstlig gruppe har fået til opgave i samarbejde med handicaporganisationerne at udarbejde en kodeks for beskæftigelse af handicappede.

Et udkast til en kodeks undersøges i øjeblikket af flere af Kommissionens tjenestegrene. Når denne gennemgang er afsluttet vil dokumentet blive forelagt den tværtjenstlige gruppe til vurdering og opfølgning.

(¹) EFT nr. C 91 af 27. 3. 1996, s. 2.

(²) EFT nr. C 196 af 31. 7. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3551/95**af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)****til Kommissionen***(5. januar 1996)**(96/C 112/76)*

Om: Forfordeling af landmænd i Huesca med hensyn til støtte fra Den Europæiske Union

En erhvesundersøgelse af landbrugssektoren i distrikterne Ribagorza, Litera og Bajo Cinca i Aragón viser, at landmændene i dette område bliver klart forfordelt i forhold til landmænd i de tilgrænsende distrikter i den katalanske provins Lérida ved tildeling af hektarstøtte fra EU. Følgende oplysninger fremgår af undersøgelsen:

Hektarstøtten på kunstigt vandede arealer beløber sig til 37 910 pta. i Ribagorza på Huesca-siden, medens den i Ribagorza på Lérida-siden ligger på 56 403 pta. Litera og Bajo Cinca får støttebeløb på 43 000 pta. pr. hektar, men i de katalanske Litera-distrikter såsom Noguera og Segria beløbet på op til 52 000 pta.

For så vidt angår jorder med simplificeret vanding ligger forskellene mellem 7 000 og 10 000 pta., og beløbene er altid højest i det katalanske område.

I planen for udtagelse af kunstvandede jorder ligger Ribagorza på Huesca-siden mere end 40 % under Lérida-siden. En landmand fra Huesca-provinsen får en støtte på 48 000 pta., medens EU-støtten på den anden side af provinsgrænsen ligger på 71 000 pta.

Der er betydelige forskelle i produktstøtten i Ribagorza-området, 9 000 pta. for korn og op til 22 000 pta. for majs, medens forskellene mellem Litera og Bajo Cinca på den ene side og Noguera og Segria på den anden ligger mellem 4 000 og 8 000 pta. for korn og op til 16 000 pta. for olieplanter.

Den tid, der går, indtil støtten udbetales, er meget kortere i den autonome region Cataluña, hvilket kan have stor betydning som følge af den særlige situation i denne sektor og behovet for hurtigst muligt at få rådighed over pengene.

1. Hvem giver de oplysninger, som hektarstøtten fastsættes efter i de forskellige distrikter? Er det de autonome regioner, medlemsstaten eller Kommissionen?
2. Hvis det kan konstateres, at der er sket forskelsbehandling med hensyn til beløbet for den støtte, der er modtaget af nogle distrikter i forhold til andre, har Kommissionen da kompetence til at ændre de pågældende beløb for de distrikter, der har fået for lidt?

3. Sker overførslen af støtten fra Kommissionen på samme tidspunkt til alle de autonome regioner?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(29. januar 1996)

1. & 2. I henhold til forordning (EØF) nr. 1765/92⁽¹⁾ modtager producenter af visse markafgrøder en godtgørelse for faldet i interventionsprisen for korn. Godtgørelsen udbetales på grundlag af hektarudbyttet, der opgøres for de tidligere år i regionaliseringsplanen af medlemsstaterne i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Udarbejdelsen af regionaliseringsplanen, der danner grundlag for udbetalingen af godtgørelserne til producenterne, henhører derfor alene under medlemsstatens kompetence.

3. I henhold til samme forordning skal de nationale myndigheder principielt udbetale godtgørelserne for markafgrøderne, med undtagelse af olieafgrøder, mellem den 16. oktober og den 31. december. For olieafgrøder ydes der et forskud inden den 30. september, og restbeløbet udbetales inden 60 dage efter datoen for offentliggørelsen af de definitive godtgørelser.

Hvad angår 1995-høsten fik Spanien med forordning (EF) nr. 1904/95⁽²⁾ tilladelse til undtagelsesvist at udbetale et forskud på 50 % af alle godtgørelser for at mindske virkningen af den langvarige tørke for producenternes indkomster.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 182 af 2. 8. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3555/95**af Daniel Féret (NI)****til Kommissionen***(18. december 1995)**(96/C 112/77)*

Om: Medlemsstaternes manglende gennemførelse af EF's forsikringsdirektiver

Som led i virkeliggørelsen af det indre marked har Rådet efter forslag fra Kommissionen vedtaget en række direktiver på forsikringsområdet (92/49/EØF⁽¹⁾ og 92/96/EØF⁽²⁾).

Er Kommissionens, for så vidt angår bilforsikring, klar over, at medlemsstaterne ikke håndhæver de bindende bestemmelser i direktiverne og, hvad der er værre, at forsikrings-selskaberne indbyrdes har indgået en ulovlig aftale og vedtaget en række rent nationale bestemmelser, som gør det umuligt for bilister at tegne en bilforsikring hos forsikrings-selskaber, som ikke har hjemsted i det land, hvor køretøjet er indregistreret?

Er borgerne på baggrund af et sådant tilbageskridt i forhold til fællesskabsretten efter Kommissionens opfattelse i stand til at se de fremskridt, so Maastricht-traktaten angiveligt skulle medføre både i forbindelse med virkeliggørelsen af det indre marked og etableringen af et europæisk statsborger-skab som andet end en række ofre, som må bringes, mens fordelene forekommer fjerne og illusoriske?

Hvilke konkrete foranstaltninger har Kommissionen til hensigt at træffe for hurtigst muligt at få medlemsstaterne og forsikringsselskaberne til at overholde bestemmelserne i ovennævnte direktiver?

Kommissionen bedes endelig oplyse, hvornår de europæiske borgere konkret vil få mulighed for frit at tegne bilforsikringer i hvilken som helst medlemsstat efter hans eget valg?

(¹) EFT nr. L 228 af 11. 8. 1992, s. 1.

(²) EFT nr. L 360 af 9. 12. 1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti

(29. januar 1996)

Kommissionen er ikke bekendt med, at forsikringsselskaberne skulle have indgået ulovlige aftaler, der har til formål eller følge, at europæiske borgere afskæres fra at tegne bilforsikringer i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser.

Rådets direktiv 92/49/EØF og 92/96/EØF, der dannede slutstenen på virkeliggørelsen af det indre marked for forsikring, har været i anvendelse siden 1. juli 1994. Ved disse direktiver indføres der en ordning, hvorefter der føres kontrol med adgangen til at udøve forsikringsvirksomhed, således at alle forsikringsselskaber inden for Fællesskabet kan udøve sådan virksomhed i samtlige medlemsstater i henhold til reglerne om fri etableringsret og reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser på grundlag af en EF-dækkende koncession og i henhold til princippet om hjemlandstilsyn. Denne retlige ordning medfører, at det ikke længere er nødvendigt med flere koncessioner og med forskellige kontrolordninger for forsikringsselskaber i Fællesskabet, således at udøvelsen af forsikringsvirksomhed dermed lettes i Fællesskabet.

Direktiverne ophæver de forbud, som de fleste medlemsstater havde indført før 1. juli 1994, og hvorefter indenlandske statsborgere ikke direkte måtte tegne forsikringer, der

dækkede private risici i forsikringsselskaber, der var etableret i udlandet. Den retlige ordning, der er indført ved direktiverne, har endvidere til formål at sikre forsikringstagerne såvel juridiske som finansielle garantier for alle forsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for Fællesskabet.

Efter den 1. juli 1994 kan alle europæiske borgere tegne bilforsikringer som led i reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser hos samtlige forsikringsselskaber inden for Fællesskabet, som ønsker at udøve virksomhed som led i fri udveksling af tjenesteydelser, og som har overholdt de bestemmelser, der er fastsat med henblik herpå i EF-direktiverne, herunder navnlig direktiv 90/618/EØF(¹) og 92/49/EØF.

Pr. 10. december 1995 havde samtlige medlemsstater på nær Grækenland givet Kommissionen meddelelse om de nationale foranstaltninger, der var blevet vedtaget til gennemførelse af disse direktiver i national lovgivning. Der er blevet indledt en overtrædelsesprocedure over for Grækenland og Spanien, fordi de ikke har overholdt de gennemførelsesfrister, der var fastsat i de ovennævnte direktiver.

Kommissionen er for øjeblikket ved at analysere de gennemførelsesforanstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget, for at vurdere om de er i overensstemmelse med EF-direktiverne. Dersom disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med EF-lovgivningen, vil Kommissionen træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder iværksætte den i EF-traktatens artikel 169 foreskrevne procedure for at tvinge medlemsstaterne til at overholde Fællesskabets retsorden.

(¹) EFT nr. L 330 af 29. 11. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3563/95

af Irene Crepaz (PSE)

til Kommissionen

(5. januar 1996)

(96/C 112/78)

Om: Liberalisering af energimarkedet — forbrugerbeskyttelse

1. I hvilket omfang garanteres det, at de faldende elpriser, som må forventes at blive resultatet af den øgede konkurrence, også kommer forbrugerne til gode?

2. De almindelige husholdninger vil også i fremtiden være henvist til at købe deres el af regionale eller nationale elforsyningsmonopoler. I hvilket omfang garanteres det, at de ikke via elprisen kommer til at betale for deres elektricitetsværks forføjede indkøbs- eller produktionspolitik?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis
(9. februar 1996)**

1. En af grundene til, at Kommissionen insisterer på, at distributionsselskaber skal være omfattet af definitionen af »adgangsberettigede kunder« i debatten om det indre marked for elektricitet, er, at distributionsselskaberne indirekte kan videregive konkurrencefordelene til deres faste kunder samt de små og mellemstore virksomheder i deres områder.

Desuden åbner Kommissionens ændrede forslag til direktivet om fælles regler for det indre marked for elektricitet⁽¹⁾ fra december 1993 mulighed for, at medlemsstaterne kan regulere tariffene for leverandører til faste kunder. Dette betyder, at medlemsstaterne kan sikre sig, at de prismæssige fordele også virkelig videregives til kunderne. Formandskabets kompromistekst, som er blevet intensivt drøftet i anden halvdel af 1995, indeholder også denne forholdsregel.

2. Som et første skridt i den gradvise proces for indførelse af konkurrence på grundlag af Kommissionens forslag vil to kunde grupper kunne deltage i det frie marked, nemlig distributionsselskaberne og storforbrugere med et årsforbrug på over 100 GWh (gigawatt-timer). På et senere trin i den gradvise liberalisering vil denne adgangsberettigelsesgrænse kunne sænkes, så den kommer til at omfatte en endnu større gruppe forbrugere. Som omtalt har medlemsstaterne ret til at regulere tariffene for forbrugere i et givet område med det formål at sikre, at de pågældende forbrugere behandles ens. Dersom en medlemsstat måtte ønske at gøre dette, kan den herigennem beskytte de faste kunder mod overpriser fra distributionsselskabernes side.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 643.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3564/95

**af Irene Crepaz (PSE)
til Kommissionen
(5. januar 1996)
(96/C 112/79)**

Om: Tiltrædelsesforhandlinger EU/Malta

1. På den internationale kvindekonference i Beijing vægrede den maltesiske regering sig ved at anerkende vold mod kvinder som en krænkelse af menneskerettighederne. Deler Kommissionen den opfattelse, at dette forhold må tages op af Den Europæiske Union forud for tiltrædelsesforhandlingerne med Malta?

2. Hvordan vil Kommissionen i forbindelse med tiltrædelsesforhandlingerne med Malta komme ind på problemet med den manglende skilsmisselovgivning i landet?

3. Betragter Kommissionen den maltesiske regerings kvindefjendtlige indstilling som en hindring for en eventuel positiv afslutning på tiltrædelsesforhandlingerne?

4. Agter Kommissionen i givet fald at tilskynde Malta til at ændre tankegang med hensyn til disse kvindepolitiske spørgsmål?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek
(8. februar 1996)**

I Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet af 22. november 1995 »Den Europæiske Union og de udenrigspolitiske aspekter af menneskerettighederne — fra Rom- til Maastricht-traktaten og i tiden fremover«⁽¹⁾ understregede den, at fremme af kvindernes rettigheder prioriteres særligt højt i Fællesskabets indsats. Under hensyntagen til konklusionerne af den fjerde verdenskonference om kvinderne (Beijing, september 1995) vil Fællesskabet, der spillede en yderst konstruktiv rolle ved forberedelsen og afviklingen af denne konference, lægge vægt på at holde de der vedtagne principper i hævd og at fremme kvindernes deltagelse i det politiske, økonomiske og samfundsmæssige liv på lige fod med mændene.

Kommissionen vil naturligvis benytte sig af enhver lejlighed i forbindelse med den strukturerede dialog med Malta til at gøre den maltesiske regering opmærksom på, at den bør tage hensyn til disse principper.

Kommissionen mener ikke, at den manglende ret til skilsmisse på Malta er et problem, der bør behandles i forbindelse med dette lands optagelsesforhandlinger. Det er op til det maltesiske folk at tage beslutning herom, ligesom andre befolkninger har gjort, herunder Fællesskabets.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 567 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3572/95

**af Carole Tongue (PSE)
til Kommissionen
(5. januar 1996)
(96/C 112/80)**

Om: Problemer for britiske dansere og modeller i Grækenland

Har Kommissionen kendskab til den seneste tids mange episoder, hvor britiske modeller, der arbejdede i Grækenland, er blevet udsat for menneskerettighedskrænkelser og sexchikane?

Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at undersøge disse menneskerettighedskrænkelser mod borgere fra én medlemsstat, der arbejder i en anden medlemsstat?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(28. februar 1996)

Kommissionen lægger meget stor vægt på, at menneskerettighederne respekteres i Fællesskabet og i hele verden. Traktaterne giver imidlertid ikke Kommissionen almindelig kompetence til at sikre, at de grundlæggende rettigheder respekteres. Kommissionen har kun kompetence i forbindelse med anvendelsen af fællesskabsretten, som er baseret på respekt for de grundlæggende rettigheder.

Menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder respekteres stort set i medlemsstaterne og sikres internt ved sagsanlæg og eksternt ved hjælp af de mekanismer, der er indført ved Europarådets konvention om respekt af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

Kommissionen har endvidere allerede flere gange givet udtryk for, at den er bekymret over sexchikane, som er et alvorligt problem for mange mennesker, som arbejder i Fællesskabet.

Kommissionen vedtog derfor den 27. november 1991 en henstilling om beskyttelse af kvinders og mænds værdighed på arbejdspladsen⁽¹⁾, som er vedlagt en kodeks for bekæmpelse af sexchikane. Kommissionen vedtager i øvrigt i nærmeste fremtid (april 1996) en rapport om medlemsstaternes og arbejdsmarkedsparternes gennemførelse af henstillingen.

Endelig har Kommissionen opført beskyttelse af kvinders og mænds værdighed på arbejdspladsen⁽²⁾ blandt de vigtigste mål for det fjerde EU-handlingsprogram for lige muligheder mellem mænd og kvinder (1996-2000).

⁽¹⁾ EFT nr. L 49 af 24. 2. 1992.

⁽²⁾ Dok. KOM(95) 381 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3576/95

af Giacomo Santini (UPE)

til Kommissionen

(19. december 1995)

(96/C 112/81)

Om: Fedtindholdet i smørproduktionen i EF

Ved tildelingen af mælkekvoterne tog man udgangspunkt i produktionen i 1981, og i gennemførelsesforordningen

(EØF) nr. 1546/88⁽¹⁾ tildeles hver producent et fedtindhold svarende til fedtindholdet i produktionsåret 1985. Denne omstændighed har indebåret, at de garanterede mælkekvoter svarede til de producerede mængder i 1981, mens fedtkvoterne var lig fedtindholdet i 1985, idet man fuldstændig så bort fra, at fedtindholdet var steget betydeligt fra 1981 til 1985 i nogle lande. Indtil vedtagelsen af forordning (EØF) nr. 1546/88 var korrektionskoefficienten for mælk til beregning af den korregerede produktion fastsat således, at den producerede mængde forhøjedes med 0,26 % for hver stigning i fedtindholdet på 0,1 g, mens korrektionskoefficienten i denne forordning blev nedsat til 0,18 %. Korrektionskoefficienten burde i virkeligheden have været 0,28 %. Disse uoverensstemmelser blev klart belyst i Dømsstolens særberetning 4/93, punkt 4.30 ff., og har faktisk givet nogle lande mulighed for at regne med større referencemængder, mens mælkeproducenterne i de i zooteknisk henseende mindre udviklede lande har fået tildelt en referencemængde for fedtindholdet, der i mange tilfælde var mindre end det minimum, der var fastsat for markedsføringen af mælk, ud over at de også har måttet betale strafgebyrer for at kunne producere en mælk med et fedtindhold, der lå i nærheden af EF-gennemsnittet.

Hvorledes vil Kommissionen rette op på denne situation, der har været til fordel for producenterne af mælk med et højt fedtindhold, hvilke også er de producenter, der i høj grad har bidraget til at øge smøroverskuddet, idet de er blevet hjulpet på vej af beregningskoefficienter, der var til gavn for dem?

Hvorledes vil Kommissionen sikre, at producenter, der endnu ikke er nået op på minimumskvalitetskravene til mælk, kan opfylde disse krav uden at blive hårdt straffet i forbindelse med den samlede produktion på grund af en for lav referencemængde for fedtindholdet, som ikke tager højde for det lave niveau i den zootekniske udvikling inden for mælkeproduktion i disse lande?

⁽¹⁾ EFT nr. L 139 af 4. 6. 1988, s. 12.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(11. januar 1996)

Mælkekvoteordningen indebærer, at hver producent tildeles en »fedtreference« i forbindelse med den individuelle referencemængde. Overskrides referencefedtindholdet, forhøjes den leverede mælkemængde med 1,8 % pr. yderligere gram fedt pr. kg mælk. Tillægsafgiftsordningen har en kvantitativ indvirkning på mælkeproduktionen og samtidig en kvalitativ indvirkning på den producerede mælks fedtindhold.

Erfaringen viser, at den korrektion, der for tiden foretages for fedtindholdet, er tilstrækkelig til at afholde producenterne fra at levere en for fed mælk. Tillægsafgiften for forhøjelse af fedtindholdet i mælk andrager 152 % af mælkefedtets værdi, medens afgiften for forhøjelsen af mælkeproduktionen andrager 115 % af indikativprisen for mælk. For produktionsåret 1994/95 medførte korrektionen

for fedtindholdet, at den samlede garantimængde blev overskredet i Belgien, Danmark, Luxembourg, Nederlandene og Det Forenede Kongerige. Uden en sådan korrektion ville den samlede garantimængde kun have været overskredet i Grækenland og Irland. For samtlige medlemsstater androg denne korrektion 2,5 mio. tons.

I den nuværende markedssituation med meget ringe smør-lagre, høje priser og mangel på eksportprodukter ville en endnu kraftigere korrektion for fedtindholdet snarere medføre en forstyrrelse end en sanering af EF-markedet.

Med hensyn til de forhold, som det ærede medlem omtaler, skal det understreges, at for Italiens vedkommende blev referencefedtindholdet tildelt producenterne på grundlag af året 1991/92, medens året 1985/86 blev anvendt som grundlag for de øvrige medlemsstater. Dette er til Italiens fordel, da fedtindholdet i mælk er steget i det sidste årti. Desuden blev kvoteordningen indtil 1992 anvendt samlet i Italien uden direkte følger for de enkelte producenter, hvilket ikke var tilfældet i de øvrige medlemsstater. Endelig skal det erindres, at Italien modtog en supplerende kvote på 900 000 tons.

Kommissionen mener derfor, at den allerede har bidraget til at løse de reelle eller potentielle problemer, som det ærede medlem omtaler. Hvis den særlige situation for visse producenter skal tages i betragtning, tilkommer det medlemsstaten at tilvejebringe de nødvendige referencemængder over den nationale reserve, der blev tildelt en mængde på 235 000 tons ved EF-forhøjelsen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3584/95

af María Aramburu del Río (GUE/NGL)

til Kommissionen

(4. januar 1996)

(96/C 112/82)

Om: Behandlingen af anmodningen om støtte til virksomheden Santana Motor i Linares (Jaén, Spanien)

Efter at betalingsstandsningen i december 1994 var ophørt, og montageanlægget var blevet lukket, hvilket blev godkendt i kreditoraftalen, har virksomheden Santana Motor i Linares (Jaén, Spanien) i løbet af indeværende år bevæget sig hen imod normale forhold og har begrænset sine tab med næsten halvdelen. For nylig behandlede det andalusiske lokalstyres udviklingsfond (Instituto de Fomento de Andalucía — IFA) en gennemførlighedsplan for perioden 1996-1999, hvis målsætning bl.a. består i at opretholde et fast personale på 2 000 ansatte og at oprette arbejdspladser hos

underleverandører. Hensigten er desuden at begrænse afhængigheden af Suzuki og at forbedre produktiviteten og kvaliteten for at opnå en større konkurrenceevne. Samtidig nærer Andalusiens lokalstyre tillid til, at nye finansielle og industrielle samarbejdspartnere inden 1999 vil kunne garantere virksomhedens overlevelse, hvor IFA skal være den største partner. Europa-Parlamentet vedtog i december 1999 en beslutning, hvori den anmodede Kommissionen om at yde den størst mulige støtte til virksomheden, hvis lukning ville have haft alvorlige konsekvenser i Linares og i regionen Andalusien, som har den største ledighedsprocent i EU.

1. Hvordan vurderer Kommissionen virksomhedens plan, som er gennemført af arbejdstagerorganisationerne og arbejdstagerne, om på ny at gøre Santana Motor rentabel?
2. Hvornår forventer Kommissionen at have færdigbehandlet spørgsmålet om offentlig støtte til virksomheden?
3. Kan Kommissionen oplyse om sin holdning i spørgsmålet om en løsning af denne sag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(19. januar 1996)

Den plan for Santana Motors rentabilitet, som de spanske myndigheder har sendt Kommissionen, stammer fra marts 1995 og omfatter perioden 1995-1997. Der er tale om en kortfristet plan, som ikke indebærer, at selskabet tilføres ny kapital. Selskabets kapital er stadig den samme, som da det gik i betalingsstandsning.

Som svar på den skrivelse, hvorved Kommissionen har udtrykt betænkelighed ved planen, har de spanske myndigheder fremsendt yderligere oplysninger, som Kommissionen er ved at undersøge i henhold til rammebestemmelserne for statsstøtte til motorkøretøjsindustrien og reglerne for støtte til redning og omstrukturering af virksomheder. Kommissionen vil træffe en endelig beslutning i sagen snarest muligt.

Kommissionen er klar over, at den region, hvor selskabet er beliggende, er præget af sociale og økonomiske vanskeligheder. Kommissionen er derfor indstillet på at samarbejde med de spanske myndigheder om opstilling af en redningsplan, der opfylder betingelserne for offentlig støtte, således som Europa-Parlamentet anmodede den om i sin beslutning af marts 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3588/95
af Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (V)

til Kommissionen

(4. januar 1996)

(96/C 112/83)

Om: Anvendelsen af enzymer fremstillet af genetisk modificerede organismer i forbindelse med fremstillingen af økologiske levnedsmidler

I afsnit B om produkter fremstillet ved hjælp af mikroorganismer og enzymer i bilag VI til forordning (EØF) nr. 2092/91⁽¹⁾ om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler hedder det bl.a.:

- »i) Præparater fremstillet ved hjælp af mikroorganismer og enzymer, som normalt anvendes som forarbejdningshjælpemidler, med undtagelse af genetisk modificerede mikroorganismer, jf. artikel 2, stk. 2, i direktiv 90/220/EØF⁽²⁾.«

Kommissionen bedes oplyse, om det indebærer, at enzymer og andre stoffer, som fremstilles ved hjælp af genetisk modificerede organismer, for øjeblikket kan anvendes ved fremstilling af levnedsmidler, der betegnes som økologiske i EU, uden at der skal træffes særlig beslutning i forskriftsudvalget, eller om det indebærer, at de ikke er tilladt for øjeblikket, og at der først skal træffes en særlig beslutning om at sætte bestemte enzymer fremstillet ved hjælp af genetisk modificerede organismer på positivlisten?

Hvis svaret er, at de for øjeblikket kan anvendes:

1. Bedes Kommissionen oplyse, om den har kendskab til, om der for øjeblikket anvendes sådanne præparater i forbindelse med fremstilling af økologiske levnedsmidler?
2. Bedes Kommissionen oplyse, om der er nogen bestemmelser, som gør det muligt for medlemsstaternes kompetente myndigheder eller Kommissionen at blive orienteret, hvis sådanne produkter fremstillet ved hjælp af genetisk modificerede organismer anvendes i fremstillingen af levnedsmidler, som markedsføres som økologiske levnedsmidler i EU?

⁽¹⁾ EFT nr. L 198 af 22. 7. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(24. januar 1996)

De af det ærede medlem nævnte bestemmelser fortolkes af Kommissionen således, at de muliggør anvendelse som

teknologisk hjælpestof i den økologiske produktion af ethvert enzym, der normalt anvendes ved forarbejdning af levnedsmidler, uanset produktionsmåden. Dette princip gælder også for de øvrige ingredienser eller teknologiske hjælpestoffer af anden oprindelse end landbrugsoprindelse, der er tilladt i afsnit A og B i bilag VI, og for ingredienser af landbrugsoprindelse, der kan anvendes i den »konventionelle« del, der er tilladt i et sammensat levnedsmiddel. Kun for egentlige mikroorganismer er der indført en skelnen, idet genetisk modificerede mikroorganismer, jf. artikel 2, stk. 2, i direktiv 90/220/EØF, ikke må anvendes som ingredienser eller teknologiske hjælpestoffer.

Det er Kommissionens opfattelse, at antallet af stoffer, der er fremstillet ved hjælp af genetisk modificerede organismer, og som indgår i levnedsmidler, der markedsføres som økologiske, er yderst begrænset.

Kommissionen er for øjeblikket ved at gennemføre en samlet undersøgelse af spørgsmålet om anvendelse af genetisk modificerede organismer og produkter afledt heraf i den økologiske produktion med henblik på udarbejdelsen af en rapport, som Rådet havde anmodet om inden udgangen af 1996. Der vil i forbindelse med denne undersøgelse blive taget hensyn til den holdning til spørgsmålet, der kommer til udtryk fra medlemsstaterne og fra de pågældende ikke-statslige organisationer, navnlig producentorganisationerne. På grundlag af denne undersøgelse kan der om nødvendigt træffes passende foranstaltninger med henblik på ajourføring af de for øjeblikket gældende bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3593/95

af Jean-Pierre Bazin (UPE)

til Kommissionen

(10. januar 1996)

(96/C 112/84)

Om: Støtte til skibsværfter i den tidligere Tyske Demokratiske Republik — overholdelse af kravet om nedskæring af kapaciteten

I Rådets direktiv 92/68/EØF⁽¹⁾ er fastsat en nedskæring på 40 % af kapaciteten, som i 1990 var beregnet til 545 000 kbt, skønt den årlige produktion på skibsværfterne i den tidligere Tyske Demokratiske Republik aldrig er nået op på denne tonnage.

Kommissionen har erklæret, at dette tal fremgik af den detaljerede undersøgelse, der er gennemført af en uafhængig konsulent, og at det i henhold til den med direktivet givne undtagelse vil være relevant at foretage sammenligninger,

når kapacitetsnedsækeringerne er blevet gennemført, dvs. inden den 31. december 1995.

Da disse tekniske undersøgelser er af grundlæggende betydning, bedes Kommissionen fremlægge den undersøgelse, der er udført af den uafhængige konsulent, med henblik på at bestemme skibsbygningkapaciteten i 1990 samt de tekniske elementer i den kontrol, Kommissionen har udført, for at sikre sig, at hvert skibsværft har overholdt de i direktivet fastsatte kapacitetsnedsækeringer.

(¹) EFT nr. L 219 af 4. 8. 1992, s. 54.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(1. februar 1996)

Kommissionen beklager, at det ikke er muligt at udlevere en kopi af rapporten til vurdering af produktionskapaciteten i skibsværfterne i det tidligere DDR. Den uafhængige konsultants rapport omfattede ikke kun spørgsmålet om kapacitet, men ligeledes kommercielle aspekter ved fortsættelsen af værfternes aktiviteter. Disse informationer har stadig kommerciel betydning, og Kommissionen må derfor betragte dem som fortrolige.

Det ærede medlem finder yderligere oplysninger om beregningen af skibsværfternes kapacitet i 1990 i det forklarende memorandum til Kommissionens forslag til ændring af det syvende direktiv om støtte til skibsbygningsindustrien af 21. december 1990 (¹). I henhold til almindelig praksis var beregningen af kapaciteten hovedsagelig baseret på de eksisterende fysiske faciliteter, antallet af ansatte og arbejdsproduktiviteten.

Hvad angår tilsyn med gennemførelsen af en reduktion af kapaciteten, henviser Kommissionen det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel E-2790/92 af Freddy Blak (²) og E-1934/94 af Niels Sinddal (³). Herudover sender Kommissionen direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat kopier af konsulentens rapport i resumé.

Tilsyn med gennemførelsen af kapacitetsbegrænsningerne, efter at disse er trådt i kraft, sikres ved hjælp af produktionskontrolrapporter, som skal forelægges Kommissionen hver sjette måned for hvert enkelt skibsværft. Rapporten for hvert enkelt skibsværft omfatter produktionen i de forløbne 18 måneder og indeholder en prognose for de følgende 18 måneder.

(¹) Dok. SEK(92) 991.

(²) EFT nr. C 195 af 19. 7. 1993.

(³) EFT nr. C 24 af 30. 1. 1995.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3596/95
af Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (V)**

til Kommissionen

(12. januar 1996)

(96/C 112/85)

Om: Kommissionens administrative organ for biologisk landbrug

Passer det, at Kommissionen som et led i nyansættelserne har skåret det administrative organ, der beskæftigede sig med biologisk landbrug, ned til det halve henholdsvis tildelt den anden halvdel af dette organ opgaver i forbindelse med plantebeskyttelse?

Hvordan begrundes Kommissionen en sådan afgørelse på baggrund af den overordentlig tunge arbejdsbyrde i forbindelse med omsætning og supplerende af forordningen om biologisk landbrug og kontrollen i forbindelse med import fra tredjelande? Hvordan forener Kommissionen denne personaleafgørelse med kommissær Franz Fischlers offentlige udtalelser om betydningen af en sammenkobling af landbruget og miljøet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(30. januar 1996)

Kommissionen har ikke skåret det personale, der beskæftiger sig med EF-bestemmelserne vedrørende biologisk landbrug, ned. Den bekræfter, at den tillægger denne produktionsform stor betydning inden for den fælles landbrugs politik. Efter at den ansvarlige tjenestemand er blevet forflyttet til en anden tjenestegren, er proceduren med henblik på så hurtigt som muligt at ansætte en anden blevet sat i gang.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3600/95
af Gerardo Fernández-Albor (PPE)**

til Kommissionen

(12. januar 1996)

(96/C 112/86)

Om: Fremme af sommerturisme på vintersportsstederne

Den sæsonbestemthed, der præger turismen på vintersportsstederne, gør, at når først sneperioden, som er på højst seks måneder, er slut, står personalet ved disse feriesteder uden arbejde og må gribe til meget forskellige og usikre midler for at overleve.

Der er derfor iværksat en omfattende kampagne, der har til formål at gøre sommerturisten opmærksom på, at disse vintersportssteder kan bruges til sommerturisme, med de

særlige attraktioner, som disse bjergegne kan have i sommerperioden.

Mener Kommissionen ikke, at den bør støtte bevidstgørelseskampagner omkring sommerturisternes brug af vintersportsstederne om sommeren, sådan at de tusinder af arbejdstagere, der er uden beskæftigelse, når sneen er væk, kan bevare deres job, og således at økonomien på feriestederne i bjergene kan opretholde en del af deres aktivitet for at udligne tilstrømningen til disse turistområder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis**

(1. marts 1996)

For Fællesskabets vedkommende var et af formålene med handlingsplanen for turismen i perioden 1993-1995 (Rådets afgørelse 92/421/EØF⁽¹⁾) at sprede ferieperioderne, hvilket skulle gennemføres ved en udveksling af oplysninger i de offentlige og private turismesektorer, samt ved at støtte koordinerede aktioner til en bedre udnyttelse af turismeinfrastrukturen uden for højsæsonen. Hidtil har fællesskabsbehandlingsplanen mest været fokuseret på udveksling af oplysninger, og resultaterne heraf er i øjeblikket til evaluering.

Kommissionen deler det ærede medlems bekymring for beskæftigelsen i turistområderne med tanke på, at bekæmpelse af arbejdsløsheden i henhold til hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse⁽²⁾ er et højt prioriteret område for Fællesskabet. Ansvar for kampagner som dem, der nævnes af det ærede medlem, påhviler imidlertid de nationale, regionale og lokale myndigheder samt turismeindustrien selv.

⁽¹⁾ EFT nr. L 231 af 13. 8. 1992.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 700.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3603/95

af Raymond Chesa (UPE)

til Kommissionen

(12. januar 1996)

(96/C 112/87)

Om: Alvorlige forvriddninger af automobildistributionen i Den Europæiske Unions lande

Europa-Kommissionen har netop fornyet tilladelsen til undtagelser vedrørende automobiler. Den bekræfter hermed sin støtte til en selektiv og eksklusiv distribution. Man er imidlertid vidne til alvorlige forstyrrelser på grund af betydelige devalueringer og en stærkt divergerende og usammenhængende afgiftspolitik mellem medlemsstaterne. Disse prisforskelle giver anledning til forskelsbehandling

både i forhold til leverandører og kunder og fremmer i høj grad de omsiggribende momsbedragerier. Kontrol og bekæmpelse af sådan diskriminatorisk praksis, som hæmmer den fri konkurrence, henhører under Kommissionen.

Hvilke midler agter Kommissionen derfor at tage i brug for at opretholde en sund og tilstrækkelig konkurrence i automobilektoren?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(2. februar 1996)

Kommissionen er opmærksom på, at valutakursudsving og prisfastsættelsespolitikker, der varierer betydeligt fra en medlemsstat til en anden, potentielt har indvirkning på automobilektoren.

Med hensyn til konkurrencepolitikken som interventionsmiddel skal det erindres, at der for den europæiske automobilindustri allerede gælder vigtige undtagelser fra konkurrencereglerne.

I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1475/95 om automobildistribution⁽¹⁾ er det tilladt at opretholde meget væsentlige konkurrencerestriktioner. Koncessionshaverne kan således nyde godt af en territorial beskyttelse, og konstruktørerne kan forbyde deres koncessionshavere at levere biler til ikke godkendte videreforhandlere. I henhold til den ny forordning kan koncessionshaverne imidlertid frit sælge køretøjer til endelige forbrugere inden for Fællesskabet — direkte eller via bemyndigede mellemmand — og til andre koncessionshavere, inden for samme salgsnet. Disse bestemmelser åbner mulighed for parallelimport, som bidrager til økonomisk integration og liberalisering af de nationale markeder. Parallelimport er et vigtigt instrument til harmonisering af det europæiske indre marked. Denne harmonisering medfører fordele både for EU-producenterne, hvis naturlige marked udvides, og for de forbrugere, som ønsker at købe biler i et andet EU-land efter eget valg. Kommissionen vil fortsat sørge for, at disse regler overholdes i alle medlemsstaterne.

Salg af nye motorkøretøjer i én medlemsstat med henblik på eksport til en anden medlemsstat finder altid sted uden afgifter. Købsprisen er derfor uafhængig af oprindelsesmedlemsstatens afgiftspolitik. Til gengæld pålægges det ny køretøj i bestemmelsesmedlemsstaten dennes moms, registreringsafgifter og eventuelt andre afgifter. Enhver prisfordrejning som følge af forskelle i afgifter på køretøjer, der er importeret parallelt eller købt i en og samme medlemsstat, er således udelukket. Endvidere gør denne afgiftsordning i bestemmelsesmedlemsstaten, som normalt er den endelige købers bopælsland, det muligt at undgå afgiftssvig. I øvrigt er Kommissionen ikke bekendt med, at denne form for svig skulle finde sted.

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 29. 6. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3608/95**af Jean-Yves Le Gallou (NI)****til Kommissionen***(12. januar 1996)**(96/C 112/88)*

Om: Fællesskabstilskud til foreninger, NGO og andre organer

Kan Kommissionen fremlægge en fuldstændig fortegnelse over de foreninger og andre organer, der har modtaget fællesskabstilskud fra bevillingerne på konto A-3091 (kvindeforum), og oplyse den nøjagtige størrelse af disse tilskud i det sidste afsluttede regnskabsår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Pádraig Flynn***(29. februar 1996)*

Af beskrivelsen af budgetpost A-3091, kvindeforum, fremgår det, at »denne bevilling skal dække driften af Kvindeforum. Ligesom Ungdomsforum er dette Kvindeforum eller denne -lobby blevet et nødvendigt hjælpemiddel til støtte for fællesskabsaktionerne til fordel for kvinder«. I 1995 blev der bevilget 450 000 ECU til kvindeforummet. Formålet med denne budgetpost er således ikke at bevilge tilskud til foreninger, men derimod at sikre driften af en bestemt forening, der i udstrakt grad repræsenterer de europæiske kvinder.

Kvindeforummet er den største koordinator inden for NGO'er på nationalt og europæisk plan, og forummet har således i dag over 2 600 medlemmer. Kvindeforummet repræsenterer kvinde-NGO'ernes interesser i de europæiske institutioner og informerer om udviklingen i EU på ligestillingsområdet, idet det overordnede mål er at sikre ligestilling og ligebehandling for de europæiske kvinder. I 1995 koncentrerede kvindeforummet især sin indsats om udarbejdelsen af Fællesskabets fjerde handlingsprogram om lige muligheder for kvinder og mænd, om FN's Verdenskvindekonference i Beijing og om regeringskonferencen i 1996.

nerelle informations- og kommunikationsforanstaltninger), og oplyse den nøjagtige størrelse af disse tilskud i det sidste afsluttede regnskabsår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Aguirre Oreja***(28. februar 1996)*

En edb-udskrift med de ønskede oplysninger fremsendes direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3614/95**af Jean-Yves Le Gallou (NI)****til Kommissionen***(12. januar 1996)**(96/C 112/90)*

Om: Fællesskabstilskud til foreninger, NGO og andre organer

Kan Kommissionen fremlægge en fuldstændig fortegnelse over de foreninger og andre organer, der har modtaget fællesskabstilskud fra bevillingerne på konto B3-4113 (aktioner til fordel for flygtninge), og oplyse den nøjagtige størrelse af disse tilskud i det sidste afsluttede regnskabsår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Anita Gradin***(27. februar 1996)*

Der er ingen foreninger og andre organer, der har modtaget fællesskabstilskud fra bevillingerne på konto B3-4113 i det sidste afsluttede regnskabsår.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3613/95**af Jean-Yves Le Gallou (NI)****til Kommissionen***(12. januar 1996)**(96/C 112/89)*

Om: Fællesskabstilskud til foreninger, NGO og andre organer

Kan Kommissionen fremlægge en fuldstændig fortegnelse over de foreninger og andre organer, der har modtaget fællesskabstilskud fra bevillingerne på artikel B3-300 (ge-

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3615/95**af Jean-Yves Le Gallou (NI)****til Kommissionen***(12. januar 1996)**(96/C 112/91)*

Om: Fællesskabstilskud til foreninger, NGO og andre organer

Kan Kommissionen fremlægge en fuldstændig fortegnelse over de foreninger og andre organer, der har modtaget fællesskabstilskud fra bevillingerne på konto B3-4110 (fri

bevægelighed for arbejdstagere og foranstaltninger til fordel for vandrede arbejdstagere og til bekæmpelse af racisme og fremmedhad), og oplyse den nøjagtige størrelse af disse tilskud i det sidste afsluttede regnskabsår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(18. marts 1996)

Da svaret er meget omfattende, fremsendes det direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3617/95
af Amedeo Amadeo (NI)
til Kommissionen
(12. januar 1996)
(96/C 112/92)

Om: Fonden for Kulturelt Samarbejde mellem AVS og EØF

Kan Kommissionen oplyse, hvor meget der er betalt i husleje af Den Europæiske Fond for Kulturelt Samarbejde mellem AVS og EØF?

Kan den desuden oplyse, hvor mange tjenestemænd i Kommissionen der er udlånt til denne fond?

Hvor store er endelig de udbetalte finansielle ydelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(19. februar 1996)

På det tidspunkt, hvor fonden opsigde lejekontrakten, fordi den standsede sine aktiviteter, dvs. i 1994, og forlod de lokaler, den havde gjort brug af i Bruxelles, var den månedlige husleje på 178 611 bfr, som fastsat i lejekontrakten, der var indgået sidst i 1990.

Der har ikke været udlånt tjenestemænd til fonden. Dens fire ansatte blev afskediget, da arbejdet ophørte. Der var tale om en sekretær, to administrative ledere på mellemniveau, og en generalsekretær, som i tidsrummet fra fondens oprettelse i 1986 til juli 1993 havde arbejdet ulønnet.

I perioden 1987-1991 modtog fonden ca. 3 mio. ECU via sytte EUF. I medfør af bestemmelserne i artikel 141 og i Fjerde Lomé-konventions bilag XXII modtog fonden i 1992 og 1993 et samlet beløb på 2,25 mio. ECU i tre tilskud under syvende EUF. Hertil kommer et tilskud på 738 606 ECU,

som man som led i standsningen af fondens aktiviteter tildelte i juni 1994 til afvikling af dens gæld.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3636/95
af Brendan Donnelly (PPE)
til Kommissionen
(12. januar 1996)
(96/C 112/93)

Om: De græske socialsikringsmyndigheders manglende overholdelse af forordning (EØF) nr. 1408/71

Vil Kommissionen i forlængelse af skriftlig forespørgsel E-2411/95⁽¹⁾ oplyse, hvornår den agter at anlægge sag mod de græske myndigheder for deres manglende overholdelse af forordning (EØF) nr. 1408/71⁽²⁾? De græske socialsikringsmyndigheder har fra 1992 undladt at udbetale ydelser til Zafiropoulos i henhold til denne forordning (Kommissionens reference 013266).

⁽¹⁾ EFT nr. C 326 af 6. 12. 1995, s. 45.

⁽²⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(1. marts 1996)

Kommissionen kan herved meddele det ærede parlamentsmedlem, at den har til hensigt at anlægge sag ved Domstolen mod Grækenland med påstand om manglende overholdelse af fællesskabslovgivningen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3638/95
af Terence Wynn (PSE)
til Kommissionen
(12. januar 1996)
(96/C 112/94)

Om: Sort marked for tobak (cigaretter) inden for EU's grænser

Forsyningerne til det sorte marked for cigaretter i Tyskland og Italien stammer fra De Forenede Stater.

Den første destination for de fleste af disse cigaretter er Belgien. Ikke overraskende steg den amerikanske eksport af cigaretter til Belgien fra 51 mia. stk. i 1993 til 72 mia. stk. i 1994.

1. Kan Kommissionen gøre rede for disse cigaretters bestemmelsessted, når de forlader Belgien?
2. Vil det være muligt for Kommissionen at udøve øget kontrol med importen af »transit«-cigaretter til EU fra De Forenede Stater via Belgien?
3. Har Kommissionen nogen form for samarbejdsaftale — eller agter den at indgå en sådan aftale — med tobaksindustrien med henblik på at kontrollere strømmen af sådanne »transit«-cigaretter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Anita Gradin

(26. februar 1996)

Kommissionen er bekendt med de betydelige videreforsendelser af amerikanske cigaretter, importeret til Fællesskabet, især cigaretter fra USA, der importeres i Belgien. Størstedelen af disse cigaretter udføres ifølge deklarationerne til tredjelande, såsom det tidligere Sovjetunionen, Balkanlandene, Schweiz og lande i Middelhavsområdet og Afrika.

Den formelle toldkontrol af sådanne transitvarer henhører under medlemsstaternes nationale myndigheder. Som det imidlertid fremgår af arbejdsprogrammet for bekæmpelse af svig i 1996⁽¹⁾ ønsker Kommissionen, på linje med sin meddelelse fra 1995⁽²⁾, at prioritere styrkelsen af toldkontrollen med transitvarer meget højt.

Kommissionen ville sætte stor pris på inden for rammerne af dens kontrolprogram og arbejdet i arbejdsgruppen for cigaretter at få et nært samarbejde i gang med cigaretindustrien. Kommissionen er i øjeblikket i kontakt med nogle af de store fabrikanten med henblik herpå.

⁽¹⁾ Dok. KOM(96) 17 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(95) 108 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3642/95

af Marco Pannella (ARE)

til Kommissionen

(12. januar 1996)

(96/C 112/95)

Om: Vurdering og eventuel revision af narkotikapolitikken

Under henvisning til, at det seneste fællesmøde (Parlament, Råd og Kommission) vedrørende narkotika i Bruxelles den 7. og 8. december 1995 blev indkaldt efter anmodning fra

Parlamentet (betænkning af Stewart-Clark (A4-0136/95⁽¹⁾) og Burtone (A4-0171/95⁽²⁾)).

Under henvisning til, at denne anmodning fra Parlamentet gik ud på en konference for at fremme overvejelser og analyse af resultaterne af den nuværende politik ifølge FN's konventioner af 1961, 1971 og 1988 vedrørende emnet med henblik på en eventuel revision af disse konventioner; på den afholdte konference blev disse emner imidlertid ikke behandlet direkte.

Agter Kommissionen da at udnytte resultaterne af den afholdte konference til forberedelse af en mere omfattende konference og således behandle vurdering og eventuel revision af den førte narkotikapolitik i overensstemmelse med Parlamentets ønske?

Agter Kommissionen at foreslå indkaldelsen af en sådan konference, inden der fremlægges forslag om en ny handlingsplan på narkotikaområdet?

⁽¹⁾ EFT nr. C 166 af 3. 7. 1995, s. 116.

⁽²⁾ EFT nr. C 269 af 16. 10. 1995, s. 65.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Anita Gradin

(20. februar 1996)

Fællesmødet om narkotikapolitikken i Europa, der fandt sted i Bruxelles den 7. og 8. december 1995 på fælles initiativ af Kommissionen, det spanske formandskab og Parlamentet, havde som primære formål at finde frem til de fælles elementer i medlemsstaternes narkotikapolitik og -lovgivning. Fællesmødet gav anledning til en sammenligning af lovgivningen og dens gennemførelse i praksis samt til overvejelser om behovet for harmonisering.

Kommissionen har til hensigt at fortsætte overvejelserne om den juridiske gennemførelse af lovgivningen for derigennem bedre at kunne fastslå graden af overensstemmelse mellem medlemsstaterne. Kommissionen agter at afholde et opfølgningsseminar om emnet sammen med Parlamentet og det italienske formandskab?

Disse aktiviteter vil ikke omfatte en evaluering eller en eventuel revision af FN's konventioner om narkotika.

Som en opfølgning af fællesmødet om narkotikapolitik agter Kommissionen ligeledes at organisere en informationsudveksling med Fællesskabets vigtigste samarbejdslande, baseret på resultaterne fra konferencen.

Et eksemplar af konklusionerne fra fællesmødet om narkotikapolitik i Europa vil blive sendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3649/95**af Roberta Angelilli (NI)****til Kommissionen***(12. januar 1996)**(96/C 112/96)**Om:* Inspektion i Lazio-regionen

I forbindelse med en inspektion den 9. til 13. januar 1995, som nogle tjenestemænd fra GD XX (finanskontrollen) foretog i Lazio-regionen, bedes Kommissionen oplyse, om det er muligt, således som Lazio-regionen hævder, at kontrollen blev afsluttet, uden at der blev udfærdiget en protokol eller et andet dokument herom.

I modsat fald, dvs. såfremt man er forpligtet til at udarbejde en protokol, hvilke frister er der for forelæggelsen af resultaterne af kontrollen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Anita Gradin***(15. februar 1996)*

Kommissionen henviser til det svar, De modtog på Deres skriftlige forespørgsel E-2387/95⁽¹⁾, hvoraf det fremgår, at Kommissionen på baggrund af resultatet af inspektioner, som den De nævner i deres forespørgsel, i overensstemmelse med artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88, ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93⁽²⁾, udarbejder en fortrolig rapport, hvoraf Revisionsretten modtager et eksemplar. Resultatet af inspektionen forelægges ligeledes myndighederne i den berørte medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT nr. C 311 af 22. 11. 1995.

⁽²⁾ EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3652/95**af Ilona Graenitz (PSE)****til Kommissionen***(12. januar 1996)**(96/C 112/97)**Om:* Privat insolvens

De europæiske private husholdningers gæld er et stigende problem. Visse lande har derfor også indført retsbestemmelser vedrørende privat gæld og oprettet gældsrådgivningskontorer.

1. I hvilke medlemsstater er der mulighed for privat insolvens?
2. Hvilke lovgivningsinitiativer findes der på dette område på fællesskabsplan?

3. Foreligger der undersøgelser og programmer for på forhånd at sikre forbrugerne imod for høj gæld — f.eks. i form af særlig information og regulering af adgangen til forbrugslån samt fremme af gældsrådgivningskontorer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino***(12. februar 1996)*

Kommissionen er opmærksom, hvor alvorligt problemet med overdreven gældsætning er i Fællesskabet. Problemet bliver analyseret i Kommissionens beretning om gennemførelse af direktiv 87/102/EØF⁽¹⁾ (om forbrugerkredit). Denne beretning er i øjeblikket til behandling i Parlamentets Udvalg om Retlige Anliggender.

For øjeblikket har otte medlemsstater allerede særlige regler vedrørende overdreven gældsætning (Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Østrig, Portugal, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige). I Belgien, Luxembourg og Nederlandene er lovforslag på vej til at blive behandlet i de respektive parlamenter.

På fællesskabsplan har Kommissionen fremsat løsningsforslag i den pågældende beretning om forbrugerkredit. Det foreslås blandt andet, at man undersøger anvendelsen af bestemmelser om overdreven gældsætning i medlemsstaterne og behovet for et fællesskabsinitiativ, navnlig under hensyntagen til principperne om subsidiaritet, forbrugerbeskyttelse og fri bevægelighed for personer. Kommissionen vil også undersøge, om der er andre muligheder end lovgivning, hvormed man kan løse problemerne omkring overdreven gældsætning.

Som angivet i beretningen har Kommissionen ydet støtte til projekter, der ser på overdreven gældsætning i forskellige medlemsstater, som led i de generelle informations- og uddannelsesprogrammer om forbrugerpolitik, og mere specifikt som et aspekt af forbrugerkredit. Projekterne omfatter kreditrådgivning, støtte til professionelle netværk og kontakter, og udvikling af edb-programmer til låneberegning og kreditrådgivning, som allerede anvendes (eller er ved at blive indført) i flere medlemsstater.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 117.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3659/95**af Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR)****til Kommissionen***(12. januar 1996)**(96/C 112/98)**Om:* Overførsel af affald der er bestemt til nyttiggørelse

Ifølge artikel 5 i direktiv 91/156/EØF⁽¹⁾ om ændring af rammedirektiv 75/442/EØF⁽²⁾ skal Fællesskabet som hel-

hed og de enkelte medlemsstater hver for sig være i stand til selv at bortskaffe deres affald. Dette princip gentages imidlertid ikke, hvor der er tale om affald til nyttiggørelse.

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Er det korrekt, at RDF (Refuse Derived Fuel) er et affaldsstof, der er bestemt til nyttiggørelse, men ikke omfattes af nogen af listerne i forordning (EØF) nr. 259/93⁽¹⁾, og derfor i henhold til artikel 10 omfattes af den ordning, der gælder for overførsel af affald til nyttiggørelse?
2. Kan en medlemsstat på grundlag af national lovgivning anvende princippet om »selvbortskaffelse« til at hæmme overførsel af affald til nyttiggørelse?
3. Hvis dette ikke er tilfældet, strider det nederlandske tiårsprogram for affald 1995-2005, der medfører konkurrenceforvridende praksis i forbindelse med bearbejdning af affald, da ikke mod EU-forskrifterne, helt konkret mod direktiv 75/442/EØF, som ændret ved direktiv 91/156/EØF, samt mod forordning 259/93/EØF?
4. Råder Kommissionen over oplysninger om nyttiggørelse af RDF?

⁽¹⁾ EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991, s. 32.

⁽²⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 39.

⁽³⁾ EFT nr. L 30 af 6. 2. 1993, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(13. februar 1996)

1. Svaret på spørgsmålet om, hvorvidt »refuse derived fuel« (RDF) er en form for affald til nyttiggørelse, afhænger først og fremmest af den definition på begrebet »affald«, der er fastlagt i artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF, som ændret ved direktiv 91/156/EØF, hvori det hedder, at der ved affald forstås

»ethvert stof eller enhver genstand, (. . .), som indehaveren skiller sig af med, agter at skille sig af med eller er forpligtet til at skille sig af med«.

En afgørende fortolkning af, om den pågældende definition gælder i det foreliggende tilfælde, kan kun afgives af en domstol, og i sidste instans af De Europæiske Fællesskabers egen Domstol.

Såfremt det vedtages, at der her er tale om en form for affald, og dette i den i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 fastsatte betydning forsendes med henblik på nyttiggørelse i en anden medlemsstat, gælder artikel 10 i betragtning af, at RDF ikke optræder i hverken bilag II, III eller IV til denne forordning.

2. Kommissionen nærer den opfattelse, at princippet om bortskaffelse af eget affald kun gælder for forsendelser af affald, som er bestemt til endelig bortskaffelse, og derfor ikke kan benyttes af en medlemsstat til at gøre indsigelse mod overførsel af affald, som er bestemt til nyttiggørelse.

3. Kommissionen har modtaget forskellige klager om den nederlandske affaldsplan og er i den forbindelse nu i gang med at undersøge, om man med planen (herunder navnlig de nederlandske myndigheders anvendelse af princippet om bortskaffelse af eget affald) har overtrådt fællesskabslovgivningen, herunder navnlig direktiv 75/442/EØF, som ændret ved direktiv 91/156/EØF, og forordning (EØF) nr. 259/93.

4. Kommissionen ligger ikke inde med oplysninger om metoder til nyttiggørelse af »RDF«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3660/95

af Bartho Pronk (PPE) og Leen van der Waal (EDN)

til Kommissionen

(12. januar 1996)

(96/C 112/99)

Om: Krænkelser af det kristne mindretals rettigheder i Tyrkiet

Der foreligger friske beretninger om de problemer, de forskellige kristne mindretal har i Tyrkiet. Heri indgår tvungen lukning af seminarier og teologiske uddannelser inden for den armensk-ortodokse, den syrisk-ortodokse og den græsk-ortodokse kirke i Tyrkiet (siden 1971 den armensk-ortodokse kirkes »Holy Cross«-seminarium og den græsk-ortodokse kirkes teologiske skole »Halki«). Myndighederne modarbejder desuden bygning af kirker og konfiskerer endog kirkelig ejendom uden kompensation. Yderligere er der til tider tale om en hetz mod armenske og syriske kristne i forbindelse med påstået støtte til PKK.

1. Kan Kommissionen bekræfte disse oplysninger?

2. Hvilke skridt påtænker Kommissionen at tage mod denne krænkelse af de kristne mindretals ret til religionsfrihed i forbindelse med den for nylig indgåede toldaftale med Tyrkiet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**

(16. februar 1996)

Kommissionen kan ikke på nuværende stadi bekræfte de oplysninger, som de ærede parlamentsmedlemmer fremfører.

Kommissionen har bedt sin repræsentation i Ankara og de tyrkiske myndigheder — dvs. via Tyrkiets permanente delegation i Bruxelles — om oplysninger vedrørende de forhold, der beskrives af de ærede parlamentsmedlemmer.

Så snart denne information indløber, agter Kommissionen at undersøge, hvilke foranstaltninger der kan overvejes.

4. Hvilken kontrolværdi for titerne (titrationsværdi) frembragte de undersøgelser, hvor der ikke kunne påvises inficering af ovennævnte organer, for henholdsvis

- a) hjerne
- b) rygmarg
- c) ileum?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1/96

af Irene Soltwedel-Schäfer (V)

til Kommissionen

(9. januar 1996)

(96/C 112/100)

Om: Gyldigheden af forsøg med levende dyr, som be- eller afkræfter smittefare fra BSE-inficeret væv

Ifølge Kommissionens svar på spørgsmål til spørgetiden nr. 114, H-837/95 har der ikke kunnet påvises BSE-smitte fra følgende organer: Perifere nervestrenge, muskler, lever, nyre, blod/serum, blære, knoglemarv og lunge.

1. Det er påvist, at leveren er smittebærer hos får, geder, mus og minke, som har spongiform encephalopati. Hvor mange uafhængige undersøgelser med hvor mange vævsprøver og med hvilke dyrearter, der har ført til disse videnskabelige resultater, har Kommissionen kendskab til? Er der undersøgelse, der har vist, at der ikke kunne påvises specifikt BSE-inficeret væv hos kvæg, sammenlignelige med de undersøgelser, der har vist, at der kunne påvises inficeret væv i forbindelse med smitsom encephalomyelitis? Er der forskelle, og i givet fald hvilke?
2. Det er påvist, at milten er smittebærer hos får, geder, mus, minke og mennesker, som har spongiform encephalopati. Er de undersøgelser, der har vist, at der ikke kunne påvises smitte fra milten hos kvæg, identiske med eller forskellige fra de videnskabelige undersøgelser, der har vist, at milten er inficeret hos får, geder, mus, minke og mennesker (antal forsøg, antal vævsprøver, titrationsværdien af kontrolundersøgelserne af hjerne, rygmarg og ileum osv.)?
3. I en undersøgelse fra 1994 af oral overførsel af BSE-smitte blev fire måneder gamle kalve fodret med BSE-inficeret hjerne, og hos ti og 14 måneder gamle forsøgsdyr blev der påvist BSE-agens i ileum (nederste afsnit af tyndtarmen). Hvilke videnskabelige metoder lå til grund for disse resultater, hvilke titere blev der konstateret, og hvordan kan disse undersøgelsesmetoder sammenlignes med de undersøgelser, hvor der ikke kunne påvises inficering af væv hos kvæg (se ovenstående)?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(1. marts 1996)

I forlængelse af sit svar af 2. februar 1996⁽¹⁾ fremsender Kommissionen nu de ønskede oplysninger direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

⁽¹⁾ EFT nr. C 91 af 27. 3. 1996, s. 68.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2/96

af Gary Titley (PSE)

til Kommissionen

(9. januar 1996)

(96/C 112/101)

Om: Opholdstilladelsesbestemmelser i Italien

Handler den italienske regering i modstrid med EU's bestemmelser, når den forlanger, at britiske statsborgere, der er bosiddende i Italien, skal ansøge om en opholdstilladelse, eksempelvis Carta di Soggiorno?

Vil Kommissionen tage spørgsmålet op med de italienske myndigheder med henblik på at bringe denne praksis til ophør?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(9. februar 1996)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på Alex Smiths skriftlige forespørgsel E-531/95⁽¹⁾, hvoraf det fremgår, at i henhold til den nuværende fællesskabsret skal en statsborger fra en medlemsstat, der ønsker at opholde sig i en anden medlemsstat mere end tre måneder, søge om opholdstilladelse.

De italienske myndigheders praksis forekommer ikke at være i modstrid med fællesskabsretten.

(¹) EFT nr. C 277 af 23. 10. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3/96

af Christian Rovsing (PPE)

til Kommissionen

(9. januar 1996)

(96/C 112/102)

Om: Forvaltningen af mål nr. 2-støtte til Nordjyllands Amt

Nordjyllands Amt modtager i lighed med dele af Storstrøms Amt økonomisk støtte fra EU's Regionaludviklingsfond — den såkaldte mål nr. 2-støtte, der ydes til områder i industriel tilbagegang. Imidlertid har en dansk virksomhed i amtet, der tidligere har modtaget tilsagn om støtte fra den regionale mål nr. 2-forvaltning til udvidelse af sine aktiviteter i området, for nylig fået afslag herpå efter indgriben fra Erhvervsfremme Styrelsen under det danske Erhvervsministerium. Afslaget blev givet med den begrundelse, at virksomhedens økonomiske forhold var »for gode«, og at mål nr. 2-støtten skulle være forbeholdt virksomheder, som ikke selv var i stand til at finansiere iværksættelsen af beskæftigelsesfremmende projekter. Den pågældende virksomhed overvejer nu i stedet at udvide sine aktiviteter i det østlige Tyskland, hvor mulighederne for at modtage regionaludviklingsstøtte skønnes at være større. Finder Kommissionen, at Erhvervsfremme Styrelsens — og dermed den danske regerings — forvaltning af mål nr. 2-støtten i det konkrete tilfælde er i overensstemmelse med retningslinjerne for udbetalingen af denne støtte, eller mener Kommissionen, at støtten også bør kunne udbetales til økonomisk sunde virksomheder, der takket være støtten vil have en realistisk mulighed for at skabe og opretholde nye arbejdspladser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies

(2. februar 1996)

Ansaret for gennemførelsen af mål nr. 2-programmerne påhviler medlemsstaterne inden for rammerne af partnerskabet. I Danmark er det Erhvervsfremme Styrelsen, der er ansvarlig for forvaltningen af Den Europæisk Fond for Regionaludvikling. Denne institution har over for Kommissionen bekræftet, at beslutningen om at give afslag på ansøgningen om støtte til det pågældende projekt blev truffet på grundlag af det godkendte mål nr. 2-program for Nordjylland.

Afslaget begrundes med, at projektet ikke opfylder de i programmet fastsatte udvælgelseskriterier, idet investeringerne er af begrænset omfang, målt i forhold til ansøger-virksomhedens størrelse og finansielle betydning. Erhvervsfremme Styrelsen, som må se på det samlede antal ansøgere

og sammenholde dette med de begrænsede midler, der er til rådighed for programmet, er af den opfattelse, at investeringerne kan gennemføres uden støtte fra mål nr. 2-programmet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-6/96

af Pierre Carniti (PSE)

til Kommissionen

(11. januar 1996)

(96/C 112/103)

Om: Supplerende pensionsordninger

Visse supplerende pensionsordninger indeholder bestemmelser, som hindrer arbejdstagernes frie bevægelighed som følge af lønmodtageres tab af rettigheder.

Med henblik på at sikre fortsatte pensionsrettigheder for de arbejdstagere, der gør brug af den frie bevægelighed, udarbejdede Kommissionen i 1994 et forslag til direktiv, der blev forelagt arbejdsmarkedets parter til konsultation ved udgangen af 1994. Dette forslag er til trods for sin store betydning endnu ikke blevet vedtaget af Kommissionen som et egentligt direktivforslag.

Kan Kommissionen redegøre for grundene til denne forsinkelse samt for de midler, som den agter at tage i anvendelse for at sikre, at en af de grundlæggende frihedsrettigheder, som traktaten fastsætter på dette område, nemlig retten til fri bevægelighed, respekteres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(19. februar 1996)

Kommissionen må i forbindelse med det spørgsmål, det ærede medlem har rejst, samtidig med at den i øvrigt deler dennes betænkelighed i spørgsmålet om overholdelse af de grundlæggende friheder, der er fastsat i traktaten, på området supplerende pensioner dog understrege nødvendigheden af et ret detaljeret forberedende stadium med henblik på at forelægge et forslag til lovgivning på dette område.

En fællesskabslovgivning på området supplerende pensioner er således en temmelig vanskelig opgave, fordi de supplerende ordninger i de forskellige medlemsstater er forskellige og indviklede, og de interne drøftelser fortsætter med henblik på at finde den bedst mulige metode til at fjerne de hindringer for den frie bevægelighed, som er blevet identificeret på dette område.

Kommissionen undersøger i øjeblikket de forskellige muligheder med henblik på at forelægge forslag om passende foranstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-7/96
af Francisca Sauquillo Pérez del Arco (PSE)
til Kommissionen
(17. januar 1996)
(96/C 112/104)

Om: ECHO-finansiering af NGO'erne i Burundi

Er det rigtigt, at Kommissionen, nærmere bestemt Kontoret for Humanitær Bistand (ECHO), overvejer gradvist at stoppe finansieringen af de europæiske NGO'er i Burundi?

Hvordan vil den forklarer dette, når det betænkes:

1. At Rådets forordning om rehabilitering som overgangsfase mellem udviklingssamarbejde og humanitær bistand, netop den situation, som Burundi befinder sig i, lige er blevet vedtaget?
2. At de europæiske NGO'ers tilstedeværelse i Burundi udgør en grundlæggende stabiliserende faktor i en tid, hvor civilbefolkningen er i stor fare?
3. At der ligger en forpligtelse til at skabe sammenhæng mellem de forskellige fællesskabsorganers politikker og aktioner, således at en afskaffelse af bistanden til NGO'erne i Burundi vil være klart i strid med Rådets beslutning om at sende en EU-mægler til Burundi med den opgave at tage sig af flygtningeproblemet i landene i området?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino
(13. februar 1996)

Kommissionen har aldrig haft til hensigt at stoppe støtten til Burundi. Med hensyn til dens humanitære indsats går denne netop ud på i de allervanskeligste situationer at yde hjælp til konfliktramte befolkninger, og Fællesskabet yder da også finansiell støtte til humanitære organisationer, der virker i Burundi.

Den fremherskende situation i Burundi giver grund til at tro, at det humanitære virkefelt er betydeligt indsnævret, og at det er yderst farligt og vanskeligt at yde bistand til de sårbare og konfliktramte befolkningsgrupper.

Kommissionen udsendte i slutningen af november 1995 repræsentanter til Burundi, og den afholdte den 18. januar

1996 et møde med samtlige partnere, hvor man drøftede den humanitære situation i landet.

De humanitære organisationer kunne for størstedelens vedkommende bekræfte, at de enten havde trukket sig helt ud, eller at de havde koncentreret sig om Bujumbura. Kun nogle ganske få virker endnu i fuld udstrækning i hele landet.

De humanitære organisationers og i særdeleshed Den Internationale Røde Kors Komitès indsats går ud på at overbevise alle parter om de humanitære organisationers neutralitet og upartiskhed og at kræve respekt for og sikkerhed omkring de organisationer, der arbejder i Burundi. Fællesskabets politiske indsats går i samme retning.

Kommissionen fortsætter ligeledes med at finansiere rehabiliterings- og udviklingsprojekter i det omfang, hensynet til sikkerheden tillader det, og hvor det er muligt at overvåge gennemførelsen heraf. Fællesskabet finansierer også en række observatører, der er udsendt af Organisationen for Afrikansk Enhed, og FN's menneskerettighedseksperter i Burundi, tillige med en række andre foranstaltninger, der kan bidrage til at skabe fred i landet.

For så vidt angår de burundiske og rwandiske flygtninge, tager FN's Flygtningehøjkommissariat sig af disse, og denne instans modtager en regionalt bestemt finansiell ydelse fra Kommissionen.

Rådet besluttede den 29. januar 1996 at udsende en særlig EU-mægler til Det Afrikanske Søhøjland; dennes opgave er at samarbejde med De Forenede Nationer, Organisationen for Afrikansk Enhed og alle regeringer, parter og øvrige internationale organisationer, der søger at finde frem til en løsning på konflikterne i regionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-17/96
af Carlo Ripa di Meana og Gianni Tamino (V)
til Kommissionen
(25. januar 1996)
(96/C 112/105)

Om: Center for kombineret transport i Olbia (Sardinien)

EU har i overensstemmelse med afgørelse 89/638/EØF⁽¹⁾ bevilget Sardinien 14,5 mio. ECU til udvikling kombineret transport, og Sardinien har stillet det samme beløb til rådighed i henhold til den italienske lov 61/86 (jf. foranstaltning 1.2. i det operationelle program for Sardinien 1990-1993);

- den 18. oktober 1991 tildelte transportdepartementet under Sardinien regionale råd selskabet Porto Terminal Mediterraneo (PTM) kontrakten for projekteringen, driften og forvaltningen af centret for kombineret transport i den nordlige del af Sardinien (Olbia, Porto Torres og Chilivani) med et foreløbigt budget på 45 750 mio. lire
- den 14. september 1995 betalte Sardinien PTM 6 741 mio. lire for studier og planer, som ikke er færdigudarbejdede, og for sektioner af arbejdet, som endnu ikke er færdige (sammenlignet med arbejde i henhold til kontrakten til 24 766 mio. lire): planerne omfatter ikke tilslutning til de respektive jernbanelinjer, og varelagre, der skal bygges under første stadium af arbejdet, er ikke tilgængelige via jernbane; desuden er der ikke gennemført undersøgelser om indvirkningerne på miljøet i henhold til direktiv 85/337/EØF
- med hensyn til centret for kombineret transport i Olbia, har man ikke taget hensyn til de regler, der er nedfældet i regionaltransportplanen og udarbejdet af industrialiseringskonsortiet i Olbia, ifølge hvilke centret skal udvikles på samme område som en bilhavn, tæt ved industrihavnen, der er under opførelse; de italienske statslige jernbaner er yderst utilfredse navnlig med hensyn til økonomien i det planlagte område, som er beliggende over 10 km fra den nuværende jernbanestation, by, industriområde og havn.

Hvis ovennævnte bemærkninger bekræftes er Kommissionen da stadig rede til at deltage i finansieringen af det arbejde, som er delt op i uafsluttede sektioner og udbudt i licitation efter et forældet kontraktssystem uden indkaldelse af licitationstilbud, og som ikke er i overensstemmelse med eksisterende planlægningslovgivning?

Finder Kommissionen det ikke nødvendigt at sikre, at de pågældende entreprenører overholder gældende europæisk lovgivning vedrørende licitation, miljø og strategiske planer, som EU har udarbejdet for at fremme kystfart og kombineret transport (vej — jernbane — vand)?

(¹) EFT nr. L 370 af 19. 12. 1989, s. 35.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies**
(5. marts 1996)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-25/96

af **Lucio Manisco, Luciana Castellina, Pedro Marset Campos, Honório Novo og Ioannis Theonas (GUE/NGL)**

til Kommissionen
(25. januar 1996)
(96/C 112/106)

Om: Forsinkelse af MED-programmerne

Er det rigtigt, at de projekter, der er indgivet under MED-programmerne for 1996, vil blive evalueret med stor forsinkelse?

Er det rigtigt, at evalueringen af nævnte projekter vil finde sted i juni 1996?

Af hvilke årsager har Kommissionen besluttet først at evaluere de projekter, der skal iværksættes i 1996, i årets anden halvdel?

Mener Kommissionen ikke, at man med denne procedure i praksis afbryder programmets kontinuitet (1994-1995)?

Hvilke hasteforanstaltninger agter Kommissionen at træffe, for at vurderingen kan foretages inden for en acceptabel og rimelig tidsfrist?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**
(20. februar 1996)

Kommissionen har altid ment, at en af hjørnestenene i politikken over for partnerlandene omkring Middelhavet er et decentraliseret samarbejde. Den private sektor må kunne deltage aktivt i opbygningen af partnerskaber mellem EU og Middelhavslandene, og det får den mulighed for gennem MED-programmerne.

Kommissionen er for tiden i gang med at indføre et nyt forvaltningssystem. Dette skyldes det stadig voksende antal projekter under de forskellige MED-programmer, manglerne i den nuværende forvaltning af MED-programmerne, samt den beslutning, som udenrigsministrene og partnerlandene omkring Middelhavet traf i november 1995 i Barcelona om at styrke det decentraliserede samarbejde. Dette nye forvaltningssystem, der forventes sat i kraft i løbet af første halvår af 1996, vil medføre en forbedring af MED-programmerne både for Kommissionen og for deltagerne i disse programmer.

Alle projekter under MED-programmerne (MED Urbs, MED Media, MED Campus og MED Migration) er blevet udvalgt, og alle projektledere fik meddelelse om udfaldet af udvælgelsen i begyndelsen af januar. Den del af budgettet, der finansieres af Kommissionen, kan imidlertid endnu ikke

bruges til projekterne, da der endnu ikke er undertegnet kontrakter mellem Kommissionen og projektlederne.

Efter flere klager har Kommissionen anmodet de danske myndigheder om at give en forklaring på deres afslag på at tilbagebetale afgiften.

Hvorvidt en medlemsstat er vidende om, at en afgift er i strid med EU-retten, eller ej, er uden relevans for muligheden for tilbagebetaling, eftersom det kun er EF-Domstolen, der kan afgøre, om afgiften er ulovlig.

Med hensyn til de domme, der henvises til, er det Kommissionens opfattelse, at en medlemsstat ikke kan nægte tilbagebetaling på grundlag af en generel formodning om, at afgiften er blevet væltet over på forbrugerne.

Kommissionen har derfor besluttet at indlede overtrædelsesprocedure mod Danmark.

Selv om en national domstol i henhold til EF-traktatens artikel 177 har pligt til at forelægge spørgsmål angående fortolkning af EU-retten for EF-Domstolen, finder Kommissionen, at de nationale domstoles vurdering af, hvorvidt et spørgsmål skal forelægges Domstolen eller ej, ikke kan gøres til genstand for en overtrædelsesprocedure, eftersom formålet med en sådan procedure principielt er at skride ind over for manglende overensstemmelse i en national lovgivning eller praksis.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-26/96

af Jan Bertens (ELDR)

til Kommissionen

(25. januar 1996)

(96/C 112/107)

Om: Ulige behandling som følge af AMBI i Danmark

Følger Kommissionen op, hvordan den danske regering sikrer den enkeltes rettigheder i henhold til Europa-Domstolens dom i sag C-200/90 og C-234/91 om det danske arbejdsmarkedsbidrag, som blev kendt ulovligt.

1. Mener Kommissionen, at nationale principper mod eventuel opnåelse af uberettiget berigelse kan anvendes for at undgå tilbagebetaling af en national afgift, der blev opkrævet i modstrid med et direktiv, når den manglende overensstemmelse med direktivet er medlemsstaten bekendt?
2. På grundlag af Domstolens dom i sag 199/82 San Giorgio (dom af 19. november 1983) og sag 331/85, 376/85 og 378/85 Bianco (dom af 25. februar 1988) er det da acceptabelt, at den dansk regering nægter udbetaling, under henvisning til at det generelt må formodes, at en afgift som »AMBI« gives videre i alle virksomheder, som ikke er blevet bragt i en konkurrencemæssig ugunstig situation af »AMBI'en«?
3. Særlig i betragtning af, at det juridiske spørgsmål, som ser ud til at være af særlig betydning, ikke er blevet indbragt for Europa-Domstolen i henhold til EU-traktatens artikel 177, agter Kommissionen da at opfølge sagen med hensyn til, hvordan Domstolens dom er blevet gennemført, især for at sikre, at regeringen i dens tilbagebetalingspolitik overholder de generelle principper i europæisk ret? Kommissionen anmodes om at oplyse, hvilke skridt den agter at tage.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti

(19. februar 1996)

Kommissionen har fulgt med i, hvordan Danmark har reageret på EF-Domstolens domme i AMBI-sagerne C-200/90 og C-234/91, og har fastslået, at denne ulovlige afgift nu er ophævet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-32/96

af Nuala Ahern (V)

til Kommissionen

(18. januar 1996)

(96/C 112/108)

Om: Problemer i forbindelse med fornyelsen af aftalen mellem USA og Euratom om samarbejde på det nukleare område

1. Kan Kommissionen give et overblik over den nye aftale om samarbejde på det nukleare område mellem USA og Euratom, som blev undertegnet den 7. november 1995, sammen med alle relevante dokumenter og Kommissionens egen vurdering af den nye aftales indhold og betydningen deraf?
2. Kan Kommissionen give en beskrivelse og en vurdering af konsekvenserne af det lovgivningsmæssige tomrum, som tilsyneladende har eksisteret, siden den foregående aftale udløb den 31. december 1995, og fordi den nye aftale endnu ikke er trådt i kraft, og i denne forbindelse oplyse:
3. hvilke skridt Kommissionen og USA's regering har taget for så vidt angår samarbejdet mellem USA og Euratom på det nukleare område med henblik på at overvinde dette lovgivningsmæssige tomrum, indtil den nye aftale træder i kraft,

4. hvilke aspekter af den nye aftale, der i øjeblikket er genstand for drøftelser i den amerikanske Kongres og mellem USA's regering og Kongressen, herunder også de aspekter, der angår aftalens forenelighed med USA's lov, og

5. hvilke konsekvenser, det ville få, hvis den amerikanske Kongres forkaster den nye aftale eller dele heraf som følge af de drøftelser, der er nævnt under punkt 3?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Sir Leon Brittan**
(8. februar 1996)

1. Kommissionen betragter den nye aftale mellem De Forenede Stater og Euratom om fredeligt samarbejde på det nukleare område, der blev undertegnet den 7. november 1995, som et positivt skridt både i henseende til ikke-spredning og industrielt og handelsmæssigt samarbejde. Den nye aftale danner grundlag for en fortsættelse og en udvidelse af det gensidigt fordelagtige samarbejde om fredelig udnyttelse af atomenergi, som har foregået mellem Euratom og De Forenede Stater siden 1959.

2. & 3. Medlemsstaterne og den nukleare industri var på forhånd underrettet om det retlige tomrum, som det ærede medlem henviser til, og var således i stand til at tage de nødvendige skridt. Kommissionens vurdering er, at dette tomrum, som forventes hurtigt at blive udfyldt, ikke vil få væsentlige praktiske konsekvenser for samarbejdet mellem Euratom og De Forenede Stater.

4. Aftalen er blevet forelagt den amerikanske Kongres til ratifikation. Kommissionen har hidtil ikke hørt nærmere om nogen debat herom i den amerikanske Kongres eller mellem den amerikanske regering og Kongressen.

5. Kommissionen forventer, at den amerikanske Kongres vil godkende aftalen. Kommissionen tager for nærværende ikke nogen hypotese om selv en delvis afvisning af aftalen i betragtning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-39/96
af Stephen Hughes (PSE)
til Kommissionen
(25. januar 1996)
(96/C 112/109)

Om: Skærmterminaludstyr

Stemte Det Forenede Kongerige mod vedtagelsen af direktiv 90/270/EØF⁽¹⁾ den 29. maj 1990?

⁽¹⁾ EFT nr. L 156 af 21. 6. 1990, s. 14.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**
(4. marts 1996)

Det er Kommissionens opfattelse, at spørgsmålet ligger uden for dens kompetence, og at forespørgslen i stedet bør rettes til Rådet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-42/96
af Stephen Hughes (PSE)
til Kommissionen
(25. januar 1996)
(96/C 112/110)

Om: Skærmterminaludstyr

Har Europa-Kommissionen igangsat nogen overtrædelsesprocedure mod Det Forenede Kongerige for manglende gennemførelse af noget som helst sundheds- og sikkerhedsdirektiv, der er gennemført i henhold til artikel 118 A i den ændrede Rom-traktat?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-48/96
af Stephen Hughes (PSE)
til Kommissionen
(25. januar 1996)
(96/C 112/111)

Om: Skærmterminaludstyr

Hvor mange medlemsstater har ikke gennemført direktiv 90/270/EØF⁽¹⁾? Hvilke lande drejer det sig om?

⁽¹⁾ EFT nr. L 156 af 21. 6. 1990, s. 14.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-49/96
af Stephen Hughes (PSE)
til Kommissionen
(25. januar 1996)
(96/C 112/112)

Om: Skærmterminaludstyr

Hvor mange medlemsstater er der indledt overtrædelsesprocedure imod for at have undladt at gennemføre direktiv 90/270/EØF, og hvilke lande drejer det sig om?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
på skriftlig forespørgsel E-42/96, E-48/96 og E-49/96
(4. marts 1996)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens tolvte beretning til Parlamentet om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten i 1994⁽¹⁾ (herunder specielt side 254) (herunder specielt bilaget »Status over gennemførelsen af direktiverne«).

⁽¹⁾ EFT nr. C 254 af 29. 9. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-47/96

af Stephen Hughes (PSE)
til Kommissionen
(25. januar 1996)
(96/C 112/113)

Om: Skærmterminaludstyr

Er der nogen fagforeninger, der har klaget til Europa-Kommissionen over de »byrder«, som direktiv 90/270/EØF⁽¹⁾ lægger på arbejdsgiverne?

⁽¹⁾ EFT nr. L 156 af 21. 6. 1990, s. 14.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(1. marts 1996)

Nej.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-56/96

af Stephen Hughes (PSE)
til Kommissionen
(25. januar 1996)
(96/C 112/114)

Om: Skærmterminaludstyr

Har borgere i Den Europæiske Union, der kvæstes på arbejdspladsen, fordi den pågældende medlemsstat ikke har gennemført et relevant direktiv, et retsgrundlag for at kræve skadeserstatning fra Europa-Kommissionen, fordi den ikke har sørget for, at medlemsstaten har gennemført det relevante direktiv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(1. marts 1996)

Nej.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-72/96

af Amedeo Amadeo (NI)
til Kommissionen
(26. januar 1996)
(96/C 112/115)

Om: Retsgaranti for forbrugsgoder

En retsgaranti for forbrugsgoder er en fundamental rettinghed, der har til formål at sikre forbrugeren, at en vare svarer til købskontrakten.

Medlemsstaternes lovgivninger frembyder imidlertid en række forskelle med hensyn til retsgrundlaget for garantien, anerkendelse af fejl, garantiindehaverens rettigheder og forbrugers klagemuligheder.

Vil Kommissionen — i betragtning af, at disse forskelle udgør en hindring for gennemførelsen af det indre marked for de europæiske forbrugere — snarest udarbejde et direktiv, der kan sikre, at forbrugsgoder er omfattet af en retsgaranti?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino
(28. februar 1996)

Kommissionen er enig med det ærede parlamentsmedlem om retsgarantiens betydning. De minimumsrettigheder, som følger af retsgarantien, er et nødvendigt supplement til den kommercielle garanti, som i højere grad er tilpasset de forskellige sektorer's behov.

Kommissionen mener også som det ærede parlamentsmedlem, at forbrugernes manglende tillid til deres beskyttelse ved køb i en anden medlemsstat forhindrer dem i at udnytte det indre marked maksimalt. Kommissionen er ved at undersøge mulighederne for at øge tilliden. Den undersøger derfor i øjeblikket et forslag til direktiv, som tager sigte på at gennemføre en minimumsharmonisering af retsgarantier, uden at man søger at reducere den kommercielle garantis betydning og under iagttagelse af principperne om proportionalitet og subsidiaritet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-82/96**af Iñigo Méndez de Vigo (PPE)****til Kommissionen***(26. januar 1996)**(96/C 112/116)*

Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Saudi-Arabien

Det tyske parlament har for nylig gjort opmærksom på, at mere end 200 personer er blevet halshugget i Saudi-Arabien i 1995.

Agter Kommissionen at tage dette forhold i betragtning i forbindelse med det møde, der skal afholdes i begyndelsen af næste år med Samarbejdsrådet for Golfstaterne, som Saudi-Arabien er medlem af?

Kommissionen har i anledning af dette møde udtalt sig positivt om en uddybning af den politiske dialog og en genoptagelse af forhandlingerne om etablering af et frihandelsområde med disse stater.

Har Kommissionen planer om at gøre disse forhandlinger betinget af, at menneskerettighederne respekteres i Saudi-Arabien og de øvrige golfstater?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(15. februar 1996)

Det har fast været Kommissionens politik at styrke Den Europæiske Unions forbindelser til resten af verden, herunder til lande, som EU har politiske interesser fælles med, og lande, hvormed EU har vigtige økonomiske og kommercielle relationer.

På det sidste ministermøde mellem EU og Golf-regionens samarbejdsråd, der blev afholdt i Granada den 20. juli 1995 med deltagelse af trojkaen, bekræftede begge parter, at de er fast indstillede på at styrke de indbyrdes relationer ved at genåbne forhandlingerne om en frihandelsaftale, og ved at styrke den politiske dialog og samarbejdet.

Kommissionen følger nøje med i, hvorledes menneskerettighederne overholdes i alle lande og regioner, og lægger den største vægt på, at demokratiets principper og de fundamentale frihedsrettigheder overholdes.

I en meddelelse om forbedring af relationerne mellem Den Europæiske Union og de lande, der er medlem af Golf-samarbejdsrådet⁽¹⁾, lægger Kommissionen stor vægt på betydningen af menneskerettighederne og på en forbedring af den politiske dialog inden for Golf-samarbejdsrådet, således at parterne kan drøfte spørgsmål vedrørende menneskerettigheder og demokratiet, som er vigtige både på internationalt niveau og for forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Golf-samarbejdsrådet.

I meddelelsen tilskynder Kommissionen ydermere landene i Golf-samarbejdsrådet til at undertegne og iværksætte de internationale retsakter vedrørende menneskerettighederne.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 541 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-89/96**af Gunilla Carlsson (PPE)****til Kommissionen***(26. januar 1996)**(96/C 112/117)*

Om: Forenkling af lovgivningen

Under mødeperioden i december vedtoges en betænkning (A4-317/95) om Kommissionens rapport om revision af Fællesskabets retsforskrifter på energiområdet og Kommissionens meddelelse om ophævelse af en række fællesskabsretsakter⁽¹⁾. Parlamentet godkendte dermed ophævelsen af en række fællesskabsretsakter på energiområdet.

Undertegnede glæder sig over Kommissionens vilje til at forenkle lovgivningen i Unionen og mener, at det er et vigtigt skridt i retning af at støtte erhvervslivet. Samtidig bidrager det til at øge borgernes tillid til Unionen.

Er der, eller er der ved at blive, udarbejdet lignende forenklinger inden for andre områder?

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 391.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer**

(16. februar 1996)

Kommissionen henviser til sin rapport fra 1995 med titlen »Mod en bedre lovgivning«, der beskæftiger sig med principperne om nærhed og proportionalitet samt emnerne forenkling og kodificering⁽¹⁾.

Ovennævnte rapport opsummerer det arbejde, der hidtil er gjort for at omarbejde og forenkle den eksisterende lovgivning inden for rammerne af eller parallelt med tilpasningsprogrammet med henblik på at bringe den i overensstemmelse med principperne om nærhed og proportionalitet; Kommissionen fremlagde resultatet af dette arbejde på Det Europæiske Råds møde i Bruxelles i 1993⁽²⁾.

Rapporten beskæftiger sig endvidere med Kommissionens prioriteter for 1996 med hensyn til evaluering og opfølgning

af foranstaltningerne, og der gives flere eksempler på konkrete initiativer, der indgår i Kommissionens arbejdsprogram⁽³⁾.

(¹) Dok. KOM(95) 580.

(²) Punkt I.B i rapporten samt bilag II.

(³) Punkt II i rapporten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-93/96

af James Provan (PPE)

til Kommissionen

(18. januar 1996)

(96/C 112/118)

Om: Kartoffelråd

1. Har Kommissionen kendskab til de seneste udbrud af kartoffelråd i Nederlandene?

Kommissionen bedes oplyse, om udbruddet først blev opdaget af de nederlandske myndigheder?

Den bedes endvidere oplyse, om udbruddet først blev indberettet til Europa-Kommissionen?

2. Kommissionen bedes oplyse, om de nederlandske landmænd eller den nederlandske regering ligger inde med oplysninger om tidligere udbrud af kartoffelråd, og i givet fald fremlægge sådanne oplysninger.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(2. februar 1996)

Kommissionen har kendskab til udbrud af kartoffelråd i Nederlandene, en sygdom, der forårsages af *Pseudomonas solanacearum*.

Nederlandene har underrettet Kommissionen om, at det første fund af *Pseudomonas solanacearum* på kartofler i Nederlandene i 1995 først blev påvist ultimo september.

Nederlandene underrettede den 3. oktober 1995 de andre medlemsstater og Kommissionen om, at nogle prøver af kartofler med oprindelse i Nederlandene var inficeret med *Pseudomonas solanacearum*. I denne forbindelse vedtog Kommissionen den 24. november 1995 særlige foranstaltninger for at skærpe beskyttelsen mod spredning i og indslæbning af kartoffelråd fra Nederlandene⁽¹⁾.

Nederlandene havde tidligere, nemlig den 3. marts 1993, indberettet et udbrud af denne sygdom i kartofler til industriforarbejdning af sorten »Agria«, der dyrkes i Nederlandene. Målttede undersøgelser i forbindelse med

dette udbrud i de efterfølgende år har ikke afsløret andre udbrud.

(¹) EFT nr. L 291 af 6. 12. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-109/96

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen

(26. januar 1996)

(96/C 112/119)

Om: Skovning i Gabon, Congo og Cameroun — slagtning af aber

Er EU med til at finansiere skovning af regnskov i Gabon, Congo og Cameroun? Hvad kan Kommissionen gøre for at stoppe ulovlig slagtning af aber i disse områder for at skaffe føde til skovningsmandskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(14. februar 1996)

Kommissionen er ikke med til delvis at finansiere skovning af regnskov i Gabon og Congo.

Med hensyn til ulovlig slagtning af aber henviser Kommissionen det ærede medlem til dens svar på skriftligt spørgsmål P-2788/95 af Ford⁽¹⁾.

(¹) EFT nr. C 40 af 12. 2. 1996.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-112/96

af Clive Needle (PSE)

til Kommissionen

(26. januar 1996)

(96/C 112/120)

Om: Ansatte i Kommissionen

Kommissionen anmodes venligst om at oplyse, hvor mange der var ansat direkte af Kommissionen den 1. januar 1996?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen

(16. februar 1996)

Der i alt 16 273 tjenestemænd og midlertidigt ansatte, som arbejder i Kommissionen.

Vedtægtsmæssigt personale — driftsbudgettet

A	5 084
LA	1 698
B	3 517
C	5 082
D	892
I alt	16 273

Disse tal omfatter ikke det eksterne personale, som Kommissionen benytter sig af til specialiserede arbejdsopgaver i begrænsede perioder (hjelpeansatte, vikarer, tjenesteydere, teknisk assistance, eksperter og konsulenter).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(21. februar 1996)

Traktaterne giver Fællesskabet beføjelser til at træffe foranstaltninger til sikring af ligestilling af mænd og kvinder på arbejdspladsen og i henseende til socialsikring, og til afskaffelse af enhver nationalitetsbaseret diskrimination af EU-borgere. Fællesskabet har ingen beføjelser til at gribe ind over for andre former for diskrimination, og således heller ikke over for diskrimination på basis af seksuel orientering.

Seksuelle mindretals grundlæggende rettigheder er beskyttet ved internationale retsakter, bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som alle medlemsstater har undertegnet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-123/96

af María Aramburu del Río (GUE/NGL)

til Kommissionen

(1. februar 1996)

(96/C 112/121)

Om: Lærebog for lærerstudiet, hvori homoseksualitet betegnes som kriminelt forhold

I begyndelsen af januar 1996 klagede Bøssernes Befrielsesbevægelse i Baskerlandet, Spanien, over en lærebog, der hidtil er benyttet af det nationale universitet for fjernundervisning som led i undervisningen på lærerstudiet, og hvori homoseksualitet er medtaget på en liste over adfærdsproblemer i skolen under afsnittet om »afvigende moralsk adfærd« og betegnet som »seksuel kriminalitet« på linje med prostitution og ekshibitionisme.

Indholdet af undervisningen af lærerstuderende er af væsentlig betydning for deres fremtidige elevers harmoniske udvikling, og det er en krænkelse af lighedsprincippet at betegne homoseksualitet som »seksuel kriminalitet«.

Hvorledes kan Kommissionen gribe ind i sager af denne art for at sikre respekt for en grundlæggende borgerrettighed, som samtlige europæiske instanser har anerkendt?

Mener Kommissionen, at der kan fastlægges en form for lovgivning på EU-plan, som beskytter den personlige værdighed og sikrer imod anvendelse af forkerte og nedsættende betegnelser vedrørende borgerne i lærebøger inden for EU?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-127/96

af Jean-Yves Le Gallou (NI)

til Kommissionen

(1. februar 1996)

(96/C 112/122)

Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, NGO'er og andre organisationer

Kan Kommissionen bringe en fuldstændig liste over de foreninger eller organisationer, der har modtaget støtte over budgetpost A-3090 (andre tilskud), og præcist oplyse om, hvor meget denne støtte beløb sig til i det senest afsluttede regnskabsår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer

(20. februar 1996)

På Parlamentets anmodning udarbejder Kommissionen i øjeblikket en udtømmende rapport om den samlede støtte, der i løbet af 1995 er bevilget over budgettets kapitel A-30.

Kommissionen henviser til denne rapport, der vil blive fremsendt til budgetkontroludvalget, så snart den er færdigjort.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-128/96

af Jean-Yves Le Gallou (NI)

til Kommissionen

(1. februar 1996)

(96/C 112/123)

Om: Fællesskabsstøtte til foreninger, NGO'er og andre organisationer

Kan Kommissionen bringe en fuldstændig liste over de foreninger eller organisationer, der har modtaget støtte over budgetpost A-3093 (støtte til internationale, ikke-statslige organisationer, der arbejder for indførelse af en international strafferetlig jurisdiktion), og præcist oplyse om, hvor meget denne støtte beløb sig til i det senest afsluttede regnskabsår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Hans Van den Broek

(26. februar 1996)

I overensstemmelse med Parlamentets ønsker er Kommissionen i øjeblikket ved at forberede en udtømmende og detaljeret beretning om alle de tilskud, der i 1995 er ydet over bevillingerne i budgettets kapitel A-30.

I øvrigt forelagde Kommissionen i slutningen af januar Parlamentets formand og formændene for de berørte parlamentsudvalg årsberetninger om de tilskud, der er ydet over budgetposterne A-3093, B7-5240 og B7-527.

Det ærede medlem henvises til disse beretninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-131/96

af Frank Vanhecke (NI)

til Kommissionen

(1. februar 1996)

(96/C 112/124)

Om: Støtte fra Europa-Kommissionen til den wallonske socialistiske fagforening FGTB

Ifølge det wallonske dagblad »La Wallonie« af 18. december 1995 har Europa-Kommissionen (GD V) i 1995 ydet direkte støtte til den wallonske socialistiske fagforening FGTB (Commission des travailleurs immigrés de l'Interrégionale wallone de la FGTB) til gennemførelse af en såkaldt »sensibiliseringskampagne« mod den påståede fremkomst af såkaldte højreekstremister.

Hvilke beløb stillede Europa-Kommissionen til rådighed hertil?

Under hvilket program eller hvilken budgetpost skete det?

På hvilken måde blev anvendelsen af pengene kontrolleret?

Ifølge hvilken artikel i traktaten anser Kommissionen sig for beføjet til at bruge EU-midler til den slags formål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(29. februar 1996)

Kommissionen skal herved meddele det ærede parlamentsmedlem, at der hverken er ydet finansiel støtte til den wallonske socialistiske fagforening FGTB eller til Commission des travailleurs immigrés de l'Interrégionale wallonne de la FGTB i 1995 til gennemførelse af en »sensibiliseringskampagne« mod fremkomst af højreekstremister.

I artiklen i det wallonske dagblad »La Wallonie« af 18. december 1995 henvises der til en udstilling af fotografier af racistiske graffiti på arbejdspladsen og i boligkvarterer. Udstillingen blev arrangeret af Centre d'éducation populaire André Genot i samarbejde med Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation. Der blev ydet støtte over de bevillinger, som efter forslag fra Parlamentet blev stillet til rådighed i 1994 på post B3-4110 i Fællesskabernes almindelige budget til finansiering af aktiviteter, som iværksættes i samarbejde med Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation til bekæmpelse af fremmedhad over for vandrende arbejdstagere, herunder arbejdstagere fra tredjelande. Støtten beløb sig til 20 293 ECU. Projektet vil blive kontrolleret for at sikre, at det er gennemført på behørig vis, både i finansiel henseende, og for så vidt angår indhold, når kontraktperioden udløber, og inden saldoen udbetales.

Finansiering af aktioner til bekæmpelse af racisme, fremmedhad og antisemitisme er baseret på:

— Parlamentet, Rådet og Kommissionens erklæring af 11. juni 1986 om bekæmpelse af racisme og fremmedhad⁽¹⁾

— Parlamentets beslutning af 21. april 1993 om racisme og fremmedhad i Europa og faren for højreekstremistisk vold⁽²⁾

— Rådets resolution af 29. maj 1990 om bekæmpelse af racisme og fremmedhad⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 158 af 25. 6. 1986.

⁽²⁾ EFT nr. C 150 af 31. 5. 1993.

⁽³⁾ EFT nr. C 157 af 27. 6. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-135/96**af Peter Truscott (PSE)****til Kommissionen***(25. januar 1996)**(96/C 112/125)*

Om: Forholdene i de kinesiske statslige børnehjem

Hvad er Kommissionens holdning til den kinesiske politik med ét barn pr. familie og de skandaløse forhold på de kinesiske statslige børnehjem, hvor børn bindes til pottestole eller placeres i dødsrum? Hvad gør Kommissionen for at skabe offentlighed omkring disse forhold og for at lægge pres på de relevante myndigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Sir Leon Brittan***(15. februar 1996)*

Kommissionen har i længere tid ydet økonomisk støtte til forskellige NGO'ers indsats over for de kinesiske myndigheder med henblik på at forbedre forholdene for forældreløse børn i Kina, og for tiden er den i færd med yderligere at udbygge disse aktiviteter. Kommissionen er i kontakt med alle berørte parter på kinesisk side samt i Europa, med henblik på at finde frem til, hvordan disse børn bedst kan hjælpes, bl.a. gennem en forbedring af infrastrukturen og af personalets arbejdsvilkår, som synes at være en af hovedårsagerne til den vanskelige situation i de fleste børnehjem i Kina.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-137/96**af Thomas Megahy (PSE)****til Kommissionen***(1. februar 1996)**(96/C 112/126)*

Om: Yngre lægers arbejdstid

Hvilke fremskridt er der gjort med hensyn til de forslag, der skal dække arbejdstiden for yngre læger, som ikke er omfattet af arbejdstidsdirektivet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Pádraig Flynn***(20. februar 1996)*

I 1994 lod Kommissionen foretage en undersøgelse af arbejdstiden for læger under uddannelse i lyset af arbejds-

tidsdirektivet 93/104/EF⁽¹⁾. Der blev forelagt en rapport om resultaterne for Kommissionen i december 1994.

Den 19. april 1995 indkaldte Kommissionen til et møde mellem de berørte parter for at drøfte de vigtigste spørgsmål, der var påpeget i rapporten. Efter dette møde gik Kommissionen ind på at støtte en konference om arbejdsvilkårene for læger under uddannelse, som fandt sted den 11. og 12. december 1995.

Parallelt hermed har Kommissionen opmærksomt fulgt udviklingen i alle sektorer og på alle aktivitetsområder, som er udelukket fra arbejdstidsdirektivet. I sit arbejdsprogram for 1996 meddelte Kommissionen, at den havde til hensigt at forelægge en hvidbog om arbejdstid med henblik på sektorer og aktiviteter, som er udelukket fra arbejdstidsdirektivet. I denne hvidbog vil Kommissionen beskæftige sig med spørgsmålene vedrørende arbejdstiden for læger under uddannelse.

(¹) EFT nr. L 307 af 13. 12. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-142/96**af Mihail Papayannakis (GUE/NGL)****til Kommissionen***(25. januar 1996)**(96/C 112/127)*

Om: Flytning af flygtningefamilier

På trods af klager og protester fra kommunalstyrelsen og lokale sammenslutninger har de ansvarlige græske myndigheder besluttet at flytte de flygtningefamilier, som de bragte til for tre år siden fra republikkerne i det tidligere Sovjetunionen og anbragte i området ved Farkadona i Trikala amt i Grækenlands nordøstlige grænseområde. Selv om det tilsigtede mål, dvs. normal social rehabilitation og indlemmelse i det lokale samfund, blev nået, er de græske myndigheder med tilsidesættelse af anmodningerne om at lade flygtningene blive i området fra såvel de ovennævnte instanser som de berørte selv gået i gang med at gennemføre beslutningen uden at tage hensyn til problemets menneskelige og sociale rækkevidde, idet de tillige tilsidesætter målsætningen med EU's støtte til rehabilitation af flygtninge.

Kan Kommissionen oplyse, om den holdes ajour med forløbet og udviklingen af programmerne til rehabilitation af flygtninge, som den selv finansierer, og om den har til hensigt at anmode den græske regering om at udsætte flytningen af flygtningene?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Anita Gradin**

(19. februar 1996)

Kommissionen kender ikke til de rehabiliteringsprogrammer for flygtninge, som det ærede medlem refererer til. I øvrigt kan Kommissionen ikke intervenere i dette spørgsmål, da kun de græske myndigheder har beføjelser på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-143/96

af Glyn Ford (PSE)

til Kommissionen

(25. januar 1996)

(96/C 112/128)

Om: Mysteriet om den forsvundne trilog

Jacques Delors indbød i november 1994 Europa-Parlamentet til at deltage i en trilog med Rådet og Kommissionen om bioteknologi. På det seneste møde i Udvalget om Forskning, Teknologisk Udvikling og Energi den 20. december 1995 oplyste det ansvarlige kommissionsmedlem, at mødet, som var berammet til den 11. januar 1996, ikke var en trilog i ordets formelle betydning.

Kan Kommissionen enten oplyse, hvornår den foreslåede trilog vil finde sted, eller fortælle os, hvem der traf beslutning om at trække Jacques Delors formelle tilbud om en trilog tilbage?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja**

(16. februar 1996)

Udtrykket »trialog« er ikke defineret i traktaten, men anvendes normalt for at betegne en tværinstitutionel dialog mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen. I tidens løb har trialoger været af mere eller mindre formel art.

I henhold til sin meddelelse fra juni 1994 med titlen »Bioteknologi og hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse. Forberedelser til næste fase«⁽¹⁾ opfordrede Kommissionen i november 1994 Parlamentet og Rådet til en trialog om bioteknologi. Det førte frem til konferencen den 11. januar 1996, der, som de tre daværende formænd i princippet blev enige om under den traditionelle frokost-trialog i Strasbourg den 20. september 1995, skulle være et tværinstitutionelt møde med deltagelse af alle tre institutioner, så vidt muligt på et aftalt og repræsentativt grundlag. Det var imidlertid ikke hensigten med konferencen at nå til fælles konklusioner.

Mens konferencen havde til formål at skabe en tværinstitutionel dialog, var det fortsat op til den enkelte institution at træffe beslutning om detaljer og at forberede deltagelsen. I december 1995 besluttede Rådet at deltage, ikke som institution, men således at medlemsstaterne og formandskabet deltog individuelt.

Kommissionen går stadig ind for åbenhed og dialog om bioteknologi både mellem institutionerne, men også mere generelt med samtlige involverede parter, og den mener, at konferencen den 11. januar 1996 er et nyttigt bidrag til bedre forståelse. På konferencen opfordrede Kommissionen repræsentanterne fra de andre institutioner til at deltage i fremtidige rundbordskonferencer om bioteknologi, som regelmæssigt afholdes med forskere, industri, fagforeninger, miljø- og forbrugerorganisationer samt andre. Kommissionen overvejer for øjeblikket andre muligheder for at fremme dialogen.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 219.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-163/96

af Luigi Moretti (ELDR)

til Kommissionen

(26. januar 1996)

(96/C 112/129)

Om: Italiens manglende opfyldelse af Domstolens dom om fri bevægelighed for arbejdstagere inden for sporten

Ved at lade artikel 12 udgå af lovforslaget om overholdelse af de forpligtelser, der påhviler Italien som følge af landets medlemskab af De Europæiske Fællesskaber, har Deputeretkammeret gjort sig til talsmand for, at de italienske retsbestemmelser ikke skal være i overensstemmelse med Domstolens nylige dom om fri bevægelighed for arbejdstagere inden for sporten.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at sikre, at også Italien overholder den omtalte dom?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(21. februar 1996)

Kommissionen har hverken fået forelagt det lovforslag, som det ærede medlem omtaler, eller de beslutninger, som det italienske parlament har vedtaget i relation til artikel 12.

Kommissionen vil under alle omstændigheder sikre, at sportsklubber og deres foreninger overholder de principper, som EF-Domstolen fastlagde i Bosman-dommen.

Kommissionen har derfor i henhold til EF-traktatens artikel 85 sendt en skrivelse til det internationale fodboldforbund (FIFA) og til det europæiske fodboldforbund (UEFA), hvis reglementer regulerer alle de aktiviteter, der er forbundet med fodbold inden for EF, idet man har anmodet forbundene om — inden for en frist på seks uger — at meddele, hvilke foranstaltninger de har truffet med henblik på at efterkomme EF-lovgivningen.

Fremkommer der ikke noget svar, eller er svaret utilfredsstillende, vil Kommissionen iværksætte de relevante procedurer for at bringe overtrædelser til ophør.

Den samme procedure vil blive fulgt over for andre internationale sportsforbund, hvis regler ikke er forenelige med fællesskabslovgivningen.

Kommissionen vil føre en aktiv dialog med sportsverdenen vedrørende denne sag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-167/96

af Hugh McMahon (PSE)

til Kommissionen

(1. februar 1996)

(96/C 112/130)

Om: Kommissionens adfærdskodeks

På Kommissionens foranledning blev der vedtaget en adfærdskodeks mellem Kommissionen og Parlamentet.

Har Kommissionen haft mulighed for at tage adfærdskodeksens funktion op til fornyet overvejelse, og hvilke forslag forventes der at blive fremsat i den nærmeste fremtid med henblik på at forbedre denne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Marcelino Oreja

(19. februar 1996)

Efter Parlamentets godkendelse af den nye Kommission vedtog Kommissionen og Parlamentet den 14. marts 1995, for mindre end et år siden, en adfærdskodeks. Kommissio-

nen lægger stor vægt på, at denne adfærdskodeks fungerer godt, og den mener, der er gode resultater.

Med hensyn til en revision af adfærdskodeksens funktion er det ærede medlem sikkert klar over, at det i punkt 10 er anført, at der vil finde periodisk evaluering sted i forbindelse med det årlige lovgivningsprogram.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-198/96

af Barbara Weiler (PSE)

til Kommissionen

(26. januar 1996)

(96/C 112/131)

Om: Den Europæiske Unions forhandlinger med Republiken Slovenien med henblik på indgåelse af en associeringsaftale og udviklingen af forbindelserne med Slovenien

Hvor langt fremme er Den Europæiske Unions forhandlinger med Republiken Slovenien med henblik på indgåelse af en associeringsaftale?

Hvilke yderligere foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik på en øget tilknytning af Slovenien til EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Hans Van den Broek

(15. februar 1996)

Associeringsaftalen, der blev paraferet den 15. juni 1995 og godkendt af Kommissionen den 12. juli 1995, ligger stadig på Rådets bord, idet man her har skønnet, at forudsætningerne for aftalens undertegnelse endnu ikke er til stede.

Hvis associeringen forsinkes yderligere, er der risiko for, at integreringsprocessen og Sloveniens fremtidige optagelse i Fællesskabet vanskeliggøres. Der er allerede etableret ordninger for regelmæssig konsultation og samarbejde med de central- og østeuropæiske lande omkring den strategi, der blev vedtaget på Essen-topmødet for forberedelsen af disse landes optagelse, således at landene kan forberede sig på en gradvis tilnærmelse til Fællesskabets politik, såvel på det politiske som det tekniske plan. Slovenien kan ikke, så længe aftalen ikke er undertegnet, deltage i visse vigtige aspekter af denne strategi, og således heller ikke i den strukturerede dialog. De ordninger, som landet har adgang til på nuværende tidspunkt (PHARE-programmet), giver imidlertid mulighed for at koncentrere Fællesskabets indsats

omkring det harmoniseringsarbejde, der må gennemføres inden for lovgivning, bl.a. på de felter, der vedrører det indre marked.

Kommissionen skønner, at det er vigtigt at finde gensidigt tilfredsstillende løsninger, som åbner mulighed for under-
tegnelse af aftalen og dermed for Sloveniens integrering i den strategi, der blev vedtaget på det Europæiske Råds møde i Essen for forberedelsen af disse landes optagelse, og som blev bekræftet på mødet i Cannes.

telsesaktiviteter og aktiviteter til forebyggelse af erhversbetingede risici i den pågældende virksomhed. Direktivet fastsætter ingen særlige krav om eventuelle midlertidige foranstaltninger vedrørende disse arbejdstagere.

I henhold til artikel 4 i direktivet påhviler det medlemsstaterne gennem en passende kontrol og et passende tilsyn at sikre sig, at bestemmelserne gennemføres fuldstændigt og i overensstemmelse med direktivet i alle former for virksomheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-240/96

af Marilena Marin (UPE)

til Kommissionen

(31. januar 1996)

(96/C 112/132)

Om: Iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet

ENEL (det nationale italienske el-energiselskab) vælger personale fra produktionsenheden, som allerede er i ledende stillinger, som ansvarlige for sektoren sikkerhed og ulykker. Disse har ingen kompetence på sikkerhedsområdet.

Til gengæld forfremmer ENEL ikke folk, som allerede er ansat inden for sikkerhedssektoren i det pågældende selskab, men ikke i ledende stillinger, til ansvarlige for sikkerheden.

Mener Kommissionen derfor, at Italien og i dette tilfælde ENEL på konkret og hensigtsmæssig måde anvender bestemmelserne i Rådets direktiv af 12. juni 1989 (89/391/EØF)⁽¹⁾ om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, og navnlig bestemmelserne i artikel 7?

Mener Kommissionen ikke, at man ved at gøre sådan svigter iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(20. februar 1996)

I artikel 7 i direktiv 89/391/EØF kræves det kun, at arbejdsgiverne udpeger én eller flere arbejdstagere, som har den nødvendige kapacitet til at beskæftige sig med beskyt-

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-431/96

af Xavier Mayer (PPE)

til Kommissionen

(16. februar 1996)

(96/C 112/133)

Om: Nægtelse af tyske endagsjagtkort for permanent i udlandet boende tyskere, som har løst deres jagttegn i udlandet

Baggrund: To tyskere, som i 30 år har boet, arbejdet og været tilmeldt i Frankrig (Bordeaux) (central bopæl), og som dér i 1976 har løst deres jagttegn efter fransk jagtlov, fik nægtet et endagsjagtkort i Tyskland, hvor de var indbudt til jagt, med den begrundelse, at paragraf 15 V I i den tyske jagtlov ikke kunne anvendes på dem, da de ikke var udlændinge i henhold til udlændingeloven. For så vidt forelå der heller ikke nogen forskelsbehandling i henhold til artikel 3 i grundloven, da alle tyskere i samme situation ville få nægtet et endagsjagtkort. Begrundelsen herfor er dommen afsagt af Bayerns forvaltningsdomstol af 20. oktober 1994, hvor tilfældet for så vidt var et andet, da det dér åbenbart drejede sig om en omgåelse af den tyske jagtlov, fordi sagsøgeren var taget til Danmark på ferie for dér at løse jagttegn og derefter ville lade den omskrive i Tyskland.

1. Er Kommissionen af den opfattelse, at der her er tale om en forskelsbehandling ud fra et europæisk synspunkt, når der som her åbenbart ikke foreligger nogen omgåelse af løsning af det tyske jagttegn?
2. Hvordan kan problemet efter Kommissionens opfattelse løses i betragtning af, at den tidskrævende løsning af tysk jagttegn for tyskere, der bor i udlandet, praktisk talt ikke er mulig?
3. Har Kommissionen kendskab til, om lovsituationen og retspraksis i andre lande i Unionen giver anledning til lignende problemer?
4. Ved Kommissionen, om man er ved at foretage eller ønsker en anden ordning inden for den Europæiske Union, og er det muligt i henhold til de enkelte nationale

jagtlove at indføre en harmoniseret ordning for gæstejagtkort eller endda et »europæisk udlændingejagtkort« (i lighed med det europæiske skydevåbenpas i »våben«-direktivet 91/477/EØF)⁽¹⁾.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer
(1. marts 1996)

⁽¹⁾ EFT nr. L 256 af 13. 9. 1991, s. 51.

Spørgsmålet hører ikke under Fællesskabets kompetence.
